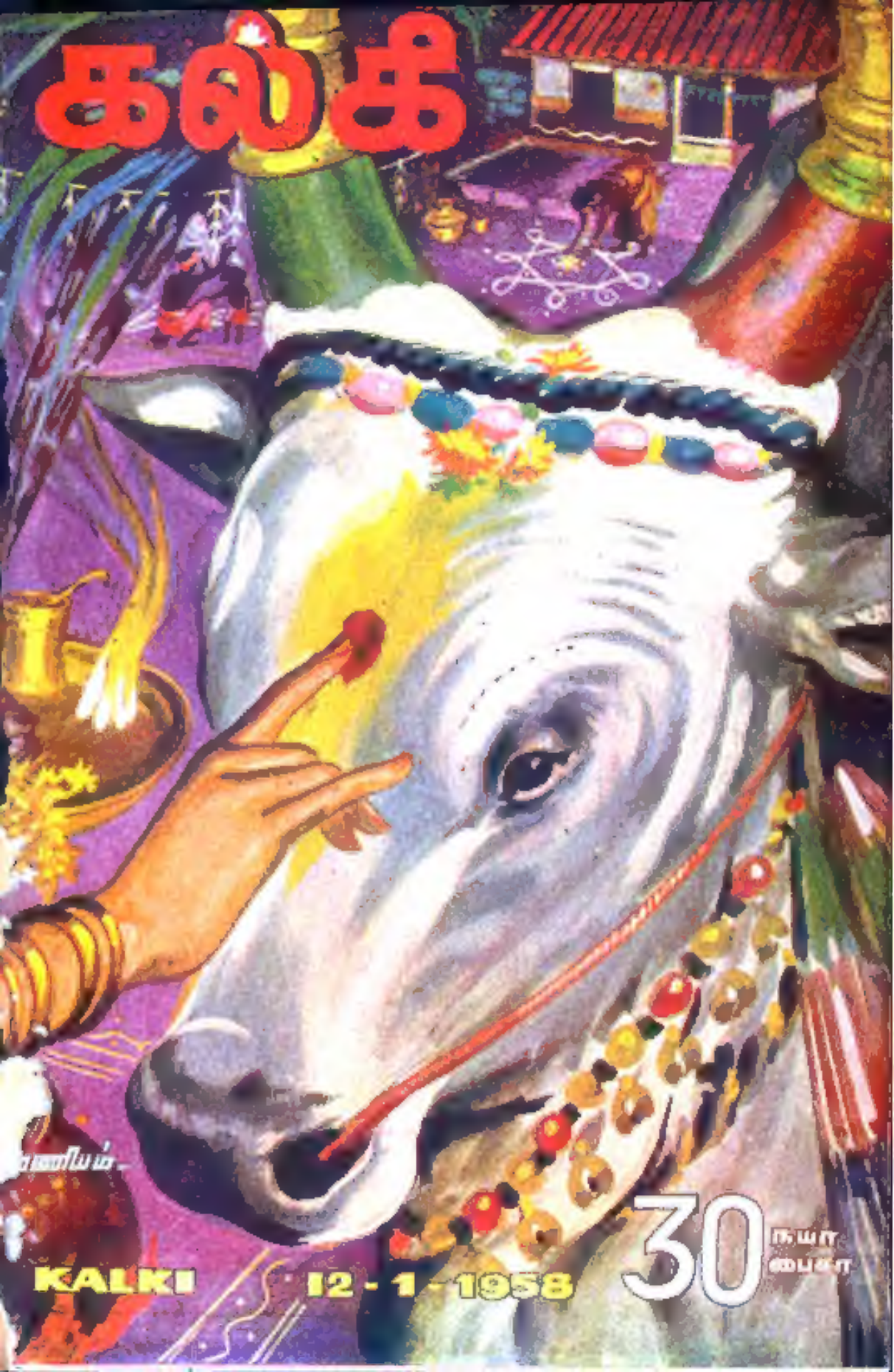

കൽകി

കൽകി

12-1-1958

30

പ്രതി
രൂപം

கத்தமான பற்கள்!

அதிக கத்தமான பற்கள்!

முற்றிலும் கத்தமான பற்கள்!

**ஆக்டிவ் க்ளோரோபைல் சேர்த்த பச்சை
'கோலினாஸ்' ஓத்பேஸ்ட்டின் மேன்மை!**

பச்சை 'கோலினாஸ்' ஓத்பேஸ்ட் உபயோகிப்பதால் உங்கள் பற்கள் எந்த
யாலும், அதிக வெண்மையடையும், ஆரோக்கியமடையும் இதற்கும், மேலும்,
இயற்கையின் அற்புதமான ஆக்டிவ் க்ளோரோபைல் சேர்த்துள்ளதால், அது
பற்களுக்குச் சொந்தமான ஏற்படாமல் பாதுகாப்பு அளிக்கிறது.

ஆக்டிவ் க்ளோரோபைல் சேர்த்த பச்சை 'கோலினாஸ்' ஓத்பேஸ்ட், யாப்பாத்த
தந்தை சிசி உங்கள் வங்கையுக்கு கொண்பலுட்டும். அதன் எக்ஸ்ட்ராவர்த்
க்ளோரோபைல் தந்தையே பச்சை கோலினாஸின் சிறப்பிற்கும் காரணம்!

பச்சை 'கோலினாஸ்'

... 4க்ளோரோபைல் சேர்த்த ஓத்பேஸ்டுகளில்
முதன்மையானது, மேன்மையானது!

ஓதுப் பச்சைகள் அகட்டி, கோ., கோலெட், சிசிபெட்,
'கோலினாஸ்' ஓத்பேட், யார்க் உபயோகிப்பதற்கு
அதிகாரம் பெற்றவர்கள்

பேரறிஞர் இராசா 7-45 மணிக்கு ரெய்.பெ. ஸ்டேஷனில் வந்ததைப் பற்றி ஒளிபரப்பில் வந்தது. "டபுள்" அல்லது "காமின்" என்ற தலைச்சிறைப் பெயர்கள்.

பின்னியின் சில்க் புடவை அணிந்து
ராணி போல் எழிலுடன் திகழங்கள்

எங்களிடமிருந்து வாங்குங்கள்

4 வெங்கடேஷ் வஸ்துராலயா

ரீடெய்ல் ஷோ ரூம்கள்
ஹோசூர் எதிரில் 2, தம்புசெட்டி தெரு. மதராஸ்-1.

ஷோரூம் நெ. ①

ஷோரூம் நெ. ②

ஷோரூம் நெ. ③

இங்கு காய்கள் பெய்களும் உதங்கள்,
காட்டை கிளிக் கிளிக் உதப்பதிலான
தூனிகளை மட்டுமே விற்கிறோம்.

இங்கு காய்கள் பக்கிங்ஹாம் கிளிக்
மில்லில் உதப்பதிலான தூனிகளை மட்டுமே
விற்கிறோம்.

இங்கு காய்கள் கேனி வில்லில் உதப்பதி
யான தூனிகளையும் மத்திய இரா உயர்க்க
கை தூனிகளையும் விற்கிறோம்.

799 173

மார்ச் 17
இதழ் 24

தமிழ்த்திரு நாடு தன்னைப்—பெற்ற
தரவென்ற கும்பிடடி பாப்பா—பாரதிவாசர்

தேவியம்பி
மார்ச்சு 28

பொங்கலோ! பொங்கல்!

செத்தமிழ் நாட்டு மக்களுக்கும் தமிழ்கூறும் நல்லுலகிலுள்ள தமிழர் பெர் அன்பர்களுக்கும் பொங்கல் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்! பொங்கலோ! பொங்கல்! என்று போற்றி கூறுகிறோம்.

பொங்கல் புதுநாளில் அவர்கள் இல்லங்களில் பரல் பொங்கிநூற் போலவே, அவர்கள் உள்ளங்களிலும் இன்பம் பொங்க வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்கிறோம். அவர்கள் வாழ்க்கையில் இந்த ஆண்டு முழுதும் இன்பம் பொங்க வேண்டும் என்று விழைகிறோம்!

பஞ்சமும் பிணியும் நீக்கிப் பாரத தோம் முழுதும் கவிட்சம் நிலவ வேண்டும் என்று இறைந்தகிறோம். அச்சமும் குறுவிய மாய்ப்பாள்மையும் நீக்கி மக்கள் உள்ளத் திம் ஒளியுள்ள உதயமாக வேண்டும் என்று இறைவனிடம் பரவுகிறோம்.

பொங்கல் திருநாள் உழவர் திருநாள். உழவர்கள் தங்கள் வாழ்வுக்கு ஸீவா தரமாக விளங்கும் பசுவனை மட்டும் நம்பிவிடுவதில்லை. அதேதான் நாளா மாட்டும் பொங்கல் என்று உழவுக்கு உதவி புரிந்த மாடுகளையும் பாக்களையும் போற்றி வணங்குகிறார்கள். பசுவனை, பறகை இளம், மிருக இளம், தாவர இளம், மனித இளம் பாவந் துக்குமே உயிர் அளிப்பவன். அவன் இல்லியே உலகில் உயிரில்லை.

மனித வர்க்கத்தினர் உழவர்களின் பின் நிதப்பவர்கள்.

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார் மற்றெல்லாம்
தொழுதுண்டு பிச்செல்பவர் — குறள்

நிலத்தை உழுது நெல்லை விளைக்கையில்லை என்றால் மனித வர்க்கம் உயிர் வாழ்வதேது? ஆகவே, மனிதவர்க்கம் உழவர்களைப் நம்பி வாழவேண்டியதாவதேது. உழவர்களை, தங்கள் நிலத்தை உழவதற்கும், தன்னார் இறைப்பதற்கும், போர் அடிப்படத்திற்கும், பாரததாத் கமந்து சொல்வதற்கும், நிலத்துக்கான உரம் அளிப்பதற்கும் இன்னும் பல்பல விதங்களில் மாடுகளையே நம்பி வாழ்கிறார்கள்.

அப்படியானால் மாட்டினிடம் விவசாயிகள் எவ்வளவு நன்றி செலுத்துவார்கள் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. ஆனால் பாரத நாட்டில் பண்பாட்டில், நன்றிக்கு உகந்த வர்கள் எல்லாம் பக்திக்கு உகந்தவர்களே! அதனால்தான் கதிரவன் வணக்கிய பொங்கலுக்கு மறுநாள் மாட்டிப் பொங்கல் என்று மாட்டுக்குப் பூசா சொல்கிறார்கள்.

பாக்களிடம் நம்மவர்களுக்கு உள்ள பக்தியைச் சொல்லத் தேவையில்லை. "என்று சொல்கிறேன் என்றுக் கூடவும் இல்லை" என்று புலவர், கடவுளையிட மிகுதியவன் தான் என்று. அந்தத் தமிழர் வதனில் பாக்களை வைத்து, "கோ மாதா" என்று பூசிக்கும் பண்பை உள்ள கொள்கிறது!

மாட்டுப் பொங்கல் திருநாடில் பகலாடு களையும் காலைமாடுகளையும் நம் கிராமங்களில் சிலகார்த்த அழகுபடுத்திப் பூசிப்பார்கள்.

கொம்புளாக்கு வர்ணச் சாயம் பூசி, பட்டுக் குஞ்சலங்கள் கட்டி, கிண்டிவி சதங்கை அணிவித்து, தெற்றிக்குத் திலகமிட்டு, மலர் மாலை சூடி, சுற்றூர் ஆரத்தி எடுத்து, பொங்கல் படைத்து, அதன் கண்களில் மழிச்சி ததும்பு வதைக் கண்டு உள்ளம் பெருமிதம் அடை

வார்கள். அப்படிச் சங்களில் மழிச்சி ஒளி வீசும் மாட்டுக்கு, ஒரு மங்கை தவளான் நிகை மீடும் அற்புதக் காட்சியை ஒளிவர் மணியம் இவ்வாற அட்டைச் சித்திரமாவழங்குகிறார். இந்த அரிவ சித்திரத்தை நாம் வெளிவிடுவதில் பெருமிதம் அடைகிறோம்!

தமிழ்களும் நல்லுணகம் எங்கும் இப்படியப் பட்ட மழிச்சிப் பொங்கல் ஒவ்வொரு இட வத்திலும் பொங்கல் பிரார்த்திக்கிறோம்.

ராஜதந்திரமற்ற சமாதானம்

ஆங்கிலமும் தமிழையும் ஆட்சி மொழி யாக இருக்கலாம் என்று ராஜாஜியே சொல்லி விடுகிறார். ராஜாஜி சமீபத்தில் வெளியிட்ட ஜனநாயகம் 'டெமொக்ரஸி' என்ற புத்த கத்தில் மேற்கண்டவாறு கூறிவிடுகிறார். "அதையேதான் நான்கள் (கொண்ட சர்க்கார்) கூறுகிறோம்" என்று திரு சி. சுப்பிரமணியம் சொல்லி விடுகிறார்.

ராஜாஜி 'டெமொக்ரஸி' என்ற நூலில் மொழிப் பிரச்சனையில் பல்வேறு அம்சங்களை யும் சிக்கல்களையும் சரிசெய் புரித்திருக்கிறார்.

ராஜ்ய சர்க்காரின் மொழி, போதலு மொழி, மத்திய சர்க்காரின் மொழி ஆகிய பல பிரச்சனை யிவாதித்து விட்டு, தமிழிலை ஆட்சி மொழியாகத் திணைப்பதால் பெருவாரியான மக்களுக்கு அநீதி இழைத்ததாகும் என்று சொல்லி, இருக்கிற நிலையில் தமிழையும் ஆக் கிலமும் ஆட்சி மொழிகளாக ஏற்றுக்கொள் வது உடியவனரையில் நியாயமாகும் என்று கூறிவிடுகிறார். இது முக்கியமாக மத்திய சர்க்காரையும், தமிழ்ந் வேறிவர்களையும் மனத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்டதாகும்.

பொங்கல் எப்படி?

பிரிட்டிஷ் பிரதமர் டாக்ஸ்டன், தேசுஜியுடன் சம்பாஷனை நடத்தத் திகில்கு வந்திருக்கிறார்.

சத்தித் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் : ஆட்சியோழி சம்பந்தமாக
ராஜாஜியைப் பின்பற்றுவதாகக் கூறியிருக்கிறார்.

“நதித்தி வேண்டாம்! ஆகவேயே மத்திய சர்க்காரின் மொழியாக இருக்கட்டும்!” என்று சொல்லுத்தான் இந்த தி.க. ஏற்பட்ட நேரமும். சொன்ன ஏதாவது சர்க்கார், நதித்தி மலத் திட்டிப்பதால் ஏற்படக்கூடிய நஷ்டம் கூடவும் அந்நிதியைப் போன்றி, தென்னாற்குடும் உரிமைமையப் பாதுகாப்பதற்குப் பதிலாகத் தாக்கென இருமொழி சமாதானத்தை எடுத்துச் சொன்னச் சற்றும ராஜதந்திரம் இக்காதலுமறியித் தட்டித் தொண்டிருக்கிறான். நதித்தி வேண்டாம், ஆகவேயே மத்திய ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று யோராடி வந்ததால் நதித்தி வேதவர்களைச் செக்கவாதிக் அடப்படும் சொண்டிருக்கும் மத்திய சர்க்கார் தீவாயமான சமாதானத் துக்கு வருவார்கள். ஆகவேயும் நதித்தியும் இருக்கட்டும் என்று நம்முடைய சர்க்காரே சொல்லி விட்டால் மத்திய சர்க்கார் எந்த சமாதானத்துக்கும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் நதித்தியை அரசியல் மொழி என்று பிடிவா கிப் பிடிப்பார்கள்.

இந்த புத்தகம் சாதாரண உரிமைக்குட்பட்ட மத்திய சர்க்காரினால் ராஜ்யத்திற்கான ஸ்தலத்தில் போராட்ட கேள்வியை நீக்கியதில் திருக்கிறேன்!

தரு க.வினாயகட்டுரையும் தரு சிறு தொழிற்
சாவினாயகம் திசைக்கடிகாசு எடுத்தாங்குதல்

செக்டரம் என்ற தலைப்பிலிருந்தும்; பாரத
நாணயத்தின் நெருக்கத்த மக்களின்
உரிமையாகக் காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்
டிய மொழி போன்ற கிண்பத்தின் எவ்வளவு
உறுதியாகவும் நூக்கிரகத்தையாகவும் இருக்க
வேண்டும் என்பதைச் சொல்வதே நல்லபின்பு.

இந்த முக்கியமான விஷயத்தில் சென்னை சர்க்கார் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளைச் சாமர்த்தியமாகக் காப்பாற்றுகிறது.

எதிரிக் கட்டிவார சொல்ல வேண்டியவதை-
மத்திய சர்க்கார சொல்ல வேண்டியதை-
இவர்களே சொல்லித் தங்கள் தியேனாய்
பாவினப்படுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள்.

‘டெமோக்ரஸி’ புத்தகத்திக்கு இத்தியும் ஆகிலெளம் இருக்கட்டும் என்று சொன்ன ராஜாஜி அதற்குப் புத்தகம் எழுதுவதற்கு முத்தியை ஆட்சி மொழிக் கமிஷன் முன்னிலையில் காட்டியும் சொன்ன போதும், சமீபத்தில் ஆட்சி மொழியைப் பற்றிச் சென்னைக்கு வர வர மாநாட்டிலும் ஆகிலெமே மத்திய சர்க்காரில் ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார். ‘டெமோக்ரஸி’ புத்தகத்திக்கு ராஜாஜி ஒரு மத்தியவந்தரீதியின் தீர்மான எழுதி விடுக்கிறார். மத்தியவந்தரீதி தீர்மான தீர்மான எழுதுவதற்கு ராஜாஜிக்குப் பரவலாக உரிமை உண்டு. சென்னை சர்க்கார்

மத்தியஸ்தரின் பதவியை எடுத்துக் கொள்வது தவறு. தவிர ராஜாஜி இரு மொழிகள் பற்றிச் சொன்னிருப்பதைச் சொன்ன சர்க்கார் சரியாகப் பொருள் செலுது கொள்ளவில்லை. ஆபீஸ்களில் வேலை செய்பவர்களோடு இரு மொழிகள் கைத்துக் குழப்ப வேண்டும் என்று ராஜாஜி சொல்லவில்லை. மத்திய சர்க்கார் அங்கப்பொது வேளியிலும் உத்தரவு விளையும் அதிர்வைகளையும் சூடுபடுத்தினதும் இந்தியனும் இருந்தால் இரு சாராருக்கும்

சமாதானமாக இருக்கும் என்று சொன்னார். இதைப் புரிந்து கொள்ளாமல், மிக சாமர்த்தியமாகப் பேசி விட்டது போல், தமிழ் மக்களிடம் உரிமைகளைக் காப்பிட்டு விடுவதற்கு வழிதகு விட்டார்கள் ராஜாஜிமற்றியாரை சொன்ன அரசாங்கத்தார். ராஜாஜியிடம் போசன்களில்படி நடக்க வேண்டும் என்ற எண்ணமிருக்குமாயின், அத்தகைய கத்தியோடு ராஜாஜியைக் கைத்து போசித்த முடிவு செய்திருக்கலாம்!

சிறிய அணைகளும் உணவு உற்பத்தியும்

சீமீபத்தில் இருஷ்ணசிகிக்கு அருகில் பெண்ணூற்றுக்கு ஒரு அணை கட்டியுள்ளனர். அதே பெண்ணூற்றுக்குச் சாத்தனூரில் ஒரு அணை கட்டித் திறந்து வைத்தார்கள். இப்பொழுது திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மணி மூத்தாறு திட்டம் முடிந்த திறந்து வைத்துப் பட்டிருக்கிறது.

இவை வேங்களம், பக்ரா நங்கல் திட்டம், ஸ்ரீராகுட் திட்டம் போன்ற பெரிய திட்டங்களைப் பற்றியும்போது மிக மிகச் சாதாரண சிறிய திட்டங்களாகும். அங்கங்களாகும். ஆனால் இந்தப் பெரிய திட்டங்களில் இல்லாத ஒரு பெரும் சௌகரியம் இந்தச் சிறிய திட்டங்களில் உண்டு.

பெரிய அணைகளில் பாசனத்துக்கு வரும் நிலங்கள் புத்தம் புதித நிலங்கள். காடுகளைத் திருத்தி நிலத்தைப் பண்படுத்திப் பரீர் செயல் வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் வாழ்ந்து, அந்தக் கிராமத்திலே புதித நிலங்களைப் பரீரிட்டுப் பழக்கப் பட்டுப் போன விவசாயிகள் புதிதாக அங்குக்கு வரும் நிலத்தில் உழைக்கத் தயாராயில்லை. சொந்தக் கிராமத்தில் வேலைகளா விட்டால் சம்பளவாடினும் இருக்கத் தோன்றுவதே தவிர வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று

பரீர் செயல் முன் வர மறுக்கிறார்கள். பாரத நாட்டு விவசாயப் பெருமக்களிடம் புது இடங்களில் குடியேற்றி உற்சாகமாக வேலைசெய்யப் படி செய்வது பெரும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று விஷயம் அறிந்தவர்க்கு வேங்களம் சொத்து இருக்கின்.

இந்த நிலைப்பாடு பார்த்தும்போது, சிறு திட்டங்களைப் பெரிய பயன் விளைவித்து எவ்வித சொல்வ வேண்டும். ஒரு போகம் விளைந்த நிலங்களில் இச் சிறு அணைத் திட்டம் எனால் இரு போகம் விளைக்க ஏற்பாடு செயல் முடிவெது. சில இடங்களில் மூன்று போகங்கூட விளைக்க முடிவெது. "உற்பத்தி பெருக வேண்டும்!" என்ற குரலுக்குச் சிறு அணைத் திட்டங்கள் உடனடியாக நல்ல பயன் அளிக்கின்றன! சொன்ன ராஜ்யத்தின் பெரிய அணைகள் கட்ட வாய்ப்பில்லை என்ற ஏக்களம் சிறு அணைகள், சிறு திட்டங்கள் பக மேற்கொண்டு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கலாம்! சொன்ன ராஜ்ய சர்க்கார் இத் துறையில் பக அணைகள் தங்கள் முறைமிக் சித்தவமாகவும் கட்டி முடித்திருக்கிறார்கள்! அதே போல் இன்னும் பக ஊர்களில் பாசன வசதிக்குரிய சிறு திட்டங்கள் மேற்கொண்டு உணவு உற்பத்திக்கு உதவ வேண்டும்.

துயர் தீர உதவுங்கள்

இலங்கையில் பெய்த மழையின் காரணமாகவும் ஏரில்களில் உடைப்பின் காரணமாகவும் ஐம்பத்தைந்து கோடி ரூபாய் பெறுமான மூலம் பொதுச் சொத்துக்கள் தண்டமடைத் திருப்பதாக அதிகாரபூர்வமான தகவல் வெளியாகி யிருக்கிறது. தனி நபர்களின் சொத்துக்களில் சேதத்துக்கு ஒரு ஊக்கமில்லை. கமாரி மூன்று ஊட்டம் மக்கள் வீடு வாசல் இழந்து தவிப்பதாகச் சொல்லப் படுகிறது. வேங்களம் காரணமாகச் சிதைந்து சீரழித்து போன ரயில் பாதைகளின் செப்பனிட்ட இரண்டு மாதகாலம் பிடிக்கும்படி!

இவை வேங்களாவற்றையும்விட உள்வாங்காத தெழை வைக்கும் செய்கி ஏற்றிருக்கிறது. உடைப்பெடுத்துக் கொண்ட ஏரில்களில் தண்ணீர் மூழ்கும் வெளியே போய்விட்டதாக, ஏரில்கள் வறண்டுபோய், பாசனத்துக்குத் தண்ணீர் இல்லாமல் கஷ்டப்பட நேரும் என்று வேறு சொல்கிறார்கள். இப்பொழுது பரும் கஷ்டம் போதாதென்று எதிரிகாவத்தினும்

வயல்களுக்குத் தண்ணீர்சுற்றி உணவு உற்பத்தி தடைப்பட்டுக் கஷ்டங்கள் பெருகுவதற்கான அறிவுரினத்தால் இலங்கை சர்க்காரும் மக்களும் காண்கிறார்கள்.

இலங்கையின் நிலைமைக் கண்டு இந்தியா, ஜப்பான், தேப்பாளம், செஞ்சிறைவைச் சங்கம் உதவியிருக்கின்றன. இந்தியா உடனடியாகச் செய்த உதவிகள், இந்தியாவினுள்ள இருவகைத் தூதுவர் ஊர் ரீச்சர் அனுவினாரா தவறி தெரிவித்திருக்கிறார்.

இலங்கை மக்களிடம் துபகரத் தீர்ப்பதற்கு இந்த உதவி போதாது. இன்னும் எவ்வளவோ தேவைப் படுகிறது. இந்தியாவில் இலங்கைக்கு உதவ ஆர்வம் கொண்டிருக்கின்ற சகை மணம் படைத்த வர்கள்கள் சொன்னியுள்ள மகாபொதி சங்கத்தின் தலையகளுக்குத் தகவலான பொருளுதவியை அனுப்பி வைக்கலாம்.

அவர் விவரம்: ஸ்ரீ பி. ஜி. ஜகதீச தேவிரா, தலைவர், இலங்கை வெள்ள நிவாரண சகைய நிதிக்குழு, மகாபொதி சங்கம், சென்னை-3.

இருள் வாக்கு

நி பதிவுத்துக்களிலும், தரிம சாஸ்திரங்களிலும் 'இஷ்டம்', 'பூரித்தம்' என்ற வார்த்தைகள் அடிக்கடி வரும். இஷ்டம் என்பது யாகத்தையும், அது சம்பந்தமான காரியங்களையும் குறிக்கும். பூரித்தம் என்பது மண் வெட்டுவது போன்ற செயல்களைக் குறிக்கும். மக்கும் வேறாமம் போன்ற விசேஷங்கள் செய்வதென்றும், கடுமையான ஆசார-அனுஷ்டானங்கள் அவசியம். ஆனால் 'பூரித்தம்' என்ற வார்த்தை குறிக்கும் பணியை எவ்வோரும் செய்யலாம்.

கோயில் தேர் இருப்பதில் உயர்ந்தவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள், உணக்காரர், ஏழைகள் எல்லோரும் கவந்து கொண்டு நின்றனர். அவ்வாறே 'பூரித்தம்' என்ற மேலே குறித்த பவனிதப் பணிகளில் எவ்வோரும் பங்கெடுத்துக் கொள்ளலாம். பங்கெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இத்தகைய பணிகளில் சரீர உழைப்பு பிரதானம். கடவுள் தமக்கு ஆரோக்கியமான சரீரம் கொடுத்திருக்கிறார். அவருக்கு தன் திறமையிலும் சரீரத்திலும் உழைக்க வேண்டும். உதாரணமாக, பொதுவில் ஒரு குளம் வெட்டப்படுகிறதென்றும், பணக்காரர் களும், உயர்ந்த அந்தஸ்தில் இருப்பவர்களும் கூடச் சில கூடைகளாவது மண் வெட்டிப் கொட்ட வேண்டும்.

தென்விந்தியக் கோயில்களில் பல அருமையான சிலாசாஸனங்கள் இருக்கின்றன. இவ்வாறே ராஜஸ்தானில் விஸ்தாகளில் இத்தகைய சாஸனங்கள் காணப்படுகின்றன. ராஜஸ்தான் பாண்டி வனத்தில் தண்ணீர் கிடைப்பது மிக அரிது. ஒரு விஸ்தா இருக்குமிடத்துக்கு ஐந்து அல்லது ஆறு மைல் சுற்றத்தில் இன்னொரு விஸ்தா பார்க்க முடியாது.

இந்தக் விஸ்தாகள் ஜனங்களின் கூட்டு உழைப்பால் வெட்டப்பட்டவை என்பது அந்தச் சாஸனங்களில் இருந்து தெரிகிறது. தண்ணீர் அரிதாவதும், வளமற்றதாக

வும் உள்ள இடங்களில் பிறக்கும் ஜனங்கள் தலிய உழைப்பாளிகளாக இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். அவர்கள் மறற்ப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்று தங்கள் கடுமையான உழைப்பின் மூலம், அத்தப் பிரதேசவாசிகளையும் விடப் பெரிய தனவந்தர்களாகாவின்றனர். மார்வாரி வடுப்பைச் சேர்த்தவர்கள் நாட்டின் எவ்வாப் பாகங்களிலும் தொழில் நடத்தி நிறைவுப் பணம் சம்பாதிப்பதன் காரணம் அதுதான். பிரீட்டிஷாரும் மூன்று உலவின் பல பகுதிகளுக்குச் சென்று அவற்றைத் தங்கள் ஆதிக்கத்துக்குள்ளாக்குவதில் தனியே ஈடுபட்டிருக்கிறாராம். அவர்களது சேர்த்த நாட்டில் போதிய மூலி வளம் இல்லாதது தான். தட்டிக்காயல் தண்ணீரும், வளமான மூலியும் உள்ள இடங்களில் ஜனங்கள் சோம்பேறிகளாகி விடுகின்றனர்.

ஏதாவது ஒரு பொதுக் காரியத்துக்காக வாரத்தில் அளவளவி அல்லது ஒரு மணி நேரம் சரீரத்தால் உழைப்பதென்று நீங்கள் ஒப்புமொருவரும், உறுதி கொள்ள வேண்டும். எவ்வளவோ பொதுக் காரியங்கள் இருக்கின்றன. நகரங்களில் தெருக்களைச் சுத்தம் செய்வது, கோலிக்கிள் அல்லது குளங்களைச் சுத்தப்படுத்துவது, கோயில் தோட்டங்களில் புஷ்பச் செடிகள் நடுவது அல்லது அவைகளுக்குத் தண்ணீர் விடுவது போன்ற ஏதாவது ஒரு பணியில் ஈடுபடலாம். எங்காவது ஒரு கோயில் கட்டப்பட்டால், தாமே வதுவில் செங்கல்லைத் தூக்கிக் கொண்டு போய்க் கொத்தரிக்க விடம் கொடுக்க முன்வரலாம். இப்படிச் சரீர உழைப்பில் நாமாக ஈடுபட்டால், நம் மனத்தில் காலுண்ட உணர்ச்சி தானாகப் பெருக்கெடுத்து, நமக்கும்

தமது சக ஜீவனங்களுக்கும் உள்ள உறவு வலுப்படுகிறது. அகம்பரகம், எரிவம் போய் சமத்துவ உணர்ச்சி ஏற்படுகின்றது. மனத்திலுள்ள மாகங்கள் விலகி, அதில் பரமாத்மாவத்து குடி கொள்வதற்குத் தக்க பக்குவம் ஏற்படுகிறது.

மேலே குறிப்பிட்டாற்போல் எத்தனைவா விழாக்களைப் பற்றி எண்ணிவிடுகிறீர்கள். விழாவின் கோலாகலத்தைப் பார்த்தும், நினைத்தபடி எண்ணும் ஒரு சூதாடும் மீகர் விழா நடத்திடும்கூட நினைத்தும் எவ்வளவோ தடவைகள் 'இதுவன்றோ விழா' என்று எண்ணிவிடுகிறீர்களும்! ஆனால் இந்தத் தடவை நாம் அந்தப் பொருளில் கூறவில்லை! அமைதிச் சற்று அதிகமான பொருளில் "இதுவன்றோ விழா!" என்மீறும். அங்கு இந்தத் தடவைதான் இதுவன்றோ விழா என்பதைச் சரியான பொருளில் உபயோகித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறேன்.

பாருக்காதது அதுபாண்டு திறைய விழா நடத்திற்று என்று, அவர் அந்த விழாவை ஒக்கிய பாகம் வகிப்பார், அவர் முன்னினைத் தான் எவ்வளவும் பாராட்டுவான் வழக்கு வாராகக். இத்தான் சம்பிரதாயம்.

ஆனால் ராஜாஜி தமது பிறந்த நாளைக் கொண்டாடக் கூடாது; தமக்குப் பிறந்த நாளே தெரிவாத கைநெய்யாகப் பிடியாத மாகச் சொல்லி வந்த திருக் வாரும் ராஜாஜியின் பிறந்த தினத்தாகக் கொண்டாட அவருடைய அனுமதி தேடப்படவில்லை. ராஜாஜியையும் அழைப்பதில்லை. ராஜாஜி இவ்விதம் இந்தநாள் வருஷங்களுக்கும் பிறந்த தின விழா நடப்பெற்று வந்திருக்கிறது! இது ராஜாஜி ஜெயந்தி விழா சம்பந்தமாக ஒரு சம்பிரதாயமாக இருந்து வந்தது.

ஆனால் 1938-ம் வருஷம் ஜனவரி 1-ம்நாதி நடப்பெற்று ராஜாஜி ஜெயந்தி விழாவின் ராஜாஜியை வேற்று கொண்டாட்டி எப்படி? வாரும் அழைக்காமல் தாமதமாக வந்து வேற்று கொண்டாட்டி. விழா ஆரம்பமானவுடனேயே வாரும் எதிர்பாராத விதமாக வந்து விட்டார். அப்பொழுது சபையின் எழுந்த கரணாகும் வாக்குமூல்களையெ எட்டி விட்டது. மேலடையி் வித்திருந்த பேச்சு எல்லாருக்குச் சற்று அச்சம்வந்த சந்தேகமும் பொலம்பெறு. ராஜாஜியை வைத்துக் கொண்டே அவரை எப்படிப் பாராட்டிப் போகிறது என்பதுதான் அவர்கள் அச்சம். எனினும் வாரும் அழைக்காமலே ராஜாஜி வந்து வேற்று கொண்டாட்ட எவ்வாருக்கும் அளவுகடந்த மெழ்ச்சி பளித்தது! ஆனால் பேச்சாளர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் உள் எதிரிக் பட்டவர் அப்படியே மேல்புறமும் படி பேசினார்கள். அதனால் பாச் பாராவிட தங்களுக்கும் பேசினார்கள் என்று சொல்வதற்கே வழியில்லாமல் போய்விட்டது.

அங்குதான் விழாக் காட்சிகளையும், அந்த விழாவின் பேசிய நிலைகளையும் இதை இந்தநாள் வெளிவாதி விடுக்கும் படக்களிக் காணலாம். இந்தப் படக்களிக் உகவாக்கினைத் தவிர, திரு காளா கப்பாராயம், திரு இ. வர், ஜகதநாதம், திரு மே. பாலகப்பிரமணிய அப்பர் ஆகியோரும் ராஜாஜியின் பெருமையைப்பற்றிக் கூறினார்கள்.

மீளியாரும் பேசிய முடித்தபிறகு ராஜாஜி பேசினார். அந்நிலைத் தாம் விழாவுக்கு வர நேர்ந்ததில் சகலவற்றை வெளிவிட்டார்.

ராஜாஜியும் தவர்த்த ராமராய் அவர்களும் பால்வ தண்பர்கள். அவர்கள் நடப்புகு இன்று 63 வயதானிற்று! பன்னிக்கூட நாட்களிலிருந்து இளைப்பிதான் தண்பர்கள்! ராஜாஜி தமக்குப் ஸ்ரீ ராமராய்க்கும் உகவா நடப்பும் பற்றிக் குறிப்பிடும்கூட 'காதல் நடப்பு' என்றார். அப்படியானால் அவர்கள் நடப்பின் தன்மையை விவரித்துக்கொள்ளலாம்: ராஜாஜி கல்லூரி படிப்பு முடிந்தது கொண்டே சேவத்திக் வக்கிக் தொழிக் ஆரம்பித்தார்; ராஜாஜி சேவத்திலிருக்கிறார் என்று ஸ்ரீ ராமராய் அடுத்த வருஷமே சேவத்துக்கு வந்து வக்கிக் தொழிக் ஆரம்பித்தார். பிறகு ராமராய், தாசில்தாராகி, கெட்டாராகி, சர்க்கார் காரியதரிசியாகி, தொழில் குறைகூட்டாராகி சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தராக ஒருவர் பெற்றார். ஆனால் ராஜாஜியின் வாழ்க்கை முற்திலும் மாறுபட்டதாக இருந்தது! அதனால் என்ன! அவர்கள் நடப்பு பழையபடியே வளர்ந்து வந்தது! இன்னும் நெருக்கமாகவே வளர்ந்தது. இந்த நடப்பில் காரணமாக ஸ்ரீ ராமராய் தனக்கும் வக்கிசுமிர் என்றவுடன் அது தமது ஜெயந்தி விழா வாயித்தே என்பதைதயும் பொருட்படுத்தாமல் விழாவுக்கு வந்திருக்கிறார்.

ஸ்ரீ ராமராய் அவர்கள் தமது தன்மையுறையி் ராஜாஜி தமது நெருக்கிய தண்ப சேகருதும். அவரை, இந்தியாவின் அறிவு சேறித்த ராஜகந்திரி மட்டும்கூட, உயலிக் தலை நிறத்த ராஜகந்திரி, நாட்டில்க் சத்திரத்த க்களாகப் பாடுபட்டவர், இவ்வில்க் சத்திரத்த, சிக்கலான பிரச்சினைகளுக்கும் பரிசாரம் என்று பிடித்தவர், தந்தையாரைச் சக்திர தாம் குறிப்பிட விருப்புவதால் சொல்லுகார்! ஸ்ரீ ராமராய் ராஜாஜி அவர்களிப்பற்றிப் பேசிய பங்கை எழுத்தில்க் எடுத்துக் காட்ட முடியாது. இந்த இரு தண்பர்களையும் தேசிக் பார்த்தவர்க்க் 'காதல் நடப்பி்' உகவையை அறிந்து கொண்டவர்கள்.

இந்த விழா இவ்வளவு சிறப்பாக அமைந்த தந்திர முக்கிய காரணத்தால்க் ஸ்ரீ டி. எம். ராமங்கையா அப்பர் அவர்கள் தன்மையில்க் அமைக்கப்பட்ட ராஜாஜி ஜெயந்தி விழாக் ஸ்தானகச் சேர்ந்த திரு விவதாதக, திரு சீவியாசக் முதலிய இளைஞர்கள்தான். அவர்களுடைய இடைவிடா உழைப்பையும் உற்சாகத்தையும் எவ்வளவு பாராட்டிவருதும் தரும்.

சென்னை நகர்ப் பெருமக்கக் சரிசரஞ்சனி சபா மண்டபத்திலும், வெளிவிதும், பெருந்திரகாச ஆரம்பத்திலிருந்து முடிவு வரைவில்க் கேட்டனர். அத்தடம் வாழ்க்கையில்க் பல் வேறு துறைகளில்க் ஈடுபட்டவர்க்க் ராஜாஜி கையும் பாராட்டினார். இதை வெவ்வளவு பார்த்தும்கூட, ஒரு எண்ணம் உதித்தது: பட்டத்திலும் பதவியிலும் ராஜாஜி இவ்வளவு நிலையில்க் இவ்வளவு மகத்தான கூட்டம் தடைபெற்றிருக்கிறது. பதவியோ பட்டமோ இவ்வளவு நிலையில்க் ராஜாஜிக்குத் தவிர வேறு வாருக்கு இவ்வளவு சிறப்பாகப் பாராட்டு விழா நடக்க முடியும் என்று யோசித்தோம்; விடைமே கிடைக்கவில்லை.

பழமையும்
புதுமையும்
கோ-ஆப்டெக்ஸில்
சூர்யகே
இளைந்திருக்கிறது

நய்கொரு குடும்பமும்
விருமபும் ஆகட்ட

உங்களுக்குச் சமீபத்திலுள்ள விற்பனை நிலை
யத்துக்கு விஜயம் செய்து, பொங்கல் பண்டிதரைய உத்தேசித்து 4% விரேஷ் அளிக்க
குதறையையும், சிற்பா அபர விலைத் தள்ளு
படியையும் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்

* ஏ. டி. என். என்.
* கோ. டி. என். என்.
* ஸ்டா. டி. என். என்.
* படுக்கை விரிப்புகள்
* அலங்கார துணிகள்
* டைன்க்கள்
* கோ. டி. என். என்.

கோ-ஆப்டெக்ஸ்
வெகத்தறி ஆடைகள்

சன்னை ராஜ்ய வகத்தறி நெசவாளர் கூட்டுறவு சங்கம் எலிமிடெட்
H/A-1, பாத்தியன் ரோடு, அழம்பூர், சென்னை - 6

SIETA3 - N39-1

ராஜாஜி ஜெயந்தி விழா

[illegible]

இன்ப மயமான மேதுலகம் அடைவதற்கு வழி துறவு என்று கம்முடைய மக்கள் என்னுவார்கள். துறவு மார்க்கம் கஷ்டமான மார்க்கம். வள்ளுவர் சொல்லுகிறார்: இவ்வாழ்க்கையில் அன்பின் மிழர்ச்சியை அதுபவித்து, அதாவது அன்பு தந்தும் அன்பு பெற்றும் இவ்விரு வகையிலும் இன்பம் இவ்வுலகில் அடைந்து, அதற்கோடு கலந்து வாழ்க்கை இவ்வாழ்க்கையின் பயனுடைய மேதுலகம் அடைவது. துறவு மார்க்கத்தினால் கஷ்டம் நீங்கிய இன்ப மயமான முறை.

பரலோகத்துக்கு இரண்டு வழிகள்: ஒன்று கடின முறையான துறவும் தவறும்; மற்றொன்று அறம் வழுவாத இவ்வாழ்க்கை. இவ்வாழ்க்கையின் சிறப்பு என்னவென்றால், பரலோக இன்பத்துக்கு வழியாவதுடன் அது இகத்திலும் இன்பம் தரும் வழியாகும்.

அன்புற்ற அமரந்த

வழக்கென்ப வைபவத்து

இன்புற்று எய்தும் சிறப்பு.

இவ்வதத்தின் மூலம் இப் பிறவியில் இன்பம் அடைந்து பரலோகத்திலும் இன்பம் அடையலாம். இவ்வளவு சிறப்புப் பொருத்திய இவ்வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதது அன்பு. தவம் செய்து துன்பப்பட்டுப் பிறகு அடையும் பரலோக இன்பத்தானது, அந்தத் துன்பம் இல்லாமலே, இகத்திலும் இன்பம் அடைந்து கொண்டே இவ்வாழ்க்கையின் மூலம் பெறலாம். அந்த விதமான இவ்வாழ்க்கை அன்பு சிறைத் திருந்தால்தான் உண்டு.

அன்பு ஈதும் ஆர்வம்

உடைமை அதுதான்

நன்புள்ளதும் நாடாச் சிறப்பு.

இவ்வற வாழ்க்கையில் செலுத்தும் அன்பானது, சமயத் துறையில் பக்திக்கு ஒரு பயிற்சியாகும். (ஆர்வம் என்றால் பக்தி. ஈதும் என்றால் தரும்.) அந்த இவ்வற வாழ்க்கைப் பயிற்சி மூலம், இறைவனிடம் பக்தி செலுத்தினோமானால் அந்தப் பக்தியே மூலிக்ருகளுமானதும். ஞானம், மேல்வழிவு, சகலா தரிசனம் இவை மூன்றும் ஒன்றே. அதனே மூலிக்ருகி. இது பெரியோர் கொள்வது.

அன்பு என்றால் ஞானம். நாடாச் சிறப்பு—அனாதைத் த, அரிய ஆராய்ச்சிக்கு அடங்காத பேறு. அதாவது வீடு. "சிறப்பிலும், சொல்வதும் ஈதும்" என்ற சிற குறளிலும், "பிறப்பென்னும் பேதைமை" என்ற குறளிலும், வீடு என்ற பொருளில் "சிறப்பு" என்ற சொல் வருவது.

இந்தக் குறளின் இரண்டாவது அடியில் முதலாவது சொல் "அன்பு" என்று மேலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பழக்கத்தில் இருந்து வரும் பாடம் "அன்பு." முதலாவது வாக்கியம் ஒருவராகிய புத்ததாழ்வார் அருளிய அந்தாதியில் முதலாவது பாட்டைப் பார்த்தால், இந்தக் குறளுக்கு நெருங்கிய தொடர்பை அதில் காணலாம். அந்தப் பாட்டில் "அன்பு" என்றும் சொல் ஞானம் என்கிற பொருளில் வைத்துப் பாடியிருக்கிறார்.

அன்பே தகவியா

ஆர்வமே செய்பாக

இன்புருகு சிந்தை

விடுதிரியா—அன்புருகி

ஞானச் சுடர்விளக்கு

ஏற்றினேன் நர்ணந்தரு

ஞானத் தமிழ்புரிந்த

நான்

ஆர்வம் என்பதற்கு விபாக்கியானம், அன்பிதூடைய இரண்டாவது பருவம். அன்பு என்பது ஞானம். (பெரியவாச் சான் பின்னை)

அன்பினால் ஆர்வம் உண்டாகும், ஆர்வத்தினால் அன்பு அல்லது சிரோகம் உண்டாகும் என்று சொல்வதில், நான் ஒரு விசேஷமும் காணவில்லை. ஆகையினால் உடையக் குறிக்கும் "அன்பு" என்கிற சொல்லுக்குப் பதிலாக, "அன்பு" என்று வைத்துக் கொள்வது பொருத்தமாக விளக்கிறேன். இந்தக் குறளுக்குப் பழைய உரை ஒன்றில் "அன்பு, ஆர்வம் என்று சொல்லப்பட்ட ஞான தேவத்தைக் கொடுக்கும். அந்த ஞான தேவம் பிரவாக நேரி யாவிய முத்தியைக் கொடுக்கும்" என்று சொல்வது பட்டிருக்கிறது. பரிநியாருடைய உரையிலும் இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வரைகள் நான் தந்திருக்கும் பொருளுக்கு ஆதரவுதரும்.

• SANFORIZED •

REGISTERED TRADE MARK
JACQUET WADLEY & CO., INC. U.S.A.

ஷர்ட் துணிகள்
பாப்லின்கள்
கோட் துணிகள் &
பஸ்வா
பிரிண்டுகள்

அரவிந்த் மில்ஸ் லீட். ஆமதபாத்-2

REGISTERED USER OF THE TRADE MARK "SANFORIZED".

க.சுந்தரானம்

விவசாயத்திற்கும் கால்தகைதரும், காடுகளுக்கும் நெருங்கிய சம்பந்தமுண்டு. பாரதத்தில் எப்பொழுதும் திவத்தகை உருவதற்கும், வனத்திலிருந்து தண்ணீர் இடைப்பதற்கும், தாலிவத்தகை சத்ததக்குக கொண்டு போவதற்கும், பிராமயானிவன வண்டியில் ஏற்றிப் போவதற்கும் காடு மாடுகள்தான் உபயோகப்பட்டிருக்கின்றன. ஆக எருமைகளும் ஓரளவு இயங்கினவன் செய்கின்றன. இதர நாடுகளில்போல் ஓதிரைகள் இவ்வளவுக்கு அதிகமாக உபயோகிக்கப் படவில்லை. சில இடங்களில் ஐட்டா, பக்கா வண்டிகளுக்கும், சவாரி செய்வதற்குமே, பிரயோகனப்பட்டு வருகின்றன. ஐட்டாக்கள் சிறிய இடங்களில் வண்டி இழுப்பதற்கும், சாமான்னைத் தூக்கிச் செல்வதற்கும் உதவுகின்றன. காடு திறந்த இடங்களில் யானைகளுடன் சேவை செய்து வந்தன. ஆனால், இந்திய விவசாயம் காடு மாட்டின் மூலமாகவே முக்கியமாக தடை பெற்று வந்தது; இன்றும் தடைபெறுகிறது.

மாமியம், முட்டை இத்தாட்டும் விலவும் குறைந்த அளவிலேயே பூக்கப்படுகிறது என்று முன்னொரு பத்திரிகை குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதனால் ஆரோக்கியத்துக்குப் பாசு, வெள்ளைப்பாசு, தாள் முதலியவற்றின் கதானம் இதர நாடுகளைக் காட்டிலும் இந் தேசத்தில் உயர்ந்தது.

எண்ணிக்கையளவில் பாரதம் மாட்டுச் செவ்வம் மிகுந்த தேசமாகும். பின்வரும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெளிவாகும்.

தேசம்	மாடுகள் (1908)	ஆடுகள் (1908)
அமெரிக்காவுக்கிய நாடு	86562	21582
ஆஸ்திரேலியா	16836	130640
பிரிட்டன்	10688	83940
பிரான்ஸ்	17322	8612
மெற்கு ஜெர்மனி	17621	1280
ஜப்பான்	2978	780
பாரதம்	135088	38889

இதர நாடுகளில் காடு மாடுகளை மாமிசத் தக்காளையும், பக்கலிசைப் பாதுகாடாகவும் வளர்க்கிறார்கள். மாட்டு மாமிசம் பாரதத்தில் பூக்கப் படுவதில்லை. ஆதலால் தமது மாடுகளில் ஒரு பாகம் வயதான எலித்தத்தினும் பலன்படக் கூடாதவையாக இருக்கின்றன. உபயோகமுள்ள மாடுகளின் நிலையைப் பங்கு போட்டுக் கொள்கின்றன. ஆதலால், பசுவைக் காமதேயு என்றும், காடு மாட்டைத் தந்தியைச் சத்ததிகென்களும் போற்றி வணங்கும்

இந்தியாவிலிருப்பதுபோல் தர்ப்பயமாக மாடுகள் வேறெங்குமிடம் என்று கால்தகை திபுனர்கள் உறுதிசெய்தனர். இவ்ருகிலிருந்து நீர் இடைப்பதற்கு மின்சாரத்தாலும், மின்சென்செய்யாலும் செய்து தப்பவும் மோட்டார் பம்புகள் பெருகி வருகின்றன. மோட்டார் பம்புகளும், வாரிகளும் வண்டி வேலைகளைக் குறைத்து வருகின்றன. வேறும் உழவுக்கு மட்டும் கொடுக்கக்கூடாது மாடுகளை வலத்துப் போஷிக்க முடிவுமா என்று பிரச்சினை நாளுக்கு தான் எழுமாமாவி வருகிறது. பெரும்பாலும் இந்திய விவசாயம் சிறிய பண்ணைகள் மூலம் தடைபெறுவதாகக் கிராக்டர் முதலிய இவ்நிரங்கள் மூலம் நடந்துவதும் எவ்நாசத் தெரிகின்றன.

பாரதத்தில் பாக் கமார் 204 வகைப் பக்கலிசைமிருந்தும் 119 வகை எருமைகளை மிகுந்தும்; கிடைக்கிறது. வருஷாந்திர உற்பத்தி 5293 வகை மகன்குளன் என்று கணக்கிடப்படுகிறது. இந்திய மகன்குளன் தனிக் 7 அடியால் பாக் கிடைக்கிறது. இதைப் பாதி பானாகவும், பாதி தேய்பானாகவும் உபயோகிக்கிறோம்.

மற்ற நாடுகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும் தற்குப் பின்வரும் புள்ளி விவரங்கள் உதவும்.

தேசம்	உற்பத்தி (1900 டன்)
அமெரிக்கா ஐக்கியநாடு	86042
ஆஸ்திரேலியா	8138
பிரிட்டன்	18810
பிரான்ஸ்	18708
மெற்கு ஜெர்மனி	17267
ஜப்பான்	898
பாரதம்	12408

ஜப்பானைத் தவிர இதர நாட்டு மக்கள் உட்கொள்ளும் பாகிசு இந்தியனுக்கு 8-ம் பாகத்துக்குக் குறைவாகவே கிடைக்கிறது. வெளி நாடுகளில் பசும்பாடுவது அதிகம். இந்தியாவில் பாதிப் பாகம் எருமைகளைக் கொடுக்கின்றன. பாக் கொடுக்கும் பக்கலிசை, எருமைகள், உழக்கடிய மாடுகள் இவற்றின் எண்ணிக்கை ராஜ்யவாரியாகப் பின்வருமாறு:

ராஜ்யம்	ஏறமப்படு 1901	ஏறம 1906	உதயம 1908
ஆந்திரப் பிரதேசம்	1378	1922	4428
அஸ்ஸாம்	884	81	1888

பேரர்	1798	796	8168
பம்பாய்	2862	1748	8288
கேரளம்	398	62	371
மத்தியப் பிரதேசம்	3881	1943	7889
மதராஸ்	1122	862	3861
மைசூர்	1338	757	3267
ஒரிசுரா	1882	138	3184
பஞ்சாப்	1876	1814	2288
ராஜஸ்தானம்	1738	883	3686
உத்தரப்பிரதேசம்	3287	2799	11772
மேற்கு வங்காளம்	1421	86	3989

காடுகள் நாட்டின் செழிப்பைப் பணிதல் எனப் பெருக்கலிடைத்தன. காடுகளிலும் மழையிலும் எம்பந்தமுண்டு. காடுகள் மிகுந்த இடங்களில் மெல் காசத்தின் மெல்லென் குளிர்ந்த மழை பெய்திருந்தன. மழை மூலம் காடுகளின் மரங்களின் அடிவாரங்களிலிருந்து தகரத்தின் புத்தி புகுந்தது பிரதேசங்களில் பரவினதன. அதனால் மிகுந்தவன் கட்டுப் பெருகு அப்பிரதேசங்களின் தீர்வென் அந் கிள்கின்றது. மொட்டை காலங்களில் காடுகள் மெல்வதற்குக் காடுகள் வரையில்கின்றன. விட்டுக்கும், கிதருக்கும் வேண்டிய மரங்கள் குளியில்கள் கொடுப்பதொடு, அசுக்கு, செம்பும் வானம், காலிக் கட்டி, பீடி செம்பும் தெத்து இவையும், பணித உணவுப் பொருள் வரும் காடுகளில் கிடைக்கின்றன. சில இடங்களில் காடுகளிலிருந்து எக்சுபாருக்குக் கிடைக்கும் வறுமையை விவசாய நிலத்திலிருந்து கிடைப்பதற்குச் சமமானவையும், அந்மாத வும்கட இருக்கின்றன.

காடுகள் அழிந்து போவதால் மனிதப் பிரதேசங்களிலுக்கும் செழிப்பு நிலத்தின் மெல் பாகம் மழை நீரால் கரைத்துக் கொண்டு போகப்பட்டு, ஆனால் குளங்களில் உட்கிள் தகையப்படுகின்றன. அதனால் மனிதப் பிரதேசங்கள் எங்கித காடுகளிலும் பிரயோசனம் அதற் பாதை தகையகாவி கிடுகின்றன. மத்தியப் பிரதேசத்தில் இவ்விதம் ஏற்பட்டிருக்கும் தகட்டத்தக் கண்கிட குடியாறு. ராஜஸ்தானத்தில் மானசன் பெருகியதன் காரணமும் காடுகளின் அழிவே எவ்வு கருப் படுகின்றது.

இத்தியானில் மொத்த மின்னிரைத்தில் 21.11%, அதாவது 230,162 ஏக்கர் மைக்கள் காடுகளின் பரப்பு. தூற்றிக் 38 விதம் இருந்தால் தவமென்று திபுள்கள் கூறு கிறார்கள். ஆயினும் காடுகளின் மொத்த மின்னிரைகள் அதிகக் குறைவாகிவன் ஏற்றே கூற

லாம். ஆனால் இந்தக் காடுகள் நேரமெல்லும் சமமானப் பரப்பிலுக்கின்றன. சில பிரதேசங் களில் அதிகமானவையும், மத்தியப் பிரதேசங்களில் மிகக் குறைவானவையும் இருக்கின்றன. பிரதேச வாரியாகக் காடுகளின் கிதிரைமும், அதற் தின் மூலம் காடுவாரியாகக்களில் வறுமையு மும் கிடுகு குறிப்பிடப்படுகின்றன.

ராஜ்யம்	காடுகளின் மின்னிரைகள் (1906 ஏக்கர்கள்)	1906-07 வருமானம் (மலும் ரூ.)
ஆந்திரப்பிரதேசம்	12388	273
அஸ்ஸாம்	12787	71
பேரர்	861	88
பம்பாய்	18628	363
கேரளம்	1488	188
மத்தியப் பிரதேசம்	38817	883
மதராஸ்	4787	176
மைசூர்	6817	188
ஒரிசுரா	18128	188
பஞ்சாப்	881	9
ராஜஸ்தானம்	3288	68
உத்தரப் பிரதேசம்	8478	888
மேற்கு வங்காளம்	1888	88
இம்மு. காப்பிரம்	1388	188

காடுகள் அழிவதனால் அதற்கித வகிக்கும் மிகுதவளின் தூதிலும் மிகுந்த பொருள் தன. காட்டு மிகுதவளாக் தேசிக் மனித மூக்கு வேட்டையாடும் கிடுகாதத்தத் தவிர மெடு பிரயோசனமில்லாவிடும், இவ்விதம் கிள் கிடுகிடுகின்றன மூற்றிலும் இறுத்துவிடக் கூடாதென்ற எண்ணம் சம்பளக்கிதிக்பெருகி வருகிறது. அதற்காக ஒரு அகில இந்திய சங்கமும் ஏற்பட்டாவி, ஒவ்வொரு பிரதேசத்தி லும் காட்டுப் பிராணிகளுக்குக்காகக் காப்பற் காடுகள் ஏற்படுத்த மூபதரி செய்வங்கி டிறது. மத்தியப்பிரதேசத்தில் காளுள்ளதகட் டத்திக் மான்களின் பல வகைகள் வளரும் ஒரு காப்பு சங்கமிலுக்கிறது. செனராஷ்டிரத்தில் கீர் காடுகளில் கிங்கம் பாதுவாக்கப்படுகிறது. அஸ்ஸாமில் காளுகிரங்காலில் கார்பெ எவ்வு கான்டா மிகுதம் கவிக்கப்படுகிறது. கேரளத் திக் பெர்வார் ஏக்க் கைரவிக் வான்களும், வுசைகளும் (காட்டு எருமைகள்) கவிக்கும் காப்புத்தகம் இருக்கிறது. அங்கிதமே இதரப் பிரதேசங்களிலும் பலவிதப் பிராணிகள் பல மிவ்நி கவிக்க வர்திகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கி ன்றன. கண்ணாப் பிரவாணிகளின் சங்கி வயவ அநிகிப்பதற்கு இவை உதவும்.

பொதுமக்கள் வாங்கியிருக்கும் கரிதிலும் சாகப் பாவமும் குறிப்பிடத் தக்கவைதாக அமைந்துள்ளது. கார்பன் டைஆக்சைடு ஏற்றுமதியை அது ஏராளமாகவும் தடைசெய்யவேண்டும். இதைத் தவிர 14. சதவீதத்தில் கரிதும்.

அடுத்த நாள் செங்காங்கல் சிறைம
ல்கோர் செங்க றே. செங்கடராமன்
ஆகத்தார் செங்கடராமன் சிங்
வர். எனவே உருப்படிசை பாடுவ
தில் கத்தமான் முறையையும் வை
த்தமான் கைநி அமைப்புகளையும்.
இவரிடம் எந்நிபார்க்கலாம். அன்று
அவர் பாடிய 'அம் ராமங்கு' என்ற
பத்துவரலாகி கீர்த்தனம் சிறப்புற்ற
அமைந்தது. பகை வாத் தீயமகாகுப்
பிடிய வாகித்த முருகேஸ் கச்சோர்
வைத் திறம்பட தீர்த்துத்தார் வை
லாம். பிழைதல்வம் வாகித்த ஸ்ரீ ஸுக்
முனாகத்தல் கீர்த்தனம் பழனி கப்பீர
முனிய பீகிப்பிசை சிங்கவர். வைநி
வாச வேணப்பாடுகளில் ஆரவும்
உகந்தோடு திறமையுமுண்டு என்
பதை எடுத்துக் காட்டுவது போலிருந்
தது. அவருடைய நாதம் தீரம்பிய
பிழைதல் வாகிப்ப.

[illegible][illegible]

பிரேமா பிரசுரத்தின் இரண்டு மணிவுப் பதிப்புகள்!

★

பாரத நாட்டின் பழம்பெரும் கதைகளின்
இது தமிழுக்குப் புதிது

மூலரண் அட்டை, உட்கதைகளுக்கு
ஏராளமான சித்திரங்களுடன் கூடியது.

சொகுசின் தொகுத்து எழுதியது

400 பக்கங்கள் - விலை ரூ. 1-50

★

பதிப்பாளியர்: அரு. ராமநாதன்

கடமொழி மூலங்களிற் பரிசோதித்து
புதிதாய் கதைகளும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கி-
யிருது. உணர்ச்சி மூட்டங்களிற் குறைக்கா-
மல், புதிதாய் தமிழ்நடைபிற் கிரிவாக்கிதரப்-
பட்டுள்ளன. உட்கதைகளுக்கு ஏராள-
மான சித்திரங்களுடன் மூலரண் ஆர்ட்
அட்டையுடன் கொண்ட சிறந்த பதிப்பு

500 பக்கங்கள் - விலை ரூ. 1-50

தனிப் பிரதி வேண்டுமோ ரூ. 2/- அனுப்பி-
வைக்கவும். விநியாயங்கள் தங்கள்
தேவைக்கு உரியும் 15 சத வீதம் கழித்து
ஆட்டுடன் பணம் அனுப்பிப் பெறவும்

பிரேமா பிரசுரம், சென்னை-24

சென்னை 605 வீதபுரம் உதையலாசனம்:

தேரு நியூஸ் மார்ட், ஸன், மயினப்பூர்
அடுத்த வெளியீடு: ஊரத்தின் தாய்

யும் தெரடான இடங்களையும் அருவாச-
மாகச் சமாளிக்கும் திறமையையும் பிரதி-
பலித்தன. புக்லாக்குழுவின் விழாவிழப்புக்கும்
வெகுதற்கும் சற்றுப் குறைவாக, ராக-
மாவத்தையும் நல்ல விடாமல் தீர்வளித்த
பெரும அங்குக்குப் பிடிச் வாசித்த வி.
சேனாவாசியும் மிகுதகம் வாசித்த ஸ்ரீமணி
சேனாவும் சார்த்தது. சேனாவாசன் ஸ்ரீ ராஜத்-
தின் சோதரர். எனவே ஒற்றுமையுடன்
இணைந்து வாசித்துச் சச்சேரியைச் சோபிக்கச்
செய்ததில் விப்பியிவியவுவ்வா? என்னென்-
மிகுதகம் விதவான் காரைக்குடி மூத்து அப்ப-
தின் செல்வர், காத்திய இசைகளுக்குப் பக்க-
வாத்தியமாக மிகுதகம் வாசிப்பதில் பழகிப்
பண்பட்டவர்; அவரிடம் விததை பவித்த
செனாவாசின் அழகரணியான வாசிப்புக்குச்
செட்கவா வேண்டும்!

மீறதான் 25-ம் தேதியன்று நடந்த
இரண்டு சச்சேரியும் வெவ்வேறு வகையில்
சிறப்பறிந்தன. முதல் சச்சேரி ஸ்ரீமணி
பாவம் ராமநாதன் செய்தது. அமைதியுடன்
எம்பிர தடைபெற்றிருந்தது. இவருடைய சப்-
பெய்: கன சாரீரம் எனது சொக்கக்கூடிய
வகையில் அமைந்த அவர் குரலின்கன கீர்த்
தவங்கன மத்திய காவத்தின் பாடுவதற்கு
ஒற்றதா விருந்தது. அன்று அவர் பாடிய
சக்கரபரண ராக ஆவாபனமும் 'மெனாய்
பிடியா' என்ற தி-பிதர் கீர்த்தனமும்
நன்றும் அமைந்திருந்தன. அவருக்குத் துணை
வாகப் பிடிச் வாசித்த பாபநாசம் பாணசரஸ்
வதியின் குரல் பாவம் போத்தித் தகுத்த
விதைவிது. காத்தியத்தின் உயர்ந்த ராக
பாவம் இனிமையுற்று வெளிவந்தது. சத்த
மாக வாசிப்பு, ஸ்ரீமணி கனாய்புஜுத்தின்
மிகுதகம் சென்னை ரஷிகர்வருக்குப் புதி-
தாய், வழக்கம்போல் தாத்கட்டுடனும்
சச்சேரிக்குத் தேவையான அங்குடன் அழ-
காக இருந்தது.

அடுத்த தொடர்ந்த நடந்த ஸ்ரீ பி. ராஜம்
அப்பலில் சச்சேரி உயர்ந்தததைச் சேர்ந்தது.
அரிவக்குடி ஸ்ரீ ராமநாது அப்பலிகாரின்
செல்வர், அப்பல்காரர் பாணிக் கு ஒற்ற காத்திர-
மான சாரீரம், எம்பிரமாவும் அருவாசமாக
வும் பாடுவார். பத்துவரணி கீர்த்தனத்தில்
திரவம் கவரமும் ஆனந்த கபரணியின் பாடிய
'கு துததம்மா' கீர்த்தனமும் மூலம் பெனா-
விடல் விதைவிது, சக்கரபரண ராக ஆவா-
பனமும், கீர்த்தனமும் கபரணி ராக பங்கவி-
யும் எடுப்பான அமைந்தன. அவருக்குத் துணை
வாக பிடிச் வாசித்த கண்டதேவி அழகிரிசாமி
விதவான் செனடப்பலாவின மயிப்புக்குவி-
செல்வர், கனவே இவர் வாசிப்பைப் பற்றி
அறிவும் கூறுவது மிகையேவாகும். மூதிர்ந்த
விதவான், பவ இடக்கனில் ஒலித்த தாத
சாடிப்பியம் தான் ஸ்ரீ செனடப்பலாவின
செல்வர் சப்பததைக் காட்டியது.

இத்தக் சச்சேரிக்கு மெருவளித்த மந்திரே-
அம்சம் மிகுதகம் வாசித்த ராகவன்,
வேணுகோபாக் என்னும் சிறுவர்கள். மிகுதக-
கிகள் இவர்களை அநேகமாக மறைத்துக்
கொண்டிருந்தன என்னும் அது மிகையாகாது.
காத்தியத்தின் இருபுறங்களும் இவர்களைத்
கைக்கெட்டுமோ என்னுடத் தோன்றியது.

ஆனால் அவர்கள் மீத்தலை பாருப்போதும். தனி ஆவர்த்தனத்தின் போதும் வெளிப்படுத்திய அபாரத் திறமையும் விவரங்களும் உயரூரையும் சம்பவபோகரப் பரவரப்படுத்தின. கமார் மூப்பது வருஷங்களுக்கு முன் பாக்ககாடு மணி அய்யருடைய மிருதகத்தைச் செம்மை வைத்தியதர பாக்ககாடுக்குப் பக்கவாத்தியமாகச் செவ்வாய்க் குதக் குதவாகக் கெட்டவர்கள் எம்மாநில உணர்ச்சிப் பரவலையாற்றுகிறோ அம்மாதிரியே அன்று இச் சிறுவர்களின் மிருதகம் வாரிப்பைக் கெட்டு ரசித்தவர். ஆம், இந் நகுலம் ஆச்சரியமீகம். இவர்கள் இருவருமே பாக்ககாடு மணி அய்யரின் சிஷ்யர்கள்தானாம்.

மிறதாக்க 26-ம் தேதியன்று பாக்கவ அக்கி லுர் சகோதரர்கள், ஆர். குருநாதரையும், ஆர். நிருஷ்ணரையும் நோத்தெடுத்துப் பாக்கவ மீத்தனங்கள் இருவர் நோடியுமாய் பாடுவதற்கு ஒத்ததாக இருந்தன. கச்சிதமாகவும் வாய்ப்பட்டன. நோடி ராக ஆவாயிலும் 'மமி நேமிதே' என்ற மீத்தனமும் தனது பொருத்தமாக அமைந்திருந்தன. இந்நிகழ்வுடன் விழுவதையும் வந்திருந்த சக்தேம், பக்கவாத்தியம் வாசித்த திருப்பாப்புவிலுர் மீராஜத்திடம் தாதுப் பொன்கும் ராக ரஞ்ச சத்தமும் சேர்த்திருத்தது குறிப்பிடத் தக்கது.

மிருதகம் வாசித்த மந்திரகு இந்நிகழ்ச்சியையும் இக்கே குறிப்பிட வேண்டும். சிறுவர்களுக்கும் வயவாத்தியத்துக்கும் ஏதோ ஒருவிதப் பொருத்தமிருக்கிறது போதும்!

இதைப்படுத்த நடந்த டி. கே. ஜபராமனின் கச்சிதையும் உயர்தரத்தைச் சேர்த்தது. அன்று அவர் செங்க கையாணி ராக ஆவாயிலும் 'பஞ்சாசத்தே ருபீனி' என்ற கீர்தாடக தேவகாந்தாச் சேர்த்தையும் கா பாவம் திறந்தது கிளக்கெது. நோடி ராக தானமும் பக்கவாத்தியம் அய்யருடைய ரூபச் சிறப்பை வெளிக் கொணர உதவியது. இவருக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசித்த குப்பலோனம் சீனிவாசன் ஒரு பண்பட்ட வித்தகன். வித்து வான் ராஜமாணிக்கத்தின் மாணியைப் பண வால் பவித்த நமதாக்கிக் கொண்டவர்; அவர் கத்தமும் அழுத்தமான வாரியும் தராத இந்நிகழ்வு இவ்விடம் சிறப்பு வாய்ந்த அம்சங்கள், மிருதகம் வாசித்த வெகுமார விடம் பண அம்சங்கள் மெனோதிரப் பிரவா சித்தன. தாதுக் கட்டும், செங்க கட்டு எனும் விழுவதையும் அய்யருடைய வாரியுக்கு உயர்வை அளித்தன.

27-ம் தேதி வெள்ளியன்று சீங்கத்த ஆர். என். துரைசுவாமியின் கீர்தாக்க கச்சித இத்த சேனிக் மந்திரகு உயர்தரக் கச்சிதம். இவர் மயநூர் சங்கதானத்தக் சேர்த்தவர்.

தேனாச் சொரிந்திடும் வைதமகளே!

லாவ் துடி கருஷ்ணாழிர்க்கி

காட்டைத் திருத்திக் கழனி பாக்கித் தன்
கண்ணிலும் போலவே பாதுகாத்து
வாட்டும் குளிரிலும் வெவிரிலும் தன்
கண உடல்தனை எடுக்கவது
ஒட்டைச் சால் ஆனாலும் சீரிலாத்துத் தன்
உயிருக்கும் மெலாய்ப் பவிர்வனாத்து
காட்டுக் குளையிற் செம்மல்களின் பொன்
கனிவைய் சொக்கவோ சொக்கவெல்போம்!

பாணியில் பொங்கல் கொடுக்கவையிலே எங்கள்
பத்தினிப் பெண்களின் உன்னமெலாம்
தேனாச் சொரிந்திடும் வைதமகளே! எங்கள்
தெய்வத் தமிழன்னை சத்தினமே!
காண வளர்ப்பது பட்டுமில்லை எங்கள்
உனும் சிவர்க்கி வேணுமாம்மா!
பாணியைப் போதுக் கழைத்திடும் கொஞ்சம்
அன்னையே சீதர வேண்டும்மா!!

ஜம்ஷெட்பூர் வழியே

அரசாங்க எட்டுத்தொழிற்சாலைகள்
மூன்றையும் கிர்வமிக்க விருகமும்
வீழ்ந்து இன் இளநிலையாக
அபல காடுகளில் பசித்தி பெறச்
செல்லுமுன் ஜம்ஷெட்பூரில் ஆறுவாசம்
நல்லவர்கள்.

இந்திய எட்டுத் தயாரிப்பின் அடியாக
மூன்றாம் இவர்கள் எட்டு கல்மாவிய
ஜம்ஷெட்பூரில் அறிந்து கொள்கலாக
அத்துடன் டாடா எவல் சிபுராக்கில்
விருகது பல தொழில் நுணுக்கவகையின்
கேட்ட நிவாரண

வருவகால எட்டு 9 நபத்திலில் அருக
விருகமும் இவ்விளநிலையாகின் வ
வேறபதில் ஜம்ஷெட்பூர் பெருமை
கொள்கிறது.

டாடா ஸ்டீல்

இரு கிர்வியல் டாடா நபத்திலில்

தி டாடா அபர்ஸ் அண்ட் எவல் கம்பெனி லிமிடெட்.

மிகுந்தி பெற்ற ஸ்ரீ வெங்கடேசர்
வழியாகத் தீர்ப்பு. வெங்கடேசர்
புதித. குதிரைதான் இப்போது
தான் அழகம் ஆகி விடுகிறது.
ஆனால் அவருடைய மனை வாங்கிப்
பிறந்த வெங்கடேசர் பெருந்தர உத்த
ரம். அடக்கமான பத்திரம் அவர்
திரைப் பெரு தரிசுத் தருகிறது.
அவர் அவர் வாசித்த மனதோடு
பத்திரம் அவர் வாங்கினால், 'வா
ங்கடேசர்' தீர்த்தியும். பன்னியும்
அவருடைய குதிரைப் பிடி உத்தர
வையாகக் காட்டின. அவருக்கு
மிகுந்தித் 'வாசித்த மனதோடு
வாங்க' வாங்கினால் தாதுதல்
புதரமாக அழகியதால் மனை
வாங்கியதில் தீர்ப்பு குதிரை
வாங்கினால் பெருந்த வெங்கடேசர்.
மேலதந்தித் இது ஒரு தீர்ப்பு
காட்டு.

18-ம் தேதி ஸார்வதேவதாசம் தாமிர ஓதும் கச்சேரி நிகழி எம். எம். கார்த்திகேய செய்தது. இவ்வக வாக ஸார்வ தேவதாசம் பேரெழுப் பிரத காகிதம் அனுப்பாமல்யப் போதியும் தரிசுவ வுடையது அம்மூர்திக்கு நூதம். அவர் பாடியுது தொகுதா கருவாயிற் புத் 'செத்தவ வாகித்' கந்த சீர்த் தாழும் ஓதும்பித் தரிசுவவக அகவர்த்திருத்தம். அவருக்குப் பக வாத்நியம் வாகித்த க. குமரவர்திற் வாகித்திக்குவாயும் தா கவவது தரும்கே. இவ் தரிசுவவக தரி வாக வாகிக்கும் செத்தரிப்பம் கெடத்த தெவியும் அப்பிவது அவருடைய வாகிப்பு வெப்பகித்து கடுவாருவாக இவ்வகத:

[illegible][illegible]

சக்தி மலிவுப் பதிப்பு வரிசையில்
அரிய புத்தகங்கள் . . . . .

000

பஞ்ச நந்திரம்

சமஸ்கிருத மூலத்திலிருந்து தமிழாக்கப் பெற்றது. அன்வயரணு ஈஸ்வரன் மொழி பெயர்த்தது. குழந்தைகள் முதல் மூது மிழவரும் படிக்கதரிய வேண்டிய நீதிகள் கொண்ட கதை நூல்.

300 பக்கங்கள் வரை. வெய்கைக் காசிகள்
ரூ. 1.25 தபால் செலவு உ. அப. 87

கம்ப ராமாயணம்

மூலம் முதலாம். வசனத்தில் கதைச் சுவைவும், அரும் பத உரை.

1. பால காண்டம், அயோத்திய காண்டம், கம்ப ராமாயணம் வசனச் சுவைவும். (தனுரை காண்டத்தில்)

2. ஆரணிய காண்டம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், சுந்தரகாண்டம் (மாரீச் காண்டத்தில்) 3. புத்த காண்டம் (மேகாண்டத்தில்)

1800 பக்கங்கள், வெய்கைக் காசிகள் தனித் தனிவாச கமார் 800 பக்கங்கள் மூன்று புத்தகங்கள் ... ரூ. 6/-

தபால் செலவு ரெஜிஸ்டரில் ரூ. 3/- தனித் தனி ரூ. 1/- தபால் செலவு ரூ. 1/-

அழியாப் புகழ்பெற்ற

அரபுக் கதைகள் புத்தகம்-2

அ. செ. நடராஜன் தமிழாக்கியது

மிகவும், சிறந்த, குமரன், குமரி, குழந்தைகள் வரை 1000 வரையிலான உலகமெங்கும் படித்து ஆவதில் கொள்ளும் கதைகள்.

ரூ. 1.50 தபால் செலவு ரூ. 1/-
குனி நாட் கடைகளில் கிடைக்கும்

மற்றும் எங்கனிடம் வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதிய பிரதம முதலியார் சரித்திரம்-உருவ சுத்திர இரண்டு தாவல்களும் ஒரே புத்தகத்தில் 353 பக்கங்கள் ரூ. 1.25 தபால் செலவு உ. அப. 87. இரண்டில் ஒவ்வொரு அரபியல் அமைப்பு ரூ. 1/- தபால் செலவு உ. அப. 87. அரபுக் கதைகள் புத்தகம்-1 ரூ. 1.50 தபால் செலவு ரூ. 1/- கதைகள் உள்ளன.

காணல் பாதிவரை கவிதைகள், நிருத்தங்கள்- பதினாறு அடிக் உரைவுடன் - இவை 1968 பெருவாரியில் வெளிவரும்.

000

சக்தி

காரியாலயம்
1000ம் விளக்கு
சென்னை - 6

அனுபாசமாகப் பாட வந்தவர். அன்று அவர் ஆலாபனை செய்த உடம்பரணை நானும் இதற்கு உதாரணம். கிரிவாணி ராச ஆலாபனைப் 'கவிதையுண்டே' கீர்த்தனமும், பூரிக்கையாளர் ஆலாபனையும் 'யிபூரிவா காமா' என்ற கீர்த்தனமும், வேத ராச பகவதியும் பிரயித்தத் தக்கவரது பாஷை ஆர். கேட்போர்கள் தங்கைப் பற்றி என்ன நினைத்துக் கொண்டாலும் தான் மூலக்கவி கிதவாண்டான் என்ற துணைப்பினைக்கேட்க வேயே ஆரம்ப நிமிஷம்தான் கடைசி வரையில் விழுகிறப்புக் குங்குமம் பாஷை மூடித்தார். இவருக்குப் பக்கவாத்தியம் வாசித்த திருப் பாந்தகடம் வீரராமலகன் பிழை வாத்தியத்தின் பிரபலமாகிக் கொண்டு வரும் இளம் கிதவாசன்; தப்பிவருகிறேன் வித்தை பரிசீலனை. அபகவர மிகவாத வாசிப்பு, கச்சேரிக்கைப் போஷிக்கும் வகையில் அமைத்திருந்தது. மிகுதக்கை வாசித்த ராமநாதபுரம் ராசவனும் ஒரு இளம் கிதவாசன். ஆகும் வாசிப்பு உபரதரம்.

30-ம் தேதி நடந்த ஸ்ரீ வேதஸ்ரீத்திரிவித் தாதகவரக் கச்சேரி மற்றொரு முத்தகரக் கச்சேரி. தாதகவர வாத்தியத்தினுள்ள பன அழகுமேலும் இவருடைய வாசிப்பில் பொலிவுடன் பிரகாசித்தன. அன்று அவர் வாசித்த செஞ்சாட்டி ஆலாபனை உபரதர மாச இருந்தது. ஸ்ரீ ராசை பிள்ளையின் கவிதை அவருக்கு அநுகூலமாக இருந்தது கிச்சேரி மாகக் குறிப்பிடத்தக்க அம்சம். அவருடைய தமிழ் வாசிப்பையே தனிவாகக் கேட்டு மகிழ ஆவம் கொள்ளும் ரசிகர்கள் பகர் இருக்கின்றனர்.

கடைசி நாளான 31-ம் தேதி நிகழ்ந்த வி. ராமரத்தினத்தில் கச்சேரி ஞான பாவத்தில் சிறப்புற்ற வினாவினது. இவரும் கவிதை வரக் கேர்த்தவர். கிதவாசன் செனடல்யா ஆரம்பித்த நடத்தினதும் அபயப்பல சந்திர கிதவாசவத்தின் உப-பித்தலிபாசாகப் பணி வாற்றுவார். பன கிஷ்கிந்தாவுக்கு கிதவாச வகக் கத்திக்கும் ஆற்றல் கொண்டு ஒரு கந்தாசத்தின் இருப்பார். ஆகும் கொண்கும் புதிது. அன்று அவர் பாடிய தோடி ராச ஆலாபனையும் பகவதியும் குறிப்பிடத் தகுத்தவை. வாத்திரமான கச்சேரி வசதி படைத்தவரக்கவென்றதும் குறித்த ஞானமும் அனுபவமும் உள்வார். அவருக்குப் பிழை வாசித்த டி. என். மணி, பிழை கிதவாச டி. என். கிருஷ்ணசுரிக் சகோதரர் எனத் தெவிரிந்து. இவருடைய வாசிப்பை அதே அழுத்தம். 37-த மாணி, அதே இனிமை காணப்படுகிறது.

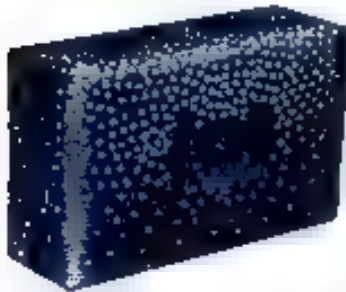
மொதுவாசன் பார்த்துப்போது. வாத்திய இசையில் அதேமகர உபரதரம் காணப் பட்டது. பிழை வாசித்தவர்க் கெண்கொ குமே கத்தமாகவும், அழுத்தமாகவும், ரஞ் சகமாகவும் வாசித்தனர். அங்காடு மிகு தகிகத்தினும். சாதகம், உதழிப்புக் காரண மாசவோர், மற்றெத்தக் காரணத்தாணோர், சய ஞானமும், ராச ஞானமும் பன பேர் இடைபே பெருகி விருப்பதாகக் காணப்படு வது மகிழ்ச்சிக்கூரிய விஷயமாகும்.

கலைகண்ட மலேபா கட்டுரை
அடுத்த இதழில் வெளிவரும்.

அவர் அழகுதான் என்ன—சமூகத்திற்கு அவர்
மதிப்புதான் என்ன!

அவர்
உபயோகிப்பது
பாபலின்

ஜேய்

மனங்கவரும் மனமுள்ள செழிப்பான டாப்ஸெட் சோப்பு!
உ.உ.உ. ஆயில் மிஸ்ட் கம்பெனி கச்சேரி.

—Tj. 5636

**வருங்கால
வளமும் தரும்
ஓர் விவசாயி**

இரட்டை அரங்கம் தரும்
தேசிய சினிமாப் பூங்கா
பலிசைப் பற்றி இரண்டாம்

[illegible]

மிகவும் பத்திரங்கள். 5 ரூபாய் மூலம் 1000 ரூபாய் வரை வசூலாகும். சேலியுடைய மற்ற அறுபது வட்டத்துக்கு தயாவி கிராமத்துரிசெல்லையம் கிடைக்கும். இப்பத்திரங்களை அதே வட்டியுடன் 12 ஆண்டு நேரத்துக்கு திட்ட சேலியுடைய கிராமத்துரிசெல்லையம் வசூலிக்கும்.

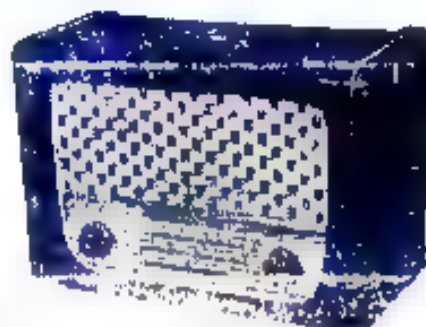
**தேசிய சேமிப்பு ஸ்தாபனம்
பரிசுப் பத்திரங்கள்**

இங்கார் ராஜ்யோ

அளிக்கும்
பொங்கல்
வாழ்த்துக்கள்

- மாடல்: பிரின்ஸ்
- நவாக்கக் • பொங்கல்கள்
  - குறைந்த மீட்டர் இயக்கம்

நீலர் விலை ரூ. 250/-
(உத்தரவு மீட்டர் தன்)

உள்ளடக்கியுள்ளவைகள்:

ஜே-ஜே பொங்கல் கம்ப்ளெட்.

1. தங்கச்சாலை வீதி (போன்: 4660) மதராஸ்-3.

பொங்கல் நல் வாழ்த்துக்கள்!

**சக்தி ஸில்க்
சேலை அணிந்து**

பொங்கல் புது நாளைக் கொண்டாடுங்கள்!
குறைந்த விலை! தர விலை!!

பொங்கல் பண்டுகளைப் பூண்டிட்டு
இரேம் சேலை ஸில்க்
சேத்தியை அலங்கரிக்கிறோம்

சக்தி ஸில்க் எம்போரியம்

— நெடுவந்த மாட்வீதி ..... மைலாப்பூர் ..... மதராஸ்-4. —

தந்தி: 642111

போன்: 71521.

அடுத்த வாரக் கடை
சியில் தனிகாசலம் குடும்
பத்தை அழைத்துக்
கொண்டு சென்றிருக்
வந்து சேர்ந்தான். எழும்
பூர் ரயிலடியில் உமாவின்
வரவேற்பு குதூஉலபாக
இருந்தது. செனரியின்
தாய்னாத்தி - அந்தச் சா
யும், அவனது உள்
தடை உபயும் கடை
உமா பூரித்துப் போனது.
தனிகாசலம் உமாவுக்கு
அந்த விஷயத்தை முன்பு
ஏனோ சொல்லவில்லை.

"செனரி! என்னிடம் இதைச் சொல்ல
வேண்டா பெளது மாமாவுக்குச் சொல்லி
விருந்தாயா? அவ்வாறுதையுப் போக
மறைக்கக் கூடிய ரகசியமா இது!"

மாம்பலத்து வீட்டுக்கு வந்தவாள்
தன் அதனை, மாமா இவர்களை முன்
அவர்களை அன்புமகம் செய்து வைத்தான்.
உமாவின் அதனைச் சொன்னதற்கு மா
மாவிற்குச் செனரியின் பழக்கம் விடப்பட
புது நடைகளும், அவன் உடுத்தியிரு
பட்டுப் புதுவாழ்வு அவர்களை புதிதா
வைத்தான் உமாவின் வந்து விடுவதில்
பாத்திரம் படைக்கப்பட்டது, தன்மணி
களையும் பாசித்து அவன் பழக்கக் கூ
மணிதரிசுதாம். அன்று முடிவுக்கு
வந்தான். மருமனதற்புப் பாட்டின
முன் பிராசனியான ஏற்பாட்டிற்கு
செனரியைக் குடித்தாத்ததுக்காரன் பல
புதிய காரணம் அவ்வாறுப்பட்டிருந்தான்.

செனரியைத் தன் மாமா உமாவின்
அம்மாளைப் பாசித்துக் கூறியது: "சொ
விட்டம் இவன் உங்களுக்கு விட்டுக்
கொடுத்தது பெரிதிலை; தன்து உடம

பாவ விளக்கி

அத்தியாயம் 6

நல்ல காலம்?

சொந்த அன்றையே
விட்டுக் கொடுத்தானோ,
அதுதான் தாராளம்."

உமாவின் மாமா தன்
காசலத்திடம் இரண்டு
வார்த்தைகளைப் பேசியிரு
"பக்கத்தில் வந்துவிட்டார்
கன்; மெதுவாய் பி
பெருக் கொண்டு வரம்;
எனக்குப் பிச்சுக்கொஞ்சம்
"பேப்பர் டிக்போசல்"
பாக்கி இருக்கிறது"
என்று கூறிச் சென்றார்.
அவருக்கு எப்போதும்
ஆபீசில் "பேப்பர் டிக்

போசல்" பாக்கி இருக்கும். எட்டு
"பேப்பர் டிக்போசல்" பிச்சுக்கு மணி
பாக்கிச் செல்வக் கூடியவ ராதவாகி,
உமாவின் ஏழு பணித்தே சென்றி
விடுபார் திருப்புகிற நேரத்தைச்
சொல்வ முடியாது. கழப்புக் கொட்டு,
தன் உள் குதூஉல், மகனின் குதூஉ
உமாவின் செருப்பு - இவற்றுடன் காட்டி

வளிற்கும் மனித இயந்திரம் அவர். அங்குண்டப் உலகமெல்லாம் அந்த ஆபீசுக்குள் அடக்கம். வானவத் திறத்தாரானால் 'பேப்பர் டின்போசல்' மனம் விளாமல் இருக்காது.

கெளரிக்கும் கங்காணி அம்மானுக்கும் வீட்டைச் சுற்றிக் காட்டிலுள் உமா. குழாயில் தண்ணீர் கொட்டியது; பிசு விளக்குகள் கண் மிமிட்டின; கழல் விசிற் றீங்காரம் செய்தது. வழவழவென்ற கிமெண்டுத் தவரலில் புதுமை மின்னி வது. காற்றொட்டத்துக்கும் கற்றொலிக் கும் கொஞ்சமும் பஞ்சமில்லை.

"தனிகாசலம் உண்டையும் இந்த வீட்டையுந்தான் வாய்க்கு வாய் பேசிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டால்" என்று கங்காணி அம்மான். "இந்த ஊரில் வீட்டுப் பஞ்சம் அதிகமாமே!"

"அது என்னவோ எந்தப் பஞ்சமும் தமக்கு இல்லை" என்று உமா.

தனிகாசலம் தனக்காக உமா கொடுத்திருந்த அவளுடைய அகறலில் உட்காரித்து அதன் அழகை ரசித்துக் கொண்டிருந்தான். சன்னல் வழியே வேப்ப மரக் கிளைகள் சாமரம் வீசின. புத்தக அலமாரி, மேஜை நாற்காலி எதையும் அவன் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உமா லின் பெற்றொருது பெரிய புனைப்படமும் அங்கே தான் தொங்கியது. மேஜையின் ஓரத்தில் ஊதுவத்திகள் புனைத்து கொண்டிருந்தன. சின்னங்கு வெவியை வைப்பதில் அவரின் மேல் வெ பூச் செடிகள் சிறித்தன. எழுத்தாளனுக்கு இப்படி ஒரு அழகான அறை கிடைத்து விட்டால் வேறென்ன வேண்டும்?

உமா எதாவது திறந்து கொண்டு உள்ளே நுழைந்தான். அவனின் கண்ட வுடன் தன்றிப் பெருக்காக தனிகாசலத் தின் உள்ளம் நிரம்பி வழித்தது.

"இப்போதே என்ரு ஒரு சைத எழுத வேண்டு பென்று தோக்ததெது. உமா!" என்றான்.

"எழுதக்கூடாது."

"உங்கிப் பிடித்து வெவியே தன்விக் எதாவது

சாத்திக் கொண் டாய்தான் எனக்கு எழுதுவதற்குக் கைப்பி ஓடும்!"

"ஒட்டைத்துக்கு இடம் கொடுத்த எதைவை எழுதுக்கி" என்று கோப மாய்ச் சொன்னான் உமா. "காட்டி கிருத்து பிடித்து வர வேண்டிய மனிதர் தீக்கன். உங்களுக்காக நான் இவ்வளவு செய்து வைத்திருக்கிறேன், பாருக்கி!"

அவனின் சிண்டி விட்டு முகம் வெள்ளைப்பதில் அவனுக்கு ஒரு ஆசைதம். பிறகு அவன் உட்கார்ச் சொல்லிச் சமா தானப் படுத்தினான். தன்னுடைய உண்மையான பிழிச்செய்த தெரிவித் துக் கொண்டான்.

"உமா! ஏழையாக இருந்தாக்தான் எழுத வரும் என்று வெர் சொக்து இருக்கன். நீ எங்கி இப்படிப் பிரமாதப் படுத்தி வைத்திருக்கிறேய்? எங்கி தானே பணக்காரன் என்று ஏமாற்றிக் கொள்ளும் வகையில் அக்கவோ ருந் தினைவை ஏற்படுத்தி விட்டாய்!"

“ ஏழு வாக
இருந்தாய்தான்
தற்பின் டெட்மீதிக்
கொண்டு ஒடுவாக்
கும்!” என்று நகைத்தான்
உமா. “வயிற்றுக்குள்ளேயே அது
கடக்கி வந்திப்போய் விடாதா?
குடுமிக் கவலை பிடுக்கி எடுக்
கும்” மனிதர்களாகப் தாட்டுக்கோ,
மொழிக்கோ, கண்களோ உப்படி
உழைக்க முடியும்? கம்பர், வள்ளுவர்,
இளங்கோ எழுந்தாளாகவா இருந்
தார்கள்? இக்கூட, மேல் தாட்டுக் கவலை
தூரிகை பஞ்சப் பாட்டு பாடிக்கொண்டு
தான் தங்கக் உயர்த்த தற்பின் கொண்
யெவ்வாப் உருவாக்கினார்கள்?”

டாக்டர் டாக்டர், டிசைனிங், பல்பிம்,
தாசுர் பவதரப் பற்றிச் சொன்னால்
உமா, நினைத்து நிற்கும் எழுத்துக்களை
எழுதிய எழுத்தாளர்கள் பவர் தங்க
னாடைய சமுதாயத்துடன் போராடினார்
எனே நவீர, தங்கக் வயிற்றோடு
போராடும் வேலவமான நிலையை அவர்க
னாடைய நாடு அவர்களுக்குக் கொடுக்க
வில்லை. படித்த பொதுமக்கள் அவர்க
ளுக்கு ஆதரவு தந்தார்கள்! அவ்வது
பணக்காரர்கள் அவர்களுக்குப் பரிசு
காட்டினார்கள்; அவ்வது பிறவியிலேயே
அவர்கள் செல்வர்களாகப் பிறந்தார்கள்.
உமா கூறினார், “ஏழு வாக நகைத்த
தீரழியார்களே நவீர, எதைவுமே அவர்
களாக உருப்படியாகச் செய்வ
முடியாது. மாமா! அந்தப்
பழிக்கொக்கி நீங்கள் காதிஸ்
போட்டுக் கொள்ள
வேண்டாம். மூட்

டாக்கன் பெருத்த மோசமான நாட்டிக்
தான் மொழிக்கு உழைப்பவர்கள்
பட்டினி கிடந்து சாக வேண்டும். உங்க
ளுக்கு ஏன் இந்தக் கவலை?”

நம்பிக்கையின் திரு உருவமாக, கலை
மகளும் திருமகளும் கைத்த ஓர் கற்பனைச்
செல்வமாக, வடிகில் உட்கார்த்திருந்
தான் உமா, அவன் கொடுத்த பேரூ
அவனுடைய கரத்தின் உறுதியான
பிடிப்பில் அடிப்பட்டிருந்தது. என்ரு
தும் பசுபதியினால் ஏற்பட்ட பலம்
அவனிடம் குறுகிவிட்டது.

“பசுபதியை நம்பி நான் பட்டணத்
துக்கு வந்தேன்! அவர் போக்கு எனக்
குப் பிடிக்கவில்லை. அவருக்கு உள்ள
பணப் பரிசில் எவ்வளவு சாப்பிட்டு
விடுவார் போலிருக்கிறது.”

“அவரை நம்பித்தானே இந்த உலகத்
தில் எவன் உங்களைப் படைத்திருக்கி
ருர்?” என்று கேட்டான் உமா.

தனிகாசவத்துக்கு அவன் பேச்சு சிரிப்
பைத் தந்தது. அப்போது கல்யாணி
அம்மாளும் கௌரியும் புதுப் பாக்
ளாய்ச்சி எடுத்துக் கொண்டு அங்கே
வந்தார்கள். அதை வாய்க்கிக் குடித்துக்
கொண்டே உமாவின் தற்போதைய
வளர்க்கினைப்பற்றி அவர்க ளிடம்
கொய்கிக் கேலி செய்தான்.

“இப்போது இவன் மூகப்போக்
இக்கூட; படித்துப் பட்டம் பெற்று
உத்தியோகமும் பார்த்து வருகிறான்.
இவ்வளவு நினைத்து விட்டார்கள்! நான்
எந்த வேலைக்குப் போக ஆசைப்பட்
டேனோ, அதே வேலை இவனைத் தேடி
வந்திருக்கிறது. இவனுக்குத் தகுந்த
வேலைதான். இவனிடம் படிக்கும்
மாணவிகள் இவனுடைய தொண்டைத்
தண்ணீரை வற்றவைத்து விடுவார்கள்.
இனிமேல் உமாவிடம் நாம் எல்லாரும்
கூட மனிவாதையோடு பழகவேண்டும்!”

வலிக்கும் மனித இயந்திரம் அகலி. அவருடைய உணர்வுமொழியும் அந்த ஆயிரக்கூன் அடக்கள். வாகையத் திறத்தாரானால் 'பெப்பர் டிப்போசல்' மனம் விளைய இடுக்காது.

கொள்கிறும் கல்லாணி அம்மாளுக்கும்தான் விட்டைக் கதறித் காட்டியதில் உமா. குழாயில் தன்மயிர் கொட்டியது; மிக விளக்குகள் கண் மிமிட்டின; கழல் விசிற் சீங்காரம் செவ்வது. வரவழுவென்ற மெய்மெய்த தலையில் புதுமை மிளவியது. காற்றோட்டத்துக்கும் கதிரொளிக் கும் கொஞ்சமும் பஞ்சமிக்.

"தனிகாசையம் உங்கையும் இந்த விட்டைப்புறால் வாய்க்கு வாய் பெரிப் பெருமைப்பட்டுக் கொண்டாள்" என்று கல்லாணி அம்மாள். "இந்த வாயில் விட்டுப் பஞ்சம் அதிகமாமே?"

"அது எங்கேயோ எந்தப் பஞ்சமும் தமக்கு இல்லை" என்று உமா.

தனிகாசையம் தனக்காக உமா கொடுத்திருந்த அவளுடைய அறைவில் உட்காரித்து அதன் அழகை ரசித்துக் கொண்டிருந்தாள். கண்ணல் வந்தியே வேப்ப மரக் கிளைகள் எழமரம் விசை. புத்தக அலமாரி, மெழுகு நாற்காலி எதையும் அவள் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. உமா லிக் பெற்றிருந்த பெரிய புனைப்படமும் அங்கே தான் தொங்கியது. மெழுகின் ஓரத்தில் எதவத்திலும் புனைந்து கொண்டிருந்தன. கண்ணாளுக்கு வெளியே கைப்பிடிச் செலிற் மேல் வெய்த் செடியின் கிரித்தன. எழுத்தாளனுக்கு இப்படி ஒரு அழகான அறை கிடைத்து விட்டால் வேறென்ன வேண்டும்?

உமா கதவத் திறந்து கொண்டு உள்செ அழைத்தாள். அவளைக் கண்டவுடன் தந்திப் பெருக்கால் தனிகாசைத் திங் உன்னம் திரம்பி வந்திருந்தது.

"இப்போதே என்ரு ஒரு கதை எழுது வேண்டுமென்ற தெரிவித்தது. உமா!" என்று.

"எழுதக்கூடாது."

"உன்னம் பிடித்து

கேள்வியைத் தன்னைத் தனவாக

எத்திக் கொண் டாய்தான் எனக்கு எழுதுவதற்குத் தெரிய ஒன்று!"

"ஒட்டகத்துக்கு இடம் கொடுத்த எதையை எழுதுங்கள்" என்று கோம மாய்ச் சொன்னாள் உமா. "காட்டி கிருத்து பிடித்து வர வேண்டிய மனிதர் தீங்கில், உங்களுக்குள்ளே தான் இவ்வளவு செயலு கவதிருக்கிறேன், பாராய்ச்சி!"

அவர்க்கே சிவடி விட்டு முகம் சிவக்க கைப்பதில் அவளுக்கு ஒரு ஆசைதம். பிறகு அவள் உட்காரக் கொக்கிச் சமா தானப் படுத்தினாள். தகவலுடைய உணர்வுமொழி மிழ்ச்சியைத் தெரிவித் துக் கொண்டாள்.

"உமா! ஏழையாக இருந்தார்களே எழுது வரும் என்று சிவா கொண்டு கிருக்கள். நீ என்ன இப்படிப் பிரமாதப் படுத்தி வைத்திருக்கிறாய்? என்ன தாயே பணக்காரன் என்று ஏமாற்றிக் கொள்ளும் கவையில் அங்கெவோ குழ தினைவை ஏற்படுத்தி விட்டாய்!"

"ஏனாது பாச
இருந்தால் தான்
உற்பினை உட்கூறிக்
கொண்டு ஓடுமா?"

மும்!" என்று தவகத்தான்
உமா. "வயிற்றைக்குமேலே அது
அடக்கி வந்திப்போய் விடாதா?
குடும்பக் கவலை பிடுக்கி எடுக்

கும். மனிதர்களாக தாட்டுக்கோ,
மொழிக்கோ, கவிக்கோ எப்படி
உழைக்க முடியும்? உம்பரி, வஞ்சுகரி,
இளங்கோ ஏனாது உழைக்கவா இருந்
தார்கள்? இல்லை, மேல் தாட்டுக் கவி
ஞர்கள் பஞ்சப் பாட்டு பாடிக்கொண்டு
தான் தங்கக் கவர்த்த உற்பினைகளை
மேல்வாங்க உருவாக்கினார்களா?"

டாக்டர் டாக்டர், டிசைன், பத்திரம்,
தாசு பண்புப் பற்றிச் சொன்னால்
உமா. நினைத்து நினைத்து எழுத்துக்களை
எழுதிய எழுத்தாளர்கள் பளிர் தங்க
னாடைய எழுதாயத்துடன் போராடினார்
என தவிர, தங்கக் கவிரி ஒரு
போராடும் கவிமொழி நினைவு அவர்க
னாடைய நாடு அவர்களுக்குக் கொடுக்க
வில்லை. படித்த பொதுமக்கள் அவர்
ளுக்கு ஆதரவு தந்தார்கள்; அவ்வு
பண்பாளர்கள் அவர்களுக்குப் பரிசு
காட்டினார்கள்; அக்கவு பிறையினையே
அவர்கள் கெடுவார்களாப்பிறத்தார்கள்.

உமா கூறினது, "ஏனாது தங்கக் கவி
ஞர்களாகவோ தவிர, எழுத்துமே அவர்
'எனாது உருப்படியாகக் கெடுவ
முடியாது. மாமா! அந்தப்
பழிச்சொல்லி நினைவு காதி
போட்டுக் கொள்ள
வேண்டாம். மூட்

டாக்டர் பெருந்த மொழிமொழி தாட்டிக்
தான் மொழிக்கு உழைப்பவர்கள்
பட்டினி டெத்து என்ன வேண்டும், உன்
ளுக்கு ஏன் இந்தக் கவலை?"

தம்பிக்கையில் இரு உருவமாக, கவி
மொழி இருமொழியும் கவிதா ஓர் உற்பினைச்
செய்வதாக, அதில் உட்கார்த்திருத்
தான் உமா. அவன் கொடுத்த பேரு
அவனுடைய கவிதையில் உருவியான
பிடிப்பை அப்படி யிருந்தது. என்ரு
தும் பவதிரிதும் ஏற்பட்ட பவம்
அவனிடம் குறுகிவிட்டது.

"பவதிரிதும் தம்பி தான் பட்டினித்
துக்கு வந்தேன்; அவர் போக்கு எதை
குப் பிடிக்கவில்லை. அவருக்கு உன்
பண்பு பரிசும் என்னைவோ எப்பிட்டு
விடுவார் போலிருக்கிறது."

"அவரை தம்பித்தானா இந்த உககத்
திரு உடவுக் கவலைப் படைத்திருக்கீ
ரு?" என்று கேட்டான் உமா.

தவிரைவென்றுக்கு அவன் பேசக் கிரிப்
பைத் தந்தது. அப்போது கவியாணி
அம்மாளும் கெளரியும் புதுப் பாங்
ளாய்ச் சிறுத்துக் கொண்டு அக்க
வந்தார்கள். அதை வாகவிக் குடித்துக்
கொண்டே உமாவின் தற்போதைய
வனார்க்கெனப்பற்றி அவர்க்கிடம்
சொல்லிக் கேள் செய்தான்.

"இப்போது இவன் மூலப்போல்
இல்லை; படித்துப் பட்டம் பெற்று
உத்தியோகமும் பார்த்து வருகிறான்.
இவ்வளவு நினைத்து விடாதீர்கள்! நான்
எந்த வேலைக்குப் போக ஆசைப்பட்
டேனோ, அந்த வேலை இவனைத் தேடி
வந்திருக்கிறது. இவனுக்குத் தகுந்த
வேல்தான். இவனிடம் படிக்கும்
மானவிகள் இவனுடைய தொண்டைத்
தண்ணீரை வற்றவைத்து விடுவார்கள்.
இனிமேல் உமாவிடம் நான் எல்லாகும்
உட மகிவாதையோடு பழகவேண்டும்!"

தாய்ப்பாலினை தவிர்வதற்கு உறுதி
நீக்க கொண்டு விடுவது. மற்றவர்க
ளுடைய மானிக்கம் போன்ற கற்பனை
களை பின்பிடுவதா? சொத்துக்களை?
குதிரையாக ஒரு தாமிரம், தவிர்வ
தால் விட்டுத்துக் கொம்பித் கொண்டு
ருத்த வேலைகள் உங்களை வந்தார்
பலபடி. "இவ்வாறு உங்களை
ஒரு நல்ல சேதி சொல்லப் போயிருக்க
தார். அவை கழுத்தில் கவையப்போட்டு
அவருக்குக் கொண்டு போய்த் தம்
அவர்களுக்கு உட்கார்த்தார்.

"மிகவும் முக்கியமான சமாளரம்
இது" என்று கூறியது. "எதற்கும்
உங்களை தாயாரிடம் செட்டுக் கொண்டு
கொண்டுவர. இதை வரப் போகும்
சுயபந்தை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை
சுயபந்தை கொண்டு வரப் போகிறது" என்று.
"அதிரிஷ்டமா?"

தவிர்வதற்கு அந்தக் கொடுக்க
கம்பிக்கை இதை உணர்ச்சி பிறத்த
மனதிற்குக்கு அது
கொண்டும் நம்பிக்கை
ஒது? "அதிரிஷ்டம்
முட்டாள்களை உலர்த்த
துவதற்கு" என்று ஆவ
கிழப் பழமொழியை
அவன் மனத்துக்குள்
நினைத்துக் கொண்டு
கொண்டார்.

மன மன வென்ற
அவனைத் தாக்கி
கவந்த அவனுடைய
வேலைத் திறமையைப்
புலுத்தார். அவர்
ஆகக் காட்டினார்.
"அந்தத் துணியை
இதுவளவு பணம்
கொடுத்தும் அந்தத்
கழுத்து ஆணியை
இவ்வளவு கொடுத்த
காம்பு" என்று.
அந்தத் துணியை
அவன் கொடுத்த
பணம் கொடுத்தார்.

என்று அவர் சொல்லுமிடம் அது அவ
னுக்கு விளக்கமாக இருக்கவில்லை.
போல் சொல்லி கொடுத்தார். பிறகு
அவற்றை வேண்டிய பணம் எவ்வளவு
அவனுக்குத் தரவாயாக இருக்கிறது.
அது நல்ல வழியில் கொடுத்தார்.
பணம் கொடுத்தார் என்று சொல்லிய
வர். "இப்போது நீங்கள் முயற்சி
கொடுக்காதீர்கள்" என்று முடி
தார். "அந்தத் துணியை ஐயப்படுத்துதல்

குறி கேட்டுக்கொள். தான் முடிவான
தென்று மறந்து விட்டேன். என்னால்
உங்களுக்குக் காத்தான். நீங்கள் எப்படி
வாங்க முண்டுத் வரவேண்டுமென்று
எனக்கு ஆவா."

"எதற்கு?" என்று கேட்டார் தவி
காசலம். விட்டிக் அப்போது அந்த அவ
னுக்குப் பணம் இருந்தது.

பலபடி சென்றார். "இவ்வளவு
புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்று பின்பிடு
போல் வேண்டிய போது சென்றார்."

பல வேளம் போடுவதற்கும் தடியை
தற்கும் இவ்வளவு அவன் அவரிடம் தவ
ராகவில்லை விழித்தான்.

"என்ன விழிக்கிறீர்கள்? நீங்கள் தாம்
இனி இதைப் பத்திரிகையின் முதலாளி.
இவர் ஆபிரிவர். இதன் சொந்தக்காரர்.
நீங்களே பத்திரிகை; பத்திரிகை நீங்கள்
கொடுத்துக் கட்டுங்கள்."

உதாரணம் தாய்காமல் அவன் முதுகில்
கொடுத்துக் கட்டினார் பலபடி.

தவிர்வதற்குத் தன் உறுதியை

"என்ன கொடுக்க
நீங்கள்?" என்று கேட்
டார் பலபடி.

"விட்டிக் செட்டுக்
கொண்டு கொண்டு"

"கேட்டுக் கொண்டு
தென்னா? முடித்துக்
கொண்டு வாருங்கள்.
உங்களைப் பணம்
இருக்கிறது. அது
எனக்குத் தெரியும்.
நான் உங்களுக்குக்
இரண்டாயிரம் நஷ
டப்பட்டத் தவாராக
இருக்கிறேன்; அது
உங்களுக்குத் தெரி
யும். நாளைக்குக் காலை
எல்லா நல்ல முயற்சியை
வந்து கொடுங்கள்."

தவிர்வதால் போல்
கொண்டிருக்கிறது. அது
பலபடி அவனைப் பார்த்துத்
கொண்டிருந்த பணம்

அவனைத் தெரியுமா? அங்கு உட
காசலம் தார். இப்போது அவருடைய
முன் கதிரெட்டி காசலம் நின்றுத் தன்
உட்காட்டித் தந்தவன் அவன் காதி
தான் தட்டி விட்ட கொண்டு. அவன்
காசலம் கவிப்ப நாளை ரகசிய
மாகக் கூறு. இதன் கேட்டவுடன்
தவிர்வதால் தன் பணத்தை
கொடுத்துத் தவிர்வதற்கு வேண்டு
தந்தவன் அவன் உணர்ந்தான்.

‘‘சோக்வ செண்டுடனதச் சோக்வி விட்டேன்; பிறகு என்னைக் குறை சோக்வொதிர்தன்’’ எஃப்டர்.

தனிவாசமம் மாப்பலத்தக்குப் போன போது அவனுக்கு துன்றுமே தொன்ற விக்கி. சன்னாடியின் மூலம் பார்த்துக் கொண்டிருந்த கெளரீயோ, அகனாக்குப்

பூரிருயிட்டுக் கொண்டிருந்த உமாவோ அவன் கண்ணில் படவில்லை. ஆனால் அவர்கள் அவன் கண்ணொளிரில்தான் சிந்தித்த கொண்டு தின்றார்கள்.

பசுபதி கடைசிவாகக் கூறிய அந்த வார்த்தைகளை அவன் பணத்தைச் சேர விட்டு மூழ்ப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

அந்தியாயம் 7

கண்கள் இரண்டு

சோதற்குக் கவலை, துணிக் கவலை, விட்டுக் கவலை இவ்வாறு இரண்டு தவிட்டுப் புறங்க்கள் ‘ஹிங்’வென்று வேப்பமரக் கிளைவிலிருந்து காற்றில் தாவி ஒங்குகின்ற துரத்திக் கொண்டு பறந்தன. தனிவாசமம் தன் அறைமுகச் சன்னாதுக்குப் பக்கமாக நின்று கொண்டு அந்தப் புறங்க்களைப் பார்த்து விடப்படும் வேதனைவும் அடைந்தான். சென்னை நகரத்தின் கையில் காணு இவ்வாயம், ஒரு இடத்தில் அடங்கி ஒடுங்கி வேலை செய்வாயம், மற்றொரு புறத்தைத் தங்கள் வாழ்வுக்கு எதிர்பாராயம், எப்படி அவ்வகையில் இவ்வாயம் ஆனந்தமாகச் சிறைபடுத்தி நிரிய முடிவிறது? மனிதனை நம்பி மனிதன் வாழ வேண்டிய உலகத்தில் தவினை நம்பித் தாக்கனாகவே வாழும் இந்தப் பறவைகளுக்கு என்ன நிமிர்! என்ன உலகாசம், என்ன கொண்டாட்டம், என்ன எக்களிப்பு அவைகளுக்கு! அந்த ஆண் புறங்க்கு ஒரு பசுபதி இருந்து, ‘நாங்க்கு மூவாயிரம் ரூபாய் கொண்டு வந்தாக் ஆப்க்கு வாய் இவ்வாறிட்டாக் ஓட்டை எட்டிக் கொண்டு வந்த வழியைப் பார்த்துக் கொண்டு போ!’ என்று சொக்கிவிருந்தாய். அது இப்படித் தன் காதலிடம் கொஞ்சிக் குலையுமா?—பெண்ணின் ஆண் கனாக்குத் தவினைக் கழுத்தை நீட்டித் தாவி எட்டிக் கொள்ளுகிறார்களே! ஆண்கள் பணத்துக்காகக் கையை நீட்டிக் கவாயம் செய்து கொள்ளுகிறார்கள். பெண் ஆணுக்கு மட்டிலும்தான் அடிமை! ஆயினு பெண்ணுக்கும் அடிமை; பணத்தக்கும் அடிமை.

பசுபதி தனிவாசமத்திடம் விஷயத்தைப் பச்சையாகவே சொக்கி அனுப்பி விட்டார். ஒன்று அவன் பத்திரிகையை விடிக் குலங்கிக் கொள்ள வேண்டும்; அக்கதை தக்கைச் சொக்கி விட்டு விட்டுக் கைத் திரும்பிவிட வேண்டும்; அவரிடம் அதற்குரிய வேலை கிடையாது.

மூவாயிரம் ரூபாய் கொடுத்து காக்கு வதற்கு அந்தப் பத்திரிகையைக் என்ன இருந்தது? வேறும் பெயர். ஆயிரம்

பெர்வனுக்குக் கூடத் தெரியாத பெயர். கொடுக்கக் - வாங்கக் கணக்கையும் அப்படியே ஒப்புக் கொள்ளக் கொண்டு, கொடுக்க வேண்டிய கடனாகாரராகப்போ கதவைத் தட்டிக் கழுத்தறுப்பார்கள், வந்து சேரவேண்டிய தொகையோ எட்டிக் இருந்தது. கோரிட்டிக் போட்டுத் தாக்கை வழித்துக் கொள்ள முடியாது!

பொறியின் தவினை மாட்டி விட்டுப் பாரக்கிறார் எவ்வாறு அவனுக்குப் புரிந்த விட்டது. இருந்தாலும் அதனையே ஹிங் கொடுத்த வாய்க், ஏதாவது முகிசேற முடியுமா எவ்வாறு அவனுக்கொரு தப்பாசை. கையில் பணமிருந்தாக் மனிதனை அது கெடமா இருக்க விடுமா?

கெளரீயும் உமாவும் ஆளுக்கொரு பக்கமாக நின்றனொன்று, அவனுடைய முகத்தையே உற்றுப் பார்த்தார்கள். ‘‘ஏன் ஒரு மாநிரி இருக்கிறீர்கள்?’’ என்று கேட்டாக் உமா.

தனிவாசமம் கெளரீயைப் பார்த்து வருத்தத்தோடிக் கிரிந்தான். சென்னை யின் புதுக் குடித்தனம் அவக்கவந்தவ கவ்வா அவன்?

‘‘நீங்கள் சிந்தித்து மூழ்ப்பி ஏமாற்றப் பாரக்கிறீர்கள்! உங்களுடைய சிரப்பு அழுதையை விட மோசமா யிருக்கிறது!’’ எவ்வாறு கூறினான் உமா.

தனிவாசமம் விவரத்தைக் கூறினான். உமா விடமாட்டாள் போலிருந்தது.

‘‘இவ்வளவுதானா? எதற்கும் ‘பயர்க் கொத்து’ ஆகிரியிட்டம் போய் கொணை கொஞ்சுகள்! அகர் சொக்கிறபடி நடத்தாக் உங்களுக்குக் கஷ்டம் வராது.’’

தனிவாசமம் தீவிரத்தபடியே உமா கூறினான். நேரே கத்தையினையப் பார்த்து வருவதற்காகக் கிளம்பினான். ‘பயர்க் கொத்து’ ஆகிரியர் ஐந்தே திமிஷங்களில் அகனாக்கு நினைவாகவத் தெளியுருந்தினார். பசுபதியை எதிர்பார்த்து அவன் சென்னைக்கு வந்ததே அவனுக்குச் சிற்றும் பட்டிக்கவிக்க. வந்த பிறகு அதைச் சொக்கிக் கூடாதென்று இதனரை பேசாதிருந்தார். இப்போது பேசினார்:

உங்களுக்கு
முற்றிலும் புது
மாதிரியான
இரு பவுடர்கள்

ஸாண்டல்

சந்தனத்துடன் கூடிய
பாலகம் பவுடர்...

**ஸாண்டல் வட்
பாய்ஸ் பவுடர்**

சுத்தமான தனிசந்தனத்தை
எமனையாக்கப்பட்டது...

Santal

டி.எஸ்.ஆர். & கோ

கும்பகோணம்

தேனம்பேட்டையில் தடைபெறும் காய்விரல் பொருட்காட்சியி
லுள்ள எம்மு ம்பெஷல் ஸ்டாலுக்கு விஜயம் செல்பவர்கள்

பலம் வேறு; தொழில் வேறு. எழுத்தாளரும் பத்திரிகையாளரும் கட்டா நடத்தினால் பத்திரிகை நன்றாக இருப்பது. எழுத்தாளர் எழுதி வெண்டும்; பத்திரிகையாளர் பத்திரிகைக்கு அது படித்து விடும். இவ்வாறு இவ்வாறும் விவாபாரியே நடத்தினால் அது தரக்குறைவு வட்டி ஏராளமாகி விடும்." தனியாகச் செத்ததான். அவர் கூறினார்: "வாசல்களில் பத்திரிகைகள் எழுதிப் போனால் தேடும் என்று சொல்லுவதற்கு அது வளர்ந்து விடும் விவாபார மனம் பணியைக்குப் பணியாகும் இவ்வாறு இவ்வாறு வளராது; பணியாகும் பணியாகும். படிப்பவர்களுக்குப் படித்த காரணம் எழுதுவது எழுத்தர்கள் பத்திரிகைக்குப் படிக்க வேண்டியவை எழுதுவது தான் எழுத்து. அதாவதுவே எழுத்துவன் உலகம் மறிக்கிறது."

"பிழைப்புக்கு என்ன வழி?" என்று கேட்டான் தனியாகச்.

"வருமானத்துக்கு வேறு தனியாக வேண்டும் பார்த்துக் கொண்டு எழுதுங்கள். நீங்கள் எழுதிப் பிரசுரம் முடிவாகு. தமிழ் தாழ்வுத் துணி வெளிக்கக் கூடியவருமாம் வெளிக்கக் கூடியவருமாம்."

தனியாகச் புறப்படுவதற்காக எழுத்தர்கள். "முதலில் எங்கு ஒரு தாவல் எழுதி கொண்டு வாருங்கள். பிடித்திருந்தால் தங்களுக்குப் பணம் தரக் கொடுக்கிறேன். அதன் பிறகு ஏதும் வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்."

கிட்டத்தட்ட திரும்பி வரும்போது தனியாகச் குன்றுக்குப் பின் பூரண பூரணமாக தோன்றிய கத்தாளியின் வார்த்தைகளை அவன் பார்த்தான். வரும்படி எழுத்தம் பாரி யாரி யைத் திரையின் கழுத்து. "பணம் வெளியு வதற்கு: எழுத்து அதற்குப் பணித்து விடக் கூடாது. மந்தவர்களுக்குப் பிடித்

ததை எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன். தனக்குப் பிடித்ததை எழுதி மந்தவர்களைப் படிக்கத் தான் வேண்டும். செப்படி வித்தை செப்பித் தந்திரத்தான் இது!" மிகவும் தந்திரசாலியான தனியாகச் சலம் மறு தான் படிப்பதின் தந்திரத்துக்குப் பணியாகவில்லை.

"வாருங்கள், முதலாளி! வாருங்கள்!" என்று கேள்விப் பெருமையுடன் அவன் வரவேற்றார் ஆசிரியர் படிப்பது.

"தான் முதலாளியாகப் போவதில்லை! என்னை நீங்கள் மனசில்லை வேண்டும். உங்கள் திறமை எனக்கு வரவேவராது."

சற்று நேரம் அவனைக் கிரித்து தொட்டி விட்டு, இனி அவன் மாற்ற முடியா தென்று தெரிந்தவுடன், தம்முடைய திறமையின் பெருமையின் பெருமையின் அவனிடம் சற்று அகிழ்த்து விட்டார். அகிழ்த்து விட்ட தனக்கே பத்திரிகை வீடு அவரும் குமாரசாலியும் சேர்ந்து திரைப்படம் எடுப்பதாக விளம்பரம் வந்திருந்தது. "பாருங்கள் இந்த விளம்பரத்தை! இன்னும் மூன்று மாதத்திற்குப் படம் வரப்போகிறது" என்று படித்தி.

"எதை உங்களுடையது என்று சொல்லுகிறீர்கள். உங்கள் கதைதான்?"

"என்ன அப்படி கேட்கிறீர்கள்?"

"இங்கு, கேட்டேன். அப்படியானால் பத்திரிகையின் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். எதை நிரூபிப்பார்கள், பிற படங்களில் இருந்து காட்டி நிரூபிப்பார்கள், தாவல் கையிருந்து சம்பவங்களைத் நிரூபிப்பார்கள் இப்படிச் சில பேர்வழிகள் அங்கே இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன்."

"சொகு" என்று கைத்தட்டு படிப்பதற்கு, "அதாவது கேட்டேன்?" என்று கழுப்பிவிடப் பார்த்தான்.

"அதாவது சொன்னேன். நிரூபிக்க மாட்டும் சொன்னேன். தானாவது சொன்னார்கள் பாரி இருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொல்லவில்லை."

அவன் "அதன் பிரச்சினைதான்" செப்பதாகப் படிப்பதற்குத் தோன்றியது. அது அதன் பிரச்சினைதான் செப்ப வேண்டிய அவசியமான கட்டம் என்று அவனுக்குத் தோன்றியது.

படிப்பதற்கு ஒரு குடும்பிடு போட்டுவிட்டு வெளியில் வந்தான் தனியாகச். நித்திரைப் பேட்டைக் கடை திற்பின் அவன் நடத்த எழுப்புகுக்கு வந்தபோது கடைத்தெரு குறுகுறுப்பாக இருந்தது. கடல் உழைப்பால் பார்ப்பதும் மக்கள் இருபுறமும் தங்கள் - தங்கள் அறவன் களைக் கையித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். என்டி இருப்போர், கைவல செய் லோர், தனி கைப்போர், கைவல விவாபாரி, செருப்புத் கைப்போர் இப்படிப் பவர் திறத்த உலகம் அது.

சீர்த்த செருப்பைத் தெருவோரத்துச் சக்கீயிடம் கொடுத்தத் ததத்துப் போட்டுக் கொண்டு நடந்தான். அந்தச் சக்கீயிடம் உண் தன்மையினைத் தக்கீயிப்போல் படித்தவனிடம் இக்கி என்று தெரிந்தது. 'உடல் உழைப்பித் தெரிவாத ஓட்டாக' என்று எக்கித் தக்கீயித் கொள்ளாமல் படித்த அந்நாளி என்று தக்கீயி ஏமாறு கிறேன். படித்த உட்கமே எக்கீயிப் போல் ஏமாற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஏன், தால்-படித்தவன்-செருப்புத் ததத்தால் என்ன? பாதி தேரம் வருமானத்துக்கு உடல் உழைப்பு; பாதி தேரம் எழுத்து.'

விட்டியல் செரு போல் விவரத்தைச் சொல்லி விட்டுப் புது நாயத்துக்காகக் குறிப்பிக்கிற திரட்டி எவத்தான். மானியல் உதாரணியிருந்து தருப்பிய உமா யெல் படிக்கு என்று சொத்தான். ஓட்டாகக் குழப்பித் கொண்டிருந்த ஒரு விசித்திரமான எண்ணம் அவனிட மிருந்து வெளிப்பட்டது.

"உமா! தான் இப்போதுத செருப் புத் ததத்தாக் கற்றுக் கொள்ளப் போகிறேன். கற்றுக்கொண்டு ஒரு செருப்புக் கடை வைக்கப் போகிறேன். பாதி தேரம் கடை; பாதி தேரம் எழுத்து."

உமா வெறித்தப் பார்த்தான்: 'நீ உ ருந்து இருக்கு என்ன வத்தவிட்டது! என்னியல் தன்னுத்தானே இருத்தான்?'

"டாக்டர்டாய் என்ன செத்தார் தெரியுமா? கடைகெ வைத்தல் செருப் புத் ததத்தான். உவத்தல் தக்கீயித்த தாவனாரிடமிரு; செவத்தல் புரண்ட யோன்; உவவப் போதறும் மகத்தவ் வாத்திக்கு வழி காட்டியவர்."

குதுங்கெ குதுங்கெ சிக்க தக்கீயித் உமாவுக்குச் சிப்பி உரவிக்கி. 'செருப் புத் ததத்தாக் டாக்டர்டாய் ஆகிப் படிப்பவா' என்று சொல் தக்கீயித்தான். சொல்லுக் அவனுக்குச் சோபம் வந்து விடும். ஆயே, யெக் அவனிடத் சித்திப் பெரி அவனாத் தன்னுடைய வழிக்குக் கொண்டு வத்தான்.

"உடல் உழைப்பித் மதிப்பைத் தெரித்த தாடு அது. அக்கெகட டாக்டர் டாக்டர் யக்கி அவர் இப்படி காழ்த்த தற்காக அவரை வேறுத்து ஒதுக்கினான். தக்கீயி இப்படிச் செத்தான் இக்கெ உவக்கிச் செவம் ஒதுக்கி விடும்."

"யனிதனை யனிதன் மதிக்கத் தெரி வாத ஆளுப் போல் எவ்வம் நம் முடையது. உழைப்பித் உவரவு தாழ்வு எதற்கு? நமக்குள் என் என்னட போட்டுக் கொண்டு சாகிறோம். உவவம் நம்மை ஒதுக்கிவிட்டு, மிதித்து விட்டு முன்னேறி வருகிறது."

"மாமா!" என்று ஆதிரத்தோடு கதினனுள் உமா. "உவக்கி தக்கீயிப் செவகாரும் எவம் இன்னும் வருவிக்கி, தக்கீயிவதைச் சொல்லுக்கி. அதன்படி காழ்வதற்கு முயற்சி செத்தால் உவக்கி எழுத்துக்கு இடைஞ்சல் வரும்."

"அதிவா தாவதான விட, கக்குக் கடைக் கண்ணுக்காயிவவிட, எற்பா இரவக் பகபிவவ விடச் செருப்புத் தொழிவாவி தாவவமானவக்" என்று தவக்குத்தானே சொக்கித் கொண் டான். 'ஆளு தாவவத்துக்கும் தாவ கித்தத்தும் ஒத்தவராது. எழுத்துக்கு இடைஞ்சல் எக்குல் வேண்டாம்.'

ஒரு தயைர் குவித்த தன்னரை அவனிடம் கொண்டு வந்து கொடுத்தது.

"ஒடித்த விட்டுப் பேசுக்கி" என்று உமா. குவித்த தன்னரை உவனே போவவுடக உமானிக் பேசக் அவ னுக்கு தவாவமானப் பட்டது.

"என்ன என்ன?" என்று கேட்டுக் கொகிடே உவனே தவழ்த்தான் கெகி. தவாரதவவுடக தெக்கிப் பட்ட அவக் தொத்தத்தித் தாய்வமயிற் போகிவு, புக்குறவக் பூத்தது.

உமானவக் கண்டவுடக தவாராவைத் துக்குக் கதவியித் தக்கீயிவு, கொகிவவக் கண்டவுடக குருப்ப தக்கீயிவு வருவது வழக்கம். குருப்பப் போருதாதாரத்தி அவனிடம் விவரக்கத் தொடக்கினான். செரு போவ்விட்டதக்கவா?

"இதோ பாசு, கெகி! இவ்வேக் கவக்கு வேகி இக்கி; யவத்தித் இதுக்

பிப் பிடித்துச் செலவு செய்.—நீங்கள் இரண்டு பேரும் தாராளமாகக் கடை கண்ணிக்குப் போய் வாருங்கள். ஆனால் அங்குள்ள எங்கள் சாமாக்களையும் வீட்டில் இறக்குமதி செய்ய முடிய வேண்டாம். இந்த ஊரிலுள்ள தனிக் கடை-தனக்கடை எங்கள் நம்முடைய தென்று நினைத்துக் கொள்ளுங்கள்."

"நான் என்ன அப்படிச் செலவு செய் பிறை? நீயே சொல் உமா!"

அவளைத் தொடரித்து, "நீயே சொல், உமா!" என்றுத் தனிகாசைமும்,

"பிறைப் போகும் குழந்தைக்கு இப் போதே லும்பது குப்பாக்குப் பொய்கை வந்து செர்த்திடுக்கிறது! - மாதச் சம்பளம் வாங்குபிறைக்கே பத்தாய் தெரிக்குமல் பங்கு பார்ப்பிறை ஊர் இது. முதல் தெரி காப்பி ஒட்டல், மூன்றாம் தெரி சிலிமட, மூப்பதாய் தெரி கடற்கரைவிக் மணிகாக்க கொட்டைக் குக் காசு இருக்காது. எனக்கோ ஆறு மாதம் இருப்பு ஒடிய, மூன்று குழம்பு, காசு வளிக்க எழுதி முடித்தாய் பணம் உண்டு, அதுவும் எனக்குப் பிடித்தது ஆசிரியருக்கும் பிடித்திருக்க வேண்டும்."

"ஆசிரியருக்குப் பிடிக்காவிட்டால்?" என்றுக் உமா,

அவள் வாயைப் பொத்த வேண்டும் போல் சொயம் வந்தது தனிகாசைக்

தனது. அடுத்த எடுப்பினைப் பிப்படி வெருக்கென்று சொகிசுது!

"பிடிக்காவிட்டால் குப்பைக்கடைய அந்த எடுத்துக்கொள் தாவனாவுக்கோ ஆறுநாவுக்கோ பழைய காசுக்கார விடம் போடுவான்; நீங்கள் இரண்டு பேரும் கடை வீதிக்குப் போய் நல்ல வரை சீப்பன் வாங்குகிறீர்கள்."

"பொருளாதார உபநேசம் வீட்டில் தட்டாது; ஊருக்குச் சொத்துவற்றை வைத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றுக் உமா, சொசியோ 'உரி' நெருங்குபார்த்து விட்டு, நோன் பட்டையிற் முக்கை இடித்துக் கொண்டு, வேகமாக வெளியிற் சென்றாள். பொன் வளிக்க பாட்டி கொடுத்த பணம் பத்திரமாதல் பெட்டி யில் இருந்தது; கடை வீதியில் வண்டி வண்டி சாமாக்கள் இருந்தன; கொசுக்கு இயங்குவதால் தெரியும். கணக்கு வழக்கு ஒன்றும் தெரியாது.

உமாவிடம் தன்னுடைய நாவலில் கதைச் சுவைக்கதைக் கூறியுள் தனிகா

சைம். அவளுடைய முடி மாறுதல்கள் ஓரளவு அவளுக்கு உரைக்கொள் பயன் பட்டன. அவள் அழுதாள், சிரித்தாள், வெட்டப் பட்டாள், பயத்தாள், அவளைத் திட்டினாள், — உத்தமிய் யாரையோ கொடுமைப் படுத்தியதற்காக.

"நாவலிலிருந்து தொடக்கப் போதி நெல். காசியில் மூன்று மணி நேரம்; மாவிலில் மூன்று மணி 577ம்."

"உங்களுக்கு வேண்டுமானால் ஒரு உதவி செய்கிறேன்" என்றுக் உமா. "எனக்கு நேரம் கிடைத்தால் கத்தாசி விட்டுவந்த பிறகு உங்களுக்காக எழுதித் தருகிறேன். நீங்கள் இருகிடு வேன்று சொல்லிக்கொண்டு வாருங்கள்: நான் மனமனவேன்று எழுதுகிறேன்."

"நீ வளவளவேன்று குறுகிய பேச வாபே!" என்றுத் தனிகாசைம்.

முறைத்துப் பார்த்த விட்டு, "வேண்டாமென்றால் போகுகோன்!" என்று கிராக்கி பண்ணித் கொண்டாள் உமா. பிறகு கொஞ்சம் விட்டுக் கொடுத்து,

"நமக்குக் ஒரு ஒப்பித் தம் செய்து கொள் வோம்" என்றுக். "நான் எழுதுப்போது குறுக்கே பேச மாட்டேன்; நீங்கள் என்னை அதட்டினோ, அதி காரம் செய்கிறா கடாது; நான் உங்களை வேண்டுகாரியங்கள்."

அவளுடைய படிப் பிசு கர்வமும், கட்டுப் பாடற்ற கமாவமும்

கிசு ஆர்வத்துடன் அப்போது போட்டி போடுவதைக் கண்டாள். அது போன்ற கத்திரி உணர்ச்சியை மறக்க வேண்டுமென்று அவளுக்கு ஆவல். இருந்தாலும் வாய்ப்பெச்சிக் அவளுக்கு விட்டுக் கொடுப்பதற்கு மனமிக்கி.

"அதட்டுவேன், அதிகாரம் செய் வேன்; ஓய்வு தாட்சணியம் என்னிடம் கிடைப்பது. கையில் வறுவுக்கவரை நானே எழுதித் தொகவேன்" என்றுத் தனிகாசைம் வீம்பு பேசினாள்.

"போகுகோன்! அவ்வளவு அபட்சி யம் உங்களுக்கு..."

"போயேன்! விண் கர்வம் உங்களுக்கு..."

"நான் போகிறேன்" என்று பகிரை எழுத்தாய் உமா. அற்பக் காரணத் துக்கு அவ்வற்ற போய் அவள் குகத் தில் கவித்தது. சிரிப்பை அடக்கிக் கொண்டு அவளுடைய கரிய கண்ணைக் கவனித்தாள். அந்தக் கண்ணில் வேதனைமைக் கண்டவுடன் அவளுக்குப் பரிதாபமாக இருந்தது. (தொடருக்)

தரத்திலும் உபயோகத்திலும்
 இன்னும்
 முன்னணியிலுள்ள

10.ல் 9 ரூபர்

பிரபாத்

- ஸ்டவ்ஸ்
  - லான்டர்ன்ஸ்
  - மேன்டல்ஸ்
  - ப்ளோ லாம்ப்ஸ்
- உபயோகிக்கின்றனர்

பிரபாத் (கடல் அண்ட் டைப்) பிரைவட்ட் கம்பெனி
 பிரைவட்ட் லிமிடெட்

தொழில் நெருங்கிய, ஸ்டீல் பவுடர் வீதி, சென்னை, தமிழ்நாடு

தந்தையின் கூயாகம்

மொழியர் குடும்பவாசராகவன்!

பெற்ற மகளை,
தெய்வ சன்னிதி
யில் நரபலியாக
இடுவதற்குத் தந்தை
ஒருவன் உடம்பு
ஒருன். இந்தக்
கதை பழங்கால
கிரேக்க இலக்கியம்
ஒன்றிலே இடம்
பெறுவது.

இப்படியும்
தந்தை ஒருவன்
செய்வானா? செய்
வது சுயநலமாக.
ஆனால் செய்யவே
மாட்டான் என்று
சொல்வதற்கெனவே,
தம்முடைய நாட்
டுக் களத்தினில்
வரும் கசரதனும்,
மனுநீதி கண்ட
சொழனும், சிறுத்
தொண்டரும்
என்ன செய்தார்
கள்? வாய்மையின்

பெயரால், தகரதன் மூத்த மகனைக் காட்
டுக்கு அனுப்பினான்; அறத்தின் பெய
ரால் சோழன் தம்மகனைத் தேர்க்காலில்
கொடுத்தான்; சிறுத் தொண்டரோ
அன்பின் பெயரால், அருமை மகனை
மொட்டிப் பிள்ளைக்கறி சமைத்தார்.

ஆகவே, இப்படியும் செய்வானா என்று
கேட்பதற்குப் பதிலாக, ஏன் அந்தக்
கிரேக்கத் தந்தை அவ்வாறு செய்தான்
என்று என்னுமறியவே பயன் உண்டு.
ஏன் அப்படிச் செய்தான்?

அவன் ஓர் அரசன். அகமென்ன்*
அவன் பெயர். அவன் தம்பி மேனஸின்
என்பவனும் ஓர் அரசன். மேனவாஸின்
மனைவி பேரழகியான ஹெலன். அவளை,

*Agamemnon, Menelaus Helen, Paris, Troy.

துராய் நகர அரசருமார
ஒரு பரில் காதலித்
திருள். தன் கண
வனைத் துறந்து, பாரிஸ்
போடு நெரவன்
போய் விடுகிறான்.

கிரேக்க அரசர்கள் அனைவரும்
தமது படைகளோடு அகமென்
னன் தலைமையில் கூடுகிறார்
கள். கடல் கடந்து சென்று,

துராய் நாட்டின்மேல் படைபெடுத்து,
நெரவனை மீட்டு வரவேண்டும் என்று
முடிவு செய்கிறார்கள். இதனால் விளைந்த
பெரும் போரும், துராய் நகர முற்றுகை
யும், அந் நகரத்தின் அழிவும், ஹோமர்
என்ற கிரேக்கக் கவிஞனால் 'இலியட்'
என்ற பெரும் காவியத்தில் பேசப்
படுகின்றன. இந்த நீண்ட கதையின்
தொடக்கத்தில் வருகிறது அரசன்
அகமென்னன் தன் மகனைத் தெய்வத்
துக்குப் பணியாக அளித்த வரலாறு.

தூய் என்ற துறைமுகத்தில், கிரேக்கப்
படைகளை ஏற்றி வந்த கப்பல்கள்
முடக்கிக் கிடக்கின்றன. அத்தனை
கப்பல்களும் லாய்மரக் கப்பல்கள்.
காற்று அடித்தால் அல்லவா நகர

முடியுமிக் காந்தரையே காணும். நாட்கள் ஓடியன, மாதங்கள் ஆயின. காற்று அசைபலிக்கி, உப்பக்களும் தரையில்லை. படைவீரர்களுடைய உற்சாகம் குன்றி வது. சோர்வு தலை காட்டியது! 'யாருக்கு வேண்டும் உப்பளிக் கூடைத்துக் கிடக்கும் இந்த நாடே தெய்வம்? போருக்குப் புறப்பட்ட அழகொன்றே போதும். இனி போர் வேறு?' என்ற சலிப்பு அங்கங்கே சைகைத்தது. படைத் தலைவர்கள் கடிக்கடி என்ன செய்வது என்று ஆலோசித்தார்கள். ஒன்றும் துவக்கவில்லை.

இந்த நிலையில், கோயிற் பூசாரிகள் 'இது தெய்வக் குற்றமாக இருக்கலாம்' என்று தெய்வத்தில் உணவத்தை தேரிக் அளந்தவர்க்கு போல் தலை அசைத்தார்கள். 'காக்கா' என்ற வயதான பூசாரி சொன்னான்: 'ஆம், இது தெய்வ சோதனைதான். படைகளின் தலைவரான அரசன் அகமெம்ஸன், உன் வித் தெய்வமான அரீதேயினை' கோபத்துக்கு ஆளாவிட்டான். இவ்வாவிட்டால், காற்று அடிக்காமல் இருக்குமா. உப்பக்களும் இப்படி அசைவற்று உறங்குமா? தேவி அரீதேயினை செய்யும் சோதனைதான் இது. அவளை எகலிடம் சொன்னால்.' 'அப்படியா? பெரிசுபடு, தேவி என்ன சொன்னாள்?' என்ற பரபரப்புடன் கேட்டார்கள் காக்காணைச் சூழ்ந்து நின்று கொண்டிருந்த பலர்.

'தேவியின் வாக்கு, என்னதும் பிடிக்குமா. அரசன் அகமெம்ஸனுக்குப் பிடிக்குமா?' என்றான் காக்காள். அகமெம்ஸனிடம் கொண்டாடிப் பார்த்துக் கொண்டு.

அகமெம்ஸன் காக்காணை நிமிர்ந்து நோக்கினான். 'தனக்குப் பிடிக்காத உண்மை உமையே இவ்வீ' என்ற பெருமீதம் அவன் பார்த்தவியை நினைத்தது.

'பேசு, மெய்யா, பயப்படாதே' என்று அவன்.

காக்காள் தலைத்தான். அவன் விழிகளில் குரூரம் நிறைந்த வெறி ஒன்று படர்ந்தது.

'பயமா? எங்கா? தெய்வங்களின் குரல்க் கேட்டுக் கேட்டு வைரம் பாய்ந்த இந்த தெருளிலும் பயமா? அரசோ! அஞ்ச வேண்டியவன் நீ. கேள், அரசே, கேள், என் மூலமாகத் தேவி அரீதேயியைப் பேசினான். அரீதேயினை, உன்னித் தெய்வம், காட்டுக்காரி, வேட்டைத் தலைவி. அவன் பேசினான். நீ அரசன், ஆளுநர் மனிதன். மனிதனே, தெய்வம் பேசிறது, கேள்' என்று கம்பீரமான குரலில் பேசினான் காக்காள்.

சூழ்ந்து நின்றுவர்களுக்குப் புயல்கித்தது. காக்காணின் குரலில் தொனித்த மிடுக்கும், கடுமையும், அப்பாறுக்கு அப்பாணில் ஆட்டிப் பெருமிதமும், அரசன் அகமெம்ஸனையும் கைக்கின. அவன் மௌனமாய்த் தலைவனாகிவினான். காக்காள் பேசலானான்:

'அரசோ நீ என் கோயில் வளத்தில் புருந்து. வேட்டையாடியான். என் மான் களிக் ஒன்றைக் கொன்றாய். ஆம், பேசுவது தான்தான் என்னி அரீதேயினை, காட்டுத் தெய்வம். நாடாளும் வேந்தே, என்ன சொக்கியாய் இதற்கு? நீ கொன்ற உயிருக்குப் பதிலாக உயிர் ஒன்றைத் தா. இவ்வெவளுக்கு உன் உப்பக்கள் இவ்வெவ் இருக்க வேண்டிய வரும், உன் கோசு மெறி விழும். உன் தம்பியின் மனைவி திராய் தகரிகே பாரிவோடு கொஞ்சிக் குளாமி மழிவினான். உன் தம்பி அவனை இழந்த இக்கே வாடு வினான். மிரக்கார் புழம் மங்குவினது, மிரக்கார் வீரம் பொய்க்கினது. மிரக்கார் வலிமை தெய்விறது.'

அகமெம்ஸன், தங்கிக்கத்திறி தெருக்கி தின்ற படைத் தலைவர்களைப் பார்த்தான். அவர்கள் முகத்தில் பூசாரியின் ஆவிவசம் சொற்கள் உழைந்த கைப்பையும், துயரத்தையும் கண்டான். தலைவர்களைப் போலும் தலைவராக நின்று, வீரத்தை நோக்கி, புதை நோக்கி, தீயவை நோக்கிப் பாசை வறுக்கும் தகனை - ஏதோ திராய் பெருதோய் பிடித்தவனிடம் போக அவர்கள் பார்ப்பதை உணர்ந்தான். தெய்வங்கள் வாரும் ஒலிப்பன்' மனை எழுந்த வந்து, தன் தெருக்கிமேல் விழுந்து, அதை தகக்குவதுபோல் அவனுக்குத் தொன்றி வது. தனக்கே இளம்புரிவாத அவ்வளவு மெக்கிய குரலில் அவன் பேசினான்:

'தேவி! உன்னித் தெய்வமே, என்னைக் காக்கும் அருமோ! நான் செய்தது தவறு தான். ஆனால் அறிவாமல் செய்தது.' பூசாரியின் குரல் ஒக்கி அதிர்த்தது.

'அறிவாமல் செய்ததா? இல்லை, அரசனே, அருந்தவாய் விளைந்தது. எப்படி நீ செய்தாய் என்று, செய்தாய், அதுதான் என்ன வேண்டிய போருன். விளைபின் விளைவைத் தடுக்க வாராணும் முடியாதது. அந்த விழியின் வலிமைக்கு வலிமையாய் திற்பவன் தான். என்ன சொகிறாய்?'

அரசன் ஒன்றும் பேசவில்லை. என்ன பேசுவது? சொற்கள் தொண்டை யிலேயே விம்மி அடங்கின. கட்டத்தி லிருந்து குரலொன்று எழுந்தது:

'பயப்படக் கிரக்காகத் தெய்வங்கள் ஒலிப்பன் மனைவி வாழ்வதா தம்பிக்குகள்.

‘அர்தேயில் தாயே, எங்கை அரசன் செய்த இந்தப் பாபத்தைக் கழுவு, நாய்க்கை செல்வ வேண்டுகிற என்ன, அதை மாத்திரம் அருள்வாயா?’

பூசாரி தன் கைக் கிழிகளைக் குரல் வந்த திசையை நோக்கித் திரும்பினான். புலப் போன்ற சிவப்பொன்று குரலை உறுப்பெய்து, மலைவருவி போல் சொந்தக் சிறி கிழுத்தன:

‘உயிருக்கு உயிர், கொன்ற உயிருக்குப் பதில் மற்றொரு உயிர். துடித்து மடித்த என்னுடைய மாண்புபோலக், என் பவி பீடத்தில் அது துடிக்க வேண்டும். அப் போதுதான், என் நெஞ்சம் குளிரும்.’’

கட்டத்திலிருந்து பல குரல்கள் ‘அதற்கென்ன? தருகிறோம் தாயே, தருகிறோம், ஒரு மாணுக்குப் பதிலாக ஓராயிரம் மாண்கை தருவோம்’ என்றென்காய் பெரின. அசமெம்மன் மட்டும் வாய் திறக்க விடும், உருத் தெளிவாத பவம் கரத் தீமை அவனை அணுநலதாச மட்டும், ஏதோ ஒன்று அவனுள்ளே எச்சரிக்கை செய்தது. பூசாரி பெருமூர்:

‘மாணுக்குப் பதிலாக மாணு? ஆம், ஆனால் மனித மாண வேண்டும், கைவிடப் பென்ரு குருதி என் கைவித்திதிக் தட வேண்டும். குற்றவாளி அசமெம்மன், இவன் வயிற்றிலே பிறத்த...’

‘ஆ’ வென்று தன்மையும் அதியாமல் உளினான் அரசன் அசமெம்மன். பூசாரியின் குரல் இந்த இடைமறிப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் புரண்டு சென்றது. ‘ஆம், இங்க அசமெம்மன் வயிற்றிலே பிறத்த இப்ஜீனியா என்ற கைவிடப் பென்ருவப் பரிபாசை தந்தாக் ஏதே போல், இல்லாவிட்டால் அழியு, இதுவே தெய்வத் தீர்ப்பு.’

பூசாரியின் உடல் தடுக்கியது. அவன் கிழி கை குத்திட்டுக் கோரமாய்க் செருகின. ‘ஏ’வென்று கதறி, பிறகு கிம்மிக் குறுகிய நீண்ட முன்கைகளில் அவன் குரல் ஒடுக்கியது. அவன் நெடுமரம் போலக் கீழே சாய்ந்தான்.

கட்டத்தின் ஒருவரும் பேசவில்லை. ஒருவர் முடித்தது ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டு, பீத்தப் பிடித்தவர் போய் தின்றனர். அரசன் மகள் இனங்களை இப்ஜீனியாவைப் பாரிவிடுவதா, என்ன கொடுமை! ஆனால்...ஆனால்...அர்தேயில் தெய்வத்தின் ஆணை, அதைத் தடுக்க முடியுமா? நாசம், எக்கோவரையும் நெருக்கி வரும் நாசம், தெய்வ கோபத்தின் தடுக்க முடியாத சட்டி முகை, என்ன செய்வது? திசைப்பும், பாலும்ஒன் கொரு முடித்ததும் மாந் மாநி ஒடின.

எங்கா ய்க் கைமத்தவன் போல் அசமெம்மன் வீதறிருத்தான். பிறகு மெல்லத் தலைவா திமிர்ந்தித் தன்

அவர்—என் னை, போயும் போயும் இந்த நேரக் ஆகிவிட வாய்க் திருக்கின்றன. இது உழைபா திருத்தித் தங்கையத் தங்கையப் ப வந்திடு சென்ருவாரு ஆக்கிடுவா!

‘நான்!—என்னை தெரிந்த நான் னை வாய்க்கிறேன். இந்தக் உழைபு நாயை வென்றி நாயை மாற்ற வேண்டும்! அதற்குத் தான் இந்த நேரக் ஆகிவிட வாய்க்கின்றன!’

படைத் தலைவர்களின் முகக்களை வெறித் தோடிய கிழிகளால் துழைஞ்ஞன். வீரர்கள், எத்தனையோ போர்களில் புண்ணும் வெற்றியும் கமத்த வீரர்கள் தாம், ஆயினும் மனிதர்கள்; காரணம் காண முடியாமல் எகிடுத்தோ வரும் விதித் குறையினித பொடியாகும் பொய் கைகள், அது வருகிறத என்று அறித்ததும் மனிதத் தன்மையைப் பறி கொடுக்கும் பரிதாபங்கள். இவர்களையே கண்டால் அசமெம்மன். யுட யுட மாகக் கெதற்பட்டி, வகிமை குன்றி வகை போல், சொற்கள் தேய்ந்து, மெலித்து தகர்த்தன. தம்பி மெனவா கைப் பார்த்தப் பெருமூர்:

‘இப்ஜீனியாவுக்குச் சொல்லி அனுப்பு, அவன் இங்கே வரவேண்டும்.’

மெனவான் தலைவனாகினான், பிறகு மெல்ல வெலியே சென்றான். படைத் தலைவர்கள் ஒன்வொருவராக, தலை தாழ்த்தி, சத்தம் இன்றி, பேச்சென்றி வெலியே சென்றனர்.

ஒன்றையும் கவனிப்பாமல் அசமெம்மன் மட்டும், கிண்போல வீதறிருத்தான். அவன் முன் மயக்கம் தெளிவாத காய் சான் என்ற பிறப் பூசாரியின் உடல் கட்டைவாகக் கிடத்தது. (தொடருக)

— ஒரு தேர்தலியான நெஷனல்-எக்கோ ரேடியோ

மீனாட்சிசுந்தரி கொண்டு இலங்கும் செட்டுகளுக்கும், புது பாட்டி செட்டுகளுக்கும் உரிமை
இந்த உரிமை குறுப்பற்றவரை பகிரங்கமாகப் பழித்தவருக்கும் ஒரு அன்பளிப்பு
தேவையாக உங்களை ரோபோவா என்றோ, மனிதனாக என்றோ அழைக்கக் குறுப்பற்ற
தேவையுண்டுமே. (மௌனம்)

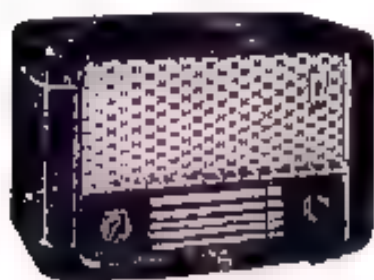
இன்று ரோடிபோ ஊரெல் அங்குடல் கடைபெறும் சிகழ்ச்சியை விட்டபிறகு தேரெடுத்தோரால் மிகவும் ஸ்தம்பிதமான சந்தர்ப்பமும், பிச்சாரத்தி அய்யா கார பட்டிச் சொன்ன இவரும் தேராளராகத்தோ ரோடிபோட்டல் அய்யாருவர் எடுத்தேற்ற பச்சையு விவரணில் உடனாக.

தேர்தல்தொகுக்க பங்கேற்று மாடிகள்
உட்காணும்தேர்தல்தொகுக்க ரூ. 200.00 மட்டுமே விடப்பட்டு மாடிக் 361இருந்து
மென்மையான மாடிக் AKO-271 தேர்தல்தொகுக்கம்தான் பங்கேற்று பங்கேற்று
தேர்தல்தொகுக்க மாடிக் உட்காணும்தான் 1 உட்காணும்தான் உட்காணும்தான் அருகாமையில்தான்
தேர்தல்தொகுக்க தேர்தல்தொகுக்க விவரம்தான் பங்கேற்றும்தான்.

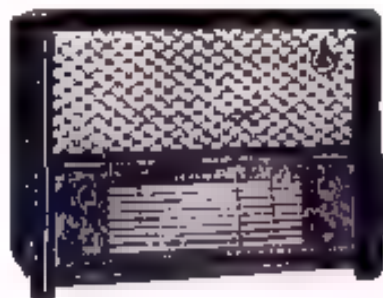
தேவதாஸ்-எக்ஸ்சேன்ட்ஸ் பிரைவட் லிமிடெட் — கனடா, டொண்டோ, ஓன்டாரியோ, கனடா

• வழக்கத்தையிட சீரீ மடங்கு அநீதமரசு

"நாசாவுக்குப் புதுப்" செவ்வப்பட்டுரை

மாடல் A-704: வடிகால் குழாய்கள், தண்ணீர் வெகிப்பாட்டுதலுக்கான கட்டிட கழற்சி செட், இலை தாது, 8 வாய்க்குள், 8 பாக்டுகள். விலை ரூ. 390.00

மாடக் A-127; 8 மாதங்களுக்கும், 8
வாங்குகளுக்கும் தேவதீயமான செட்.
அதற்குரிய தேவதீயமான செட். மாடக் U-187
தேவதீயமான செட்; மாடக் A-187 மாத
செட். ரூ. 475.00

கனடா A-317 : 2 வரங்குகள், 8 பாக்டு
கள் : கனடாட் பெருகு கள் அழிப
தரப்பெட்ட. விலை ரூ. 595.00

சான்றிதழ் பெறும் இடம்.
உள்ளூர் வசிகள் தலை.

நாடுமேயான நேரடிவாங்கல்-எக்ஸ்சேஞ்
செய்தும் ஒரு வருஷம்
உத்தரவாதம் கொண்டு

தேவர்திரேயம் அகல்
அருள்மேல்மேல் பரமேஸ்வரே, மீதிமேல்

தேவர ஸாலை, பம்பாய் 35, மதன் ஸாலை, கங்காநாத் 33, 34, மொண்டி ரோடு, மதராஸ் 35/36, கீழ்க்கு ஸாலை பாக் ரோடு, பங்காஜி - ஜெக்ஸன் பாய், கரத்தூர் ரோடு, ஆய்

கனகா தீதிபதி கயோதராய் தம்ப
உத்தியோகத்திலிருந்து ஓய்வு
பெற்றுக் கொண்டதால்

வரிக்கையாடல். கைதவையுடைய பரதமய
மைச்செய்தல், மயிவியுடைய சிவியைப்
பயிவியைப் பார்த்தல், தந்தையின்
குடும்பம் 'பித்தம்' (பித்தாட்டம்)
ஆகும். அரவியைப் பற்றி யாதல்
செய்தல் இவையவைகளுக்கும் பிறந்த
விஷயமாகும். மற் றொரு விஷயத்தினால்
யொரு குடும்பம் அழிந்து உண்டாகும். ஒவ்
வொரு சமீகித்தமையுடைய மானியைத்
திக அளர் கிட்டுத் தரு 'மயிவியைத்'
உருகும்; அதாவது மரித்தவர்க்கு ஆவி
யை அழித்தும் அழித்து ஒன்று
உருகும். இந்த ஆவி அழிப்பதற்கு
விட உறுப்பினர் யாதலும்.

[illegible][illegible]

ராமராஜ்யம்

659 34447

ஆதிவீர அழகரும் மூலத் இதர
 குய். இரூர் வந்த அந்த பொருத்த
 அழக உறுப்பினர் மெதுவாக் கத்தி
 அழகாரின், எம்மோரும் ஒருவர்
 கைய மற்ருளுவர் கையுட்கு கொத்த
 மறுகமிக் இருப்பவரின் ஓர் தீவ
 யாக அழப்பினர். மயோதயாபு எப்
 போதும் எதற்கு எதிரைப் பிழை. இரூர்
 யுக், அத்திய புருஷ, அநாவது அந்தப்
 பங்க புருஷன், தப் இரூர் மனவியின்-
 அவர் அவருக்கு இரண்டாம் தாரம்.
 கையைப் பிடிப்பதற்கு அவருக்குப்
 பிடிக்கவில்லை. தன் கையப் பூதாத்த
 பக்கத்தில் தீவ இருப்பபோது இதர
 யின் வலிக்கு அவர் அறிமுகம் இடம்
 தரவில்லை. பூதாத்தவரோ மரித்தவர்
 வின் ஆதிவீர விரைக்கும் ஆதரம்
 அளவையாத. விசாரிப்பேய் ஆர்
 அவரிடே ஆவெரிதும். உறுப்பினர்,
 தீவ் தேரம் கையில் கொத்தல்
 கொத்துருக் வேண்டிய அவசியமில்லை.
 அதற்கு வேண்டிய இருந்தாக் கூட
 அவர் யாரினால் ஆதிவீர தாராளமாகப்
 வேண்டும். இதரப் பெருமையுடைய உறுப்
 பினர், உண்மையாக உரைப்பாரெனோ,
 தேரர் அருத்தவரோ, மெட்டு புறம்பு
 பிதர இவர்களுக்குத் தடக்கை எதுவுமே
 ஏற்படாது.

வித்த வந்திருக்க. மரணப்
 பொருது. இப்படிமுகம் பெரிய அந்த
 யிக் கழகம் போக ஆர் அழகரும்
 ஐயுவினர் உயர். உறுப்பினர் எவரும்
 வரத் தவறவில்லை. அதற்கு விசாரி
 யிராமையாக வந்த பொருதுத்தது.
 ஆதும், அது துக்கங்கள் கண்கள்
 மூடிக் கிடந்தன. எட்டென்ற யாராவது
 வேல் ஆக் உதவிக் கற்றுக்கூடாக்,
 காரியம் கெட்டு விடும்கப்பதற்கு
 இது முகவரவர்க்கம்.

முன்பு நடந்த கூட்டத்தில் எதிரே
 ஐயும், விசாரி - உத - தெனா,
 தெப்பினியன், விட்டன் ஆதிய
 உரைப் புது பெத்தவர்கள், மறுதும்
 உறுப்பினர் இத்தயோசனை உதவி
 காரன் 'மீதுயம்' பூதாத்த முகம்
 பெரியவருக் கெட்டவர். கண்களும்
 கூட்டத்தில் யாரை அழைப்பதெனத்
 தெளிவாக் எழுத்தது.

புதுக் பருத் கொஞ்சர்: "என்
 னுடைய பாட்டனார் ஒரு மூலத்
 அழகரும் அவர் காரணமாக
 விட்டினார் மூத்தவரின் தலைப்
 புகள் காரணம் வைத்திருந்தார்.

மேகாளிக் கதை:
 பரகராமீ

தமிழாக்கம்
 க.நா. குமாரசாமி

என்கிற அகந்தைப் பத்திரமாய்ப் புதைத்து இருக்கிறோரென்பது தெரியவில்லை. அகந்தப் பத்திரத் தகவல் அறியலாம்.

அகந்த விதாரகியாக் கொன்றார் : இத்தகர்த்தா, மாமா இவர்களிலும் : மகாத்மாத்ஜிதபக் கூப்பிடுகலாம். உம் பதையும் பகலித மாகப் பாதாக்கொண்டு வருகிறது. அவர் கூற்று நடு வரி செய்தால் எட்டென்று சரம ராஜ்யத்தைய காணலாமே.

காலியி எங்குமி கூறியதாவது : பாவம், கூடாது அழைத்து நாம் கஷ்டம் கொடுப்பா யோம்! அவர் வேண்டியது தங்களுக்கு சொல்லி விட்டுப் போயிருக்கிறார். அவனார் சிறு திட்டமியோக இருக்க விடுவோம்.

புறங்க பஜி கொன்றார் : மகாத்மாத்ஜிதபக் கூப்பிடுவதாகப் பயனில்லை. அவர் என்ன சொன்னவாடுதன்பது தங்களுக்காக தெரியும். சர்க்காருக்குச் சிறுதகவல், சம்பந்த தகவல் குறைத்துக் கொள்ளுங்கள், மறு பாவத்தை யெறுத்துக்கொள்ள, பிரம்மசுபித தைப் பதியுங்கள், இவற்றையெல்லாம் கெட்டு நடத்தாக் தாம் இன்று ராஜ்யத்தை நடத்தினார் போகத்தான்.

விபாசாதேவி வானைத் திறந்தாள். "சரி, மகாத்மாத்ஜிதபக் இங்கு தெய்வமான அந்த ராமச்சந்திரன் அழைப்போமே!"

அவதவிதாரகி : அத்தான் சரி, ராமச்சந்திர னைக் கூப்பிடலாம்.

செபாத் : எங்கும் அப்படித்தாகக் கொண்டு விடாது. அப்போதுதான் ராமராஜ்யத்தைப் பத்திரச் சரியான தகவல் கிடைக்கும்.

புறங்க : அவர் அப்படி வரக்கூடிய ஆளா? அப்படி ஒருவர் இருந்தாரா. இவ்வியா எப்ப தற்குச் சர்க்காராபிவமான அத்தாட்சி இரு கிலை. புறங்க பாயு, நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள்?

புறங்க : மூவற்றி செய்து பார்ப்போமே! விபாசாதேவி சொன்ன வேண்டியவை எல் லையாகும் ஏமனதாகச் சந்திரன். 'சரஸ்வதி தாகம் ராஜாராம்' என்ற சரஸ்வதி மேத வான எழுந்தது. இரண்டே நிமிடங்களுக்குள் புறங்கப் பாயுதின் கண்ணில் கையெழுப்பி விழி மட்டும் தெரிந்தது. அவருடைய பிளாஸ்க் திருமேனம் உயர்ந்தது. விற்றிருந்த செங்கி ராயத்தார், 'உர உர' என்ற புரிபடாத புதுக்குரல் அவர் தொண்டையில் எழுந்தது.

செபாதபாயு சர்க்கரிக்கச் செய்தார்.

"கண்டிரோக் கத்திவிட்டது" என்று.

மீதுபத்திரமெங்கடக் இராத ஆள் புறந்த விட்டது என்று அத்திருப் போருள்.

மறுபடியும், அந்த 'உர...உர...வியாக... வியாக' என்ற சத்தம் எழுந்தது.

கவிதாரகி : மகாவிதக் கூப்பிடுவதென்று பத்திர மெய்ட்டு, "பிரியா! ஏதாவது நான்கை நவருகத்தடுத்திருந்தாக் மன்னிக்கவும், கிருகப் கூர்ந்த தாகவல் இன்றார் எப்பதைத் தெரி விக்க வேண்டியக் கொன்றுவிடும்" என்று.

புறங்கபாயு : மூத்தகக் உபரத் தூக்கி, "தாம் மானுதி" என்று.

கவிதாரகி : அப்படியா! ஏ மானுதி! தாகவல் ஆதிர்பித்திருப்பதாக் தாகவல் தகவராறேனும் : நடு வேகம், ஸ்ரீராமச் சந்திரன் ஏன் வரவில்லை!

மகாவித : அவர் வருவதென்பது நடக்காத காரியம். அத்தகைய பகவானைக் கண்டு நேரே கூடாப்பாடுவதற்கு நீங்கள் என்ன புது ன்னியம் செய்து விட்டீர்கள்? அவருடைய கட்டிலைப் பெரித்தான் தாம் இங்கு வந்துகொண்ட. நீங்கள் என்ன வேலை விருப்பு கிறீர்களோ, அவரை எட்டுப்பூட்டிவந்து செட்டுத்தெரிந்த கொன்றுக்கொண்ட.

செபாத் : மூத்தக வேகம் போட்டார் : மகா விதாரகி! தயவுசெய்து செவி எய்க்கவேண்டும். எக்கனூக்குச் சந்திரன் கிடைத்தவிட்டது. ஆறும், அகந்தத் தகிர வேறு எதுவுமே கிடைக்கவில்லை!

கவிதாரகி : ஆம், உன்ன உணவிலும், உடுக்கத் துணிவிலும், விடிவிலும், தரிமம் இல்லை, சத்தியமில்லை, நிபரமம் இல்லை, அடக்கம் இல்லை, உறுதியான செயல் இல்லை.

அவத விதாரகி : இருட்டு, கொன்றும், கன்ன மார்க்கொட்டி—முடிக்க மாறிகள்!

புறங்க : மூதாளிகளின் அட்டிடுறியங்கள், கருவியிதில் மக்களின் பரிதாபக்குரல், அக் கிரமம், இவ்வேறி, உற்றார் உறவினருக்குக் கொடுத்த சம்பந்ததில் தகவல் வேலை.

காலியி : வெளிவந்து ராஜ்யத்திலேக் தூண்டுதல், தெர்த்தகத் தாட்டிக் கொடுப் போர், பாரதத்தின் கட்டிலைச் சிறந்தவு, தாக் மூன்றுக்கு வரப் போய்ம் பிராராம், பூட்ட டான், உறுதிகள் இவர்களின் ஆட்டகவல்களும் விடியின. இவ்வுருத்த விஷக்கதைய் புலக்குப் புது இலக்கியங்கள், அணுகுண்டு.

மகாவித : திக...திக...உனக்கு வேண்டிய தகவல் வே.

அவத விதாரகி : தாம் கொண்டுவிடும், வேறுகலம் மகாவிதாரகி! கருமம் தத்து, குர வடியுபா காரியம் அடிக்கொன்றான்! விபாபாரதி தில் எதிர்பார்த்ததாலும் அது இராமம் இல்லை. பத்தினிக் இடுக்கில் தாக்கப் பற்றப்பாடு. குர குத்தில் இவர்க்கு வாய்விடுக்குற பக்கம் செயல் காரி தட்டிவிட்ட வேண்டும், பிரபு.

கவிதாரகி : வானப் பூட்டப்பா நீ. மகா விதாரகி! தாகவல் வேண்டியதெல்லாம் சரம

ஜனவரி

10^௨ முதல்

சென்னை
சித்ரா
கிரௌன்
மற்றும் தென்னாங்கிலும்

மரகதாபிக்சர்ஸாரின்
பாண பிடித்தவள்
பாக்கியசாலி

கலாநாயகர்
I. S. கிரேராஜ்

சென்னை

ஸ்ரீ ஒப்பிலியப்ப பெருமாளுக்கு ரத்தினக் கிரீடம்

★

திருநாகேஸ்வரம் சமீபமுள்ள ஒப்பிலியப்பன் கோவிலில் ஸ்ரீ பூமி தேவி ஸமேதராய் எழுந்தருளி வீருக்கும் ஸ்ரீ ஒப்பிலியப்பன் எங்கிற ஸ்ரீதிவாஸப் பெருமானுக்கு நடத்துவதும் வஷாரிச்சனையை முன்னிட்டு பூர்த்தி வைபவத்தன்று (பிப்ரவரி 9உ) ஸ்ரீ மூலவருக்கு 2 அடி உயரம் 1 அடி அகலமுள்ள வைரம், பச்சை, ரத்தினம் முதலிய நவரத்தினக் களாக் இடைக்கப்பட்ட ரூ 80,000 மதிப்புள்ள ரத்தினக் கிரீடம் ஒன்றைச் சாந்துவதாய் நிச்சயிக்கப்பெற்றுள்ளது.

தென் இந்தியத் திருப்பதிப் பெருமானு எனப் பிரசித்தமான ஸ்ரீ ஒப்பிலியப்பன் பக்தகொடிகள் தங்காளான வைரம், பச்சை முதலிய ரத்தினக்களையும் அதற்குள்ள தங்கம் அகலது பண்ட உதவியையும் வஷாரிச்சனைக் கமிட்டியின் பொக்கிஷதாரரான டாக்டர் எம். கே. சுப்பிரமணியம், பெஸன்ட் ரோடு, சும்புகோணம் அவர்களிடமாவது அகலது கீழே குறிப்பிட்டுள்ளவர்களிடமாவது கொடுத்து ரசித்து பெற்றுக் கொள்ளுமாறு வேண்டிக் கொள்ளுகிறோம்.

இங்ஙனம் :

என். ஸ்ரீதிவாஸகோபாலன்
டி. தாராபாண நாயக்கர் என். திருநெல்வேலி
யோகி, தஞ்சை ஜில்லா
ச. என். முத்துக்குமார முதலியார்
அண்டு என்.க. அம்மாநத்தர்
சும்பர், தாம. தாகேத்திர அம்பர்
என்.க. திருப்புகழ்
ச. சாமிநாத பிள்ளை, என். திருச்சூர்
சாமி, என். தாதுகோபாலன், எ. டி.
சம்பந்த முதலியார், ஸ்ரீ. ஸ்ரீதிவாஸப்
பிள்ளை, டாக்டர் என். ஸ்ரீவாஸப் பெருமாள்
தேவத்தாண்டி, குடுமில்லப்பன் கோவிலு
எம். ஆர். சேதுராம அம்பர்
கூப்பலன், குப்பலோனம்
பி. என். தாராபாண அம்பர்
அம்பலா லீனாக், குப்பலோனம்
என். வைத்தியநாத முதலியார்
ஏஜன்ட், இந்தியக் பாங்க் குப்பலோனம்
பி. சுப்பிரமணியம், ஏஜன்ட், சென்ட்ரல்
பாங்க் கமிட்டி, குப்பலோனம்
கே. சரஸ்வதி ஸ்வர், ஏஜன்ட், இண்டோ
கலெக்டர் பாங்க் கமிட்டி, குப்பலோனம்
என். சங்கரநாத ஸ்வர், ஏஜன்ட், இந்த
யக் ஒவர்க் பாங்க் கிட்டு, குப்பலோனம்

ஆர். கத்தாராமி ஸும்பலூர்
ஆர்.குமார் ரோடு, குப்பலோனம்
டி. என். தாதுகோபால ஸ்வர், கிட்டு
டி. என். ஆர். அக்தி கோ., குப்பலோனம்
ஆர். ஸ்ரீதிவாஸ ஸ்வர், கோவிலுரையூர்
ஸ்ரீ. வைத்தியநாத ஸ்வர், திருப்பலுபுரம்
ச. சரஸ்வதிய ஸ்வர், குடுமில்லப்பன்
பி. என். தாராபாண ஸ்வர்
என்.க. என்.க. குப்பலோனம்
என். செங்கல்வாமி
காரைக் கார் ரோடு, குப்பலோனம்
என். தாராபாண
குப்பலோனம் டாக் கிட்டர், குப்பலோனம்
எம். தாதுகோபால ஸ்வர், டி. திருநெல்வே
லி கமிட்டி கிட்டு, குப்பலோனம்
கே.தாரகமயக்காரையார், என். கிட்டர்
பெரிய கடைத் தெரு, குப்பலோனம்
ஆர். என். என். என்.
"நித்த", "கிட்டு" என்னு. குப்பலோனம்
பி. சாமிநாதன் (சரஸ்)
இண்டோ கலெக்டர் பாங்க், குப்பலோனம்
என். ஆர். சரஸ்வதி
"நித்த" திருப்பலு, குப்பலோனம்

வஷாரிச்சனைக் கமிட்டி

நாடிவெ. அது வந்துவிட்டால் போதும். நம்மவர் ஒருவரும், பாரிசை அழிவதும், மக்கள் உயிர்மோகம் கொள்ளுதல் காலமும்- இதைத்தான் நான் விரும்புகிறேன்.

காஸ்பர்: பண்டிதரே, ஆதிர்ப்பட்டால் முடியுமா? நாம் அரசைப் போதுமா ஏதும் செய் தாட்சர்த்தனம் ஆகின்றன. மகா வீரத்தில் அருளாக, நேரத்திற்குத் திரொகம் செய்பவர்களைத் தொழித்து விட்டோமானால், நமாம் மந்திரிகள் அரசு திருவும்.

கவிரதன்: இவர்களைச் செந்திரேயப் புகை உட்கார்த்து திரிவாகம் செய்வ முடியுமா? புதுக்கம்: அந்தப் பரப்பை யார்த்தகைமைச் செட்டு மயக்காரீர். இதைப்பார்க்கு நேரத்தில் போது போட்டுச் செய்வாதிருக்கும்.

காஸ்பர்: இதில் கவிரதன் ஆட்சை நீக்கித் தாக்கம், நீக்கம் வந்து கொடுத்த மூட்டகைத்தொகை நான்கை உங்களுக்குப் பதிலாக எட்டுகிறேன்.

கபோத: திறத்தவகை. எத்தகைக் கைகட போடுகிறீர்கள்? மகாவீரர்! இதை நானே, உட்கிடு பூயங்களைக் குட்டிக்கவராதே. இதைக்குத் தாக்கம் ஒரு வயி செய்வ வேண்டும்: எக்களுக்குத் தேவைப்பாது அப்பட்டமான ஜனநாயகம், அகாவது மக்கள் ஆட்சி. ஆனால், பன் உட்கிடு செய்வுப் பிரகாரங்களுக்குப் போது மக்கள் மருண்டு போகின்றனர். அதனால், எல்லாம் ஜனநாயகம் உணர்ச்சி உட்கவாமல் போகிறது.

மகாவீரர்: ஒரு பழைய சேத்திர உணர்ச்சியை இங்கே உறுதிதன், நேருங்கன். கோனந்த நாட்டின் அரசன் கொவந்தனாமிடம் ஒரு கட்டம் மாடுகளை இருக்கன். நாடுதானியின் அருவிவள்ள எட்டின் அகை பனநாடு மேய்த்த காழ்த்தகை. ஆர் சிவர் அவர்களுக்கு காதல் வந்ததர். அதென்ன பாரிமா, அதன்வீரர் காயம் கொடுத்ததாக, அரசன் இதைத்தொழித்தாக, மக்களுக்குப் பகையாசிரக் கைக்கிடு மான்டார். அரசன் விட்டிருந்த மூட்டை உட்டம் புரப்போர் இவ்விதில் உட்டகை! கொடிய விவக்குகைக்கும் இவர விவ வந்தன. மாடுகளுக்குத் தவ்வருவியை எடுத்து ஒன்று அழிந்துவிட்டது. 'இந்தமாதிரி னர் அரசாஜ திருவிதம் நாம் பிழைத்திருப்பது பிழைக் கடிவம், அநிதா அந்த மன்க் ஜனக விவ விவக்குகை அரசாஜன சிவகம் இருக்கி தது. எவ்வாறும் அதன்விடம் சரண்புகுவோம்.'

மாடுகளைச் செய்குடுகோகிச் செட்டு சிவ கம் உறிவது 'இது நகவ யோகாவே. நான் உங்களுக்கு அரசாஜனையடிவாக, என் உட்க உங்களைப் பாதுகாப்பதுகி. ஆனால், என் விவருவாத்திரக் கதாவது வயி நேருக் கொன்ன வேண்டாமா? ஆகவே, அரசாஜனக் செலுத்தும் வாய்ப்பு போக அங்குடம் கொடுத்த கைக போட்ட ஒரு மூட்டை என் உணவுக்காக அனுப்பி விடுகன்.'

மாடுகள் இதைக் இவர்க்கி, சிவத்தின் பரிசுபத திரிக்கத் திவம் ஒரு மூட்டை அனுப்பி வந்தன.

சில நாட்களுக்குப் பிதது மூட்டைத் தவ்வகை அகழ்த்த. 'இதோ பார், உங்களைக் கட்டிக்காகவும் போதுபு எவ்வகோ நாளுக்கு ஒன் அகிச்சித்து வருகிறது. எவக்கு ஒரு மாடு போதகிவகி. அரசாஜன் திரிவாகம் செய்வ

தற்கு எத்தகைபோ அகமர்கர், செய்வகைக் கை நான் போகிறேன் வேண்டுகிறேன். நாணம் ஒரு கைகார். என் குடும்பம் பெரிதானிக் கொண்டு வருகிறது. அவர்கள் வயித் துக்கும் நான் போட வேண்டும். ஆகவே எவக்குச் செலுத்தும் வாய்ப்பை அதைப் படுத்தகன். திவம் பத்த மாடுகளை அனுப்புகன்!' என்று சிவகம் உறிவது.

மாடுகள் இதைச் செட்டு, வேதனைபுத்து, சிவத்தின் உட்டகையை திறவேந்திவந்தன. மிவ்ரும் சிவகம், 'வர வர உங்களைக் கட்டிக் காப்பது எவக்கு விவ தொகிவகிவிட்டது. பத்த மாடுகள் போதா. இருபது அனுப்புகன்!' எவ்வது. மாடுகளின் பிரதிதி இதைத் துப்பிக் கொண்டு அழமாட்டாத ஜனையுடம் திரும்பிவது.

அரசமயம் அந்த ஒரு ஒருது புத்திமதி உறிவது! 'இந்தக் கட்டிக் ஒரு மருவிக்க தொண்டு சிவ்வரண ஒரு சிவப் தவகி இருக்கிறார். அவர் மூக்காவத்தகையும் உணர்ந்த பெரிவகர். அவரிடம் தவ்வரத் தெரிவித்துக் கொண்டுவிவாம்.'

மாடுகள் அந்தத் தவகிக்கு ஆசிரமத்தாத அடைத்து ககைக் ஜனகனைத் தெரிவித்தன. திவ்வகிவிருத்த விழித்தத் தவகி திருவாய் திறத்த அருவிவார். 'உங்களுக்கு ஒரு மத்திரம் உபயிதகிக்கிறேன். அந்த விடாமகி ஜபம் செய்புகன். அந்த மத்திரம் இது தான்: நேரத்திராய, கோபி: கவாய் கைகன்.'

விவாயர்: அப்படி செய்குக்

கவிரதன்: அதாவது மூட்டைத் தகைகைக் காத மாடுகளைப்போய் மாடுகளை ஆக்கது.

விவாயர்: வேருக்கையாக இருக்கிறது. மக்களுக்குக் ககைகாவே அனுப்பும் மகன் ஆட்சி கடிவது போகிவ இருக்கிறதே!

மகாவீரர்: அந்தக் மேகத்தகைககேகி. சிவப் தவகி கொண்கார்: 'இந்த மத்திரத்தை எவ்வா இட்கவகிதும் பரப்புகன்? பிரகாரம் செய்புகன். ஒரு மாதம் வயித்த எவ்வகை வந்து பாருகன்.'

மாடுகள் மத்திரத்தைப் பெற்றது, மத்திரகி வந்துத் திரும்பின. ஒரு மாதம் செவ்வதும் அந்த சிவகிவிடம் செவ்வது. அவர், 'உகை ஜனகைப் எவ்வகைகை எவ்வகை?' எவ்வது செட்டார். 'கவாய் ஒரு கட்டகம். சிவகம் பகவரத் திவ்று விட்டது. இராத போலுக் இவ்றுவம் அகிவ்வாகும்' எவ்வது.

அதற்கு சிவகி, 'சிவகம், அதை ஒட்டிய சிவத்தின் எத்தகை போர் இருப்பார்க்க!' எவ்வது கிவகித்தார். 'நாடு செருக்கு மேக இருக்கும்' எவ்வது மாடுகள்.

'மத்திரத்தை ஜபம் செய்ககைக் ககைக மேக சிவத்திவகிவிருக்கிறது. இப்போது ஒரு காரியம் செய்புகன். என் கொளும் கோத்த. கொம்புகைத் துக்கி

தாவாபுத்ததி கிவ்ருத்தம் இதைச் சிவகக் கட்டத் தாவா ஒட்டி கிவ்ருக்கன்' எவ்வார். மாடு என் உட்டமே சிவத்தகை ஆகிவ்ருக்கித் கொன்

டன. இந்த போதலில் சில மாடுகள் மரித்தன. சிலைக் குழியைப் தொங்கித்தனர்.

விபரம் ஆறாம் மதையையும் அராதனை தங்கிவிட்டு ஆடுகிறதே!

மகாவிர் மாடுகள் ஐயநாயகத்தின் கர்திரம் வந்து, அவை நம் முத்தராகிட்டு மீறுதின சில சாமர்த்திய சாக்கர்புப் பெய்குழிசனான மாடுகளைத் தொடுத்தெடுத்தும் தம்மை ஆறாம் பொதுப்பை அயத்தின் மீது போட்டன. சில நாட்டினுக்குள்ளேயும் அந்த ஆறாம் மாடு ஐக்கையும் மீசை வராத் தொடக்கி விட்டது. தலைமீது இருந்த கோம்புகள் தேய்ந்து போயின. கால்களையும்புதுப் பதிகாக்கக் கரிய நகல்கள் தொங்கினாயின. அவற்றுள் சில புயிசனாகவும், சில தரிசனாகவும், சில கரையனாகவும் உருவாயின.

மாட்டு-மக்கள் விவப்புத்துக் கேட்டன. 'இதென்ன அந்நகல்கள், வித்தவனான மாடு தங்கக் உகல்கள்-ம்!' என்றது.

ஆறாம் மாடுகள் பதிக் கதிரை: 'உம், மாய மகிழ்வு. நாகல்கள் வந்ததில்லாவிட விட்டோம். புக்கினை மேய்த்த விட்டு அராதனை அறுவக விலை வளம்பெறு வடிவம். இவற்றுப் பொழுது நாம் வினாறுகிறோம். இவ்வினை நாகல்கள் புறாக் உகல்களாகவும், விட்டபுறும். வெளிநூம், சந்திரமும் பொந்திரமும் விபோதிக் நம் காரியத்தைத் தவிர்த்து வருகின்றனர். உகல்களை வாய்ப்பற்ற ஆராமனான வேலை மாட்டினர் அகலித்த வேண்டியிருக்கிறது. எம் வையிலா மாடு எடுத்துக் கொள்கிறோம். இதற்குப் பரி கதிரைமரி விடுகிறது. காட்டி துள்ள மந்த மிருகங்களைப்பெருகும் திருவிட விட்டது. ஆகவே, தங்கள் சந்தர் வய நகல்கை கவர் குருகாவும் வகட்குரு வேண்டிய உணவைய் தரவேண்டும், சிலைத்தின் ஆட்டி யில் தங்கள் நடத்து கொண்டதாயின.

மாடுகள் இதற்கு உடங்கப்பட்டன. ஆறாம், இரண்டோரு முட்டிக்கு காவிகள் திரைத்தன: 'இவர்களுக்கு எம்ம வேண்டு மிரட்டித் திண்ணப் பார்த்திருக்கம். புல் மேய்க்கட்டிச் சொம்பெறித்தனம். நம்முடைய மாடுகத் தையும் எதும்கையையும் வந்ததத் திண்ணப் குழ்ச்சி செய்கிறோம். நாம் ஏமாந்தகட்டோம்.'

அவை இந்த துறியுக்கு வந்து, வேடிய விவக்குகையு மாறி ஆறாம் மாட்டு வாக் கைவகக் கொத்தித் தகல்கிவிட்டுத் தாபெ செடுவோடு சந்தன. சில காலத்துக்குப் பிறகு இவையும் கொடுமை இழைக்கும் மிருகங்களாயின. மந்த மாடுகளுக்கு இதை ஆறுகை மோகம் பிறத்தது.

இவ்வாறு மாடுகள் அகலித்தம் முகிறை போன்ற பொத்தியும், வந்ததும் மாய்டன.

காலியி: இந்தக் கையின் முகம் ஐய நாயகம் வந்த பொருளானது எவ்வு திணை கொடுமை விருப்புகிறோம்?

மகாவிர் கொடுமைகளைச் சாதுப் பரி மாயமம் ஆவதிலும், அது எத்தக் கொடுமை வாக இருந்ததாயும் சரி, அவை கொடுமை அகலித் தாகம். மகாவிர் வந்ததும் தம் மாயம் பொரு ளு விவாக்கியோமம் உறுகின்றனர்.

விபரம்: சரிமகாவிர் கொடுமையினும், பிதிட்டி, கடுமிக்மா, சக்யா என்னும் அதன தன் குருகை கொடுமைதான் வந்ததான குதநாயகம் வந்து பதிகாத்திருக்கின்றன.

மகாவிர்: ஆறாம் முகிறையிற் பெயர் எம் விதம் இருப்பினும் ஒரு தாட்டிக் பொரு மக்கள் அராதனைத்த நடத்த விக்கி. அவர்கள், சிலைத் திரைக்கெ தியமனம் செபிதர், சிலைமடய பெருமைக் கேட்டு வரும். ஆறாம் பொதுப்பை அவர்களிடம் அகலித்தோ விடுகின்றனர். நம்மதிரும். தங்க் கென்று வாயுமகம் பிறக்கிறுமாய்ப்புகிறது. இவர்கை மரி புயிசனாகவும், நாட்டு மக்கள் இருப்புறு இருப்பர். ஆறாம், அராதனும் இந்த வர்க்கம் முட்டினாகவும், தாத்தி களாகவும், கல்கையும் பிச்சுக்களாகவும் செயலாற்றத் தெரியாதவர்களாகவும் இருப் பிக் பரதனாகத் தங்கபுறவர். இதற்கு இத்தக் கொடுமைகளும்குப் பதிலிக்கி.

புறக்கம்: சாமராதியம் எப்படி உத்தம- ஆட்க்காலியா, மரித்காலியோ? அங்கு மக்கள் திரைமலற்று இருக்கிறார்?

மகாவிர்: திரைம இவ்வி வந்து வாக் கொடுமை? கொடுமை சாதுமரிதின் சேத மிக் வையாகம் வாகக் குதப்பட்டது? தவிர வாக் எப்புகினை கொடுத்த மாடுமடய கொடுமையாக?

விபரம்: ஆறாம் ஸ்ரீ சாமரத்திரை இத்த கைய காரியகம் செய்கு கலியா?

மகாவிர்: அது சரியோ தவிர, ஸ்ரீராமம் மக்கள் ஆறுக்கு மரிப்பு திரைமம்; அந்தக் கையத்த நகல்கை மேய்க்கினை குறித்து ஆராய் வது இவ்வாயத்தவராக் ஆகாது. உகல்கைமரி அபிப்பிராயம் வக்பது அகலியானின், சாதுக் கை இவர்களையுத் தாக் குதபுகினைது. புத்தமகிக்க சம்க்கினாஜும்நாக் குதபுகி னிது. சாய்க் தம் மாயம் பொருளாக் செய் விக்கி, கொடுமை தொட்டு, பெரியவர்கை வந்தக் செய்கித் தந்தும், செய்கித் தகாது வாக்இராதம் வந்த வழியிந்தாக் கொடுமை, பரதனாகவும் அகலியாகிய வறுமோர், இதைக் கைய தொடுகிவிருத்து பார்த்தாக், கிதிகை வந்தத் இதை குதபாட்டிக் எத்தியவோ குத்தகலிகை வந்து புகுகையம், ஆறாம் அந்த வந்திவர் தம் புகுகையோ, மதவி உகல்கையோ ஆராயப்பட்டவர்களாக.

விபரம்: அப்படியானால், சாமராதியம் சிவி தந்திரமா? இப்போது அத்தகைய சிவி கிண்கை இருப்பது எப்படி?

மகாவிர்: சிவி எத்தக? எவ்விடம் வக்கினை ஆறாம் பொதுப்பு இருக்கிறதோ அவர்கள் அகலியவர்களாகவும் தகல்கையத்த தியாதி களாகவும் கொடுமைகைப் செய்க் முகதரிக் காட்டுமர்களாகவும் இருத்தாக் உகல்கை அபிப்பிராயம் அவர்களையகலியாகிவகையாக.

விபரம்: ஆறாம், இவர்களைக் குத்திக்குக் குத் விடுகினால், உகல்கைமரி மக்கலிடம் போட்டாக் வகுமை வழியிற் பறித்து அரசினை வாக் தகல்கை வகக் கொடுமைகையோ?

மகாவிர்: இது மோக் எத்தகை தாக் தட்டிமம்? எத்திரிசு பெறும் முகதிரியிற் எத்தகை மோ எத்திரிசு கெட்கல்கை, எத்திரி தகல்கைகினை வகட்டனர். தம் உகல்கையும் குத்தநகர், அவர்கள் எத்திரித்தகைக் கைய விக்கி. ஆறாம் அவர்களுமடய முகதரி வெந்தியமடத்தது. சாமராதியம், அதாவது தகல்கை நடத்தும் ஆட்டியும் அவ்வாறே ஆறாம். இந்த வித்தகைதப்புகிட்டு, கைர் தம்

படித்துப் பாருங்கள்

திருக்குறட் (உரை வேற்றுமை)

வெள்ளவர் பெருமான் இயற்றிய திருக்குறட் உரைப் புத்திரப் பெற்றுவிட்ட உலகியறாம். அந்நாளுக்கு உரை எழுதியவர்கள் பதினாறு. அந்தப் பத்து உரைகளும் இக்காலத்தில் கிடைக்கப் பெற்றிருக்காவினும் சில உரைகள் கிடைத்திருக்கின்றன. உரைவாசிலர்களின் கருத்து வேற்றுமைகளைக் காண இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும். அந்தத் துறையில் பரிமேலழகர் உரைக்கு வேற்றுமைமாக உள்ள குறட் பாக்களை மட்டும் தொகுத்த வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்நூலாசிரியர் புறவர் இரா. சாரகியோனி அவர்களின் ஆராய்ச்சித் திறமை போற்றத்தக்கது. அரும் பாடுபட்டு இந்நூலைத் தயாரித்திருக்கிறார். இந்நூல் படித்த, நினைத்த, பயன்படுத்தக்கூடும்.

சில உரைவாசிலர்களின் உரைவேற்றுமைகளையும் பிரசுரித்த விட்டு இந்நூலாசிரியர் 'குறடில்' என்று தம் உரைபாக அர்ப்படுத்தக்கூடாது வெளியாக அளித்திருக்கிறார். அது ஆராய்ச்சியாளர்களின் அறிவுக்கு விருந்தாக அமைந்திருக்கிறது.

பிரசுரம்: சென்னை பதிப்பகம், காரைக்குடி, விண்: ரூ. 4-00.

கந்தி புராணம்

மிகாதபா காந்தி அடிமைப் பற்றி உரைத்து மொழியின் எங்கும் நூல்கள் வெளிவந்துவிட்டன. உரை எழுத்தாளர்களெல்லாம் காந்தி மகனைப் பற்றி எழுதுவதை ஒரு பெருமையாகக் கருதுகின்றனர்.

தமிழ் மொழியில் தங்க புராணமும் வலி பாடும் திறமையும் பெற்றிருந்த காளையேசுவர பண்டித அரண்மனையின் அம்மாள், காந்தி அடிமையின் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தைத் தமிழ் மொழியில் பாக்களாக ஒரு புராணமாகவே பாடி விட்டார்.

திரு வி. கம்பாவுவந்தராரார் இந்நூலின் எழுத்தும் பிரதிபலப் பார்த்தும் பாராட்டி ஒரு முன்னுரை வழங்கியிருக்கிறார். ஆசிரியர் அவர்களின் அரிய நுட்பநினைவும் பாராட்டுக்குரியது.

பிரசுரம்: எஸ்-பிஷனன் புத்திரித் சப் பெஸி, துக்கம்பாக்கம், சென்னை-5; விண்: ரூ. 5-00.

வெந்திகரன்

'கிவந்தி தொண்டு புரிவதே உலகம் தொண்டு' என்றும் அர்ப்படுத்தும் தொண்டராமசுவாமிநாதர் இவருடைய வாழ்வுப் பான்மையில் ஒருவருடைய தீருவியிருக்கிறார்கள். வைத்தியசாலை வித்தியாலமும் என்றும் இத்தகையவரின் குழந்தைச் செங்கல்களுக்கு அறிவுட்டும் கைக் கொடுப்பாது விளக்கி வருகிறது. இத்தகையவரின் வெளியீட்டுகின்ற மனம் கிடைக்கப் பெற்றிருக்கும். 'கிவந்தி புரிவதே தொண்டு' என்பது போல் இத்த

மனத்தில் வெளிவந்துள்ள பல மானவ மானவியின் கதை கட்டுரைகள் இவருடைய மனத்தில் தமிழ் ஆர்வத்தையும் எழுத்தவர்களுடைய எழுத்தவர்களுக்கும். மேலும் கட்டுரைகளைக் கொண்ட தொழில்ப் பற்றித் திரு. எம். சோமசுந்தரம் அவர்களின் ஆய்வு ஆராய்ச்சித் கட்டுரைகளும், இராமசுவாமிநாதர் காட்டிய சமரச் செறிவைப் பற்றித் திரு. ச. அம்பேதகர் பாரன் தமிழில் வழங்கியுள்ள கட்டுரைகளும் இத்த மனம் நிறைவுக்கு அளிக்கக்கூடிய விஷயமாகின்றன.

பிரசுரம்: ராமசுவாமிநாதர் மிகவும் வைத்தியசாலை வித்தியாலமும், வாழ்வுப் பான்மையும், இவருடைய.

இதய பீடம்

எழுத்தாளன் ஸ்ரீகண்டன் வறுமையின்மீது அகலாது மெய்யுடையார் என்னும் பிரசுரத்தின்மீது குமாஸ்தாவாகச் சரணடைகிறார். வாழ்க்கையில் திடீரென்று கிடைக்கப் பற்று கிடைப்பது போல், பணம் கார்ப் பெண் ரஞ்சனியை கட்டி அவளுக்குக் கிட்டுகிறது. ஆனால் தாழ்ந்த கட்டை வைத்த தாழ்ந்த புகுத்த காத்தாடுகிற வெட்டு வைத்து விடுகிறது. இது இவன் உணர்வுகளின் உணர்ச்சிப் போராட்டமாக இத்த நாவலின் நெய்நீர் கிடைக்கிறது.

வாழ்க்கையில் அங்குடம் காணும் கதாபாத்திரங்களே இத்த கதைகளில் வந்துள்ளன அவர்களை உணர்வுப் பாக்கை ஆசிரியர் திறமையாகச் சித்திரித்திருக்கிறார். வெளியே திராட்டம் போகாத தமிழ் தாட்டையும், இயற்கை வர்ணனையும் கையின் கிற்றைய அழகுபடுத்தியுள்ளன.

தூய்மை ஆசிரியர்: கிச்சிரமன்! பிரசுரம்: நயத்தி பதிப்பகம், மேற்கு மாய்ப்பயம், சென்னை-17, விண்: ரூ. 2-00

இந்தியன் முடி தீயும்

அறிவடையுடையவர்கள், தொண்டராரார் திருத்த தமிழிலும் ஆர்வத்திலும் மூலம் கொடுக்கும் சிவியைப் பற்றினை "இந்தியன் முடிதீயும்" இவன், இவன், தாட்டம், சிவியை மூலியை வித்தி கையின் வளர்ச்சிக்காகச் சிவியைப் போக வெட்பம் இவ்வரிய மாதம் பத்திரிகையின் தியாகவி இவன் வளர்ச்சியைக் குவியலில் வளர்ப்புடன் வந்திருக்கிறது. படிப் பதற்கும் பார்ப்பதற்கும் இதை வெளியீட்டாக நிறைவு அளிக்கக் கொடுக்கின்றன. இப்பத்திரிகைக்கு நூற்ற ஆண்டுகள் பூர்த்தியாகி வருவது ஆண்டு துவங்கியிருக்கிறது. இம்மாதம் ஆறுவது தியாகவி மார். இப்பத்திரிகையின் தென்னிந்தியப் பிரதிநிதி டி. என். இரத்தினசாரி கை ஆர்வத்துடனும், தமிழ் கூறும் தத்துவமெல்லாம் தமிழியைக் கொண்டே வெளியும் என்ற ஆவனடனும் நன்றிக்குப் புரிந்து வருகிறது.

ஆசிரியர் குழு: எம். செ. மோகன்—என்; செந்திரி சிவியை, காரியாலமும் 116, ராபிள்கள் ரோடு, சிவியைப்—2.

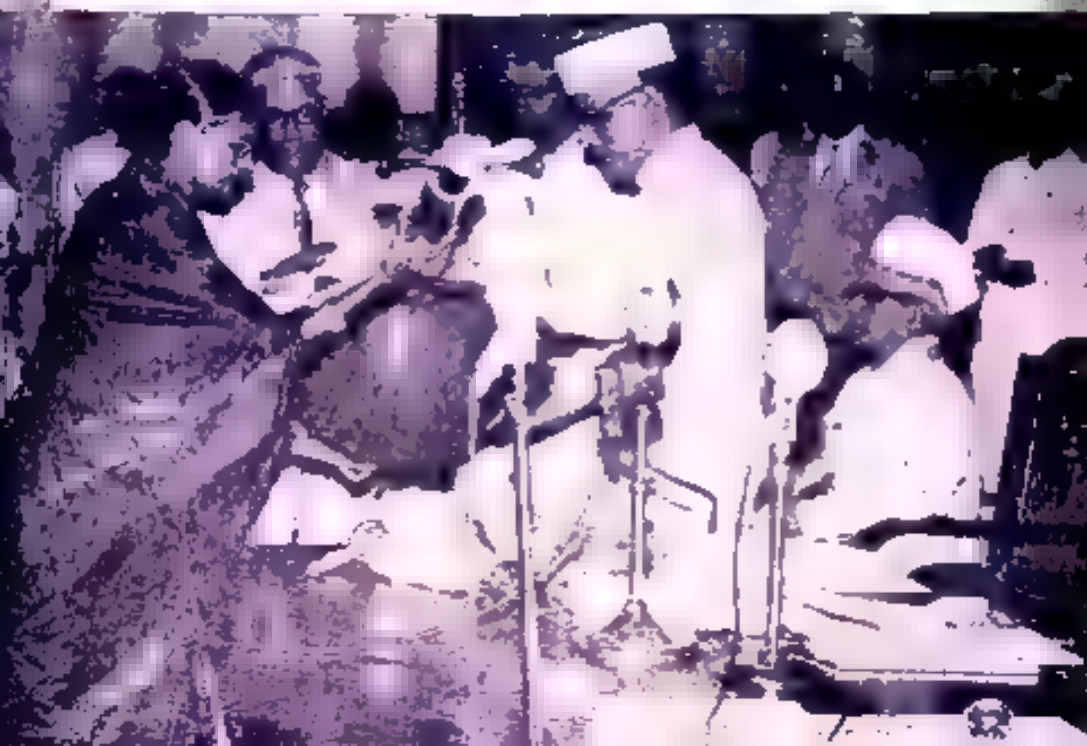
[illegible]

கொழும்பு ஸ்கை மக்களவரர் சமூகத்தவரர் சேர்த்த மக்களவரர்கள் இவ்வ விழா
லில் கலந்து கொண்டவதற்காகச் சென்னைக்கு வந்திருந்தனர். அவர்களுடைய
வாத்திய சங்கீதம் சென்னையில் தடைபெற்ற இவ்வ விழாக்களில் ரவிகர்னரில்
உற்சாக ஆரவாரத்தால் தடைபெற்றது. சென்னை ரவிகர்னரில் தங்கள்
வாத்திய சங்கீதத்திற்கு மெழுகித்த மக்களவரர்கள் மேலே எழுந்தனர்.

★ ★ ★

தமிழகம் சமூகத்தவரர் ஆண்டுதொடும் நடத்தும் கோழ, கங்குல்கள பாரதி
லார் பாடல் போட்டியில் இந்த வருஷம் ராஜாஜிதில் தமிழரால் பரிசை
தருமதி கத்தரவரில் சேவ்வரால் விழாத தலைவர் திரு மாணிக்கவேலு
யிருந்து பெற்றுக்கொண்டவராக 339 பட்டத்தில் காண்கோம்.

கல்கத்தா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

டிசம்பர் 22-4 தேதி கல்கத்தா தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத் தங்கம் விழா மிகப் பெரிய வெட்பெற்றது. விழாவுக்கு ஸ்ரீ க. எம். சோபதி தலைப்பு வந்தார். ஸ்ரீ க. வி. வெங்கடாச்சாரியார் சங்கத்தைத் துவக்கினவர்தான். "எனரும் தமிழில் இருக்கக் கூடியேன்" என்ற பொருள் பற்றி ஸ்ரீ க. எம். சங்கராஜம், ஸ்ரீ வேலு சங்கராஜம், ஸ்ரீ கவிதா சங்கரம் ஆகியோரும் "எனரும் தமிழில் இரங்கக் கூடியேன்" என்ற பொருள் பற்றி ஸ்ரீ அ. க. எம். சங்கராஜம், ஸ்ரீ கவிதா சங்கரம், ஸ்ரீ கவிதா சங்கரம் ஆகியோரும் பங்கு கொண்டனர். பொதுச் செயலாளர் கங்கராஜ். துணைத் தலைவர் கங்கராஜ் சங்கராஜம் முன்னிட்டது. மாலை சிறந்தவர்களுக்கு ஸ்ரீ க. எம். சங்கராஜம் தங்கம் வழங்கினார். "எனரும் தமிழில் இரங்கக் கூடியேன்" என்ற பொருள் பற்றி ஸ்ரீ வேலு சங்கராஜம், ஸ்ரீ க. எம். சங்கராஜம், ஸ்ரீ கவிதா சங்கரம், ஸ்ரீ கவிதா சங்கரம் ஆகியோரும் பங்கு கொண்டனர். பின்னர் ஸ்ரீ க. எம். சங்கராஜம் தங்கம் வழங்கினார். தங்கம் வழங்கிய பொதுச் செயலாளர் ஸ்ரீ க. எம். சங்கராஜம் தங்கம் வழங்கினார்.

ஸு லே கா ட் பிரிப்மென்

இன்றைய பிகவும் நம்பகமான பேனாக்கள்

பலவித எழுத்துகளுக்கும் எந்தவிதமான கோளாறுகளும் எழாமல் எழுதவோடு

Penmen's Industrial Services
Salem, Madras (T. N.)

எல்லா சோதனைகளிலும் தேர்ச்சி பெற்ற ஆதர்ச தே பிரஷ் இன்றே வாங்குங்கள்- அதன் குணங்களை தெரிந்து கொள்ளுங்கள்

சகல வகை எழுத்துகளுக்கும் எழுதவோடு

Aryan

இந்தியாவிலேயே மிகப் பழக்கமான கருத்து 92 பேருக்கு தயாரிப்பாளர்கள்

நவரத்ன முறைப்படி மீண்டும் நகை ஆரோக்கியமடைபவர்கள்

நவரத்தினங்களில் அடங்கியுள்ள குணமளிக்கும் சக்தியையும் தொடர்ச்சியாகப் பயன்பாடு செய்து அதன் மூலம் வீரிய சக்தியை அளிக்கும் முறைகளையும் கண்டு பிடித்த ஆயுர்வேத சாஸ்திரத்துக்கு மனித சமூகம் பெரிதும் கடன்பட்டுள்ளது

இவ்விரு முறைகளும் இதில் ஒருங்கே அமைந்துள்ளது

மகாநாத் வைத்திய சிவரத்ன வைத்திய வாகைபத் அவர்கள் கண்டு பிடித்து அளிக்கும்

நவரத்ன கல்பம்

கைரம், சிலம், செம்பு, முத்து, புஷ்பராகம், மரகதம், கௌமேதகம், வைரநீயம், பவமம் ஆகிய ஒன்பது உயர்த்த பொருள்கள் கலவை

முறிதிறும் விஷத்தன்மை வற்றது மற்றும் அனைவருக்கும் ஏற்றதான ஒரு நவானி வற்ற நிவாரணி

நீரணக் கோவராகம்	பெயத்திரம்
செங்குட்டம்	குழியெண்
வாங்கைம்	மூலம்
கிடிமகடத்த இரத்தம்	ஆகம்மா

இவைகளிலிருந்து குணமளிப்பதற்கு
000

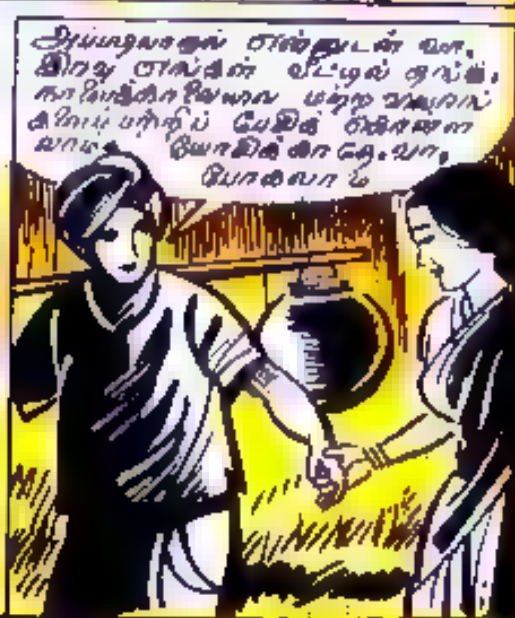
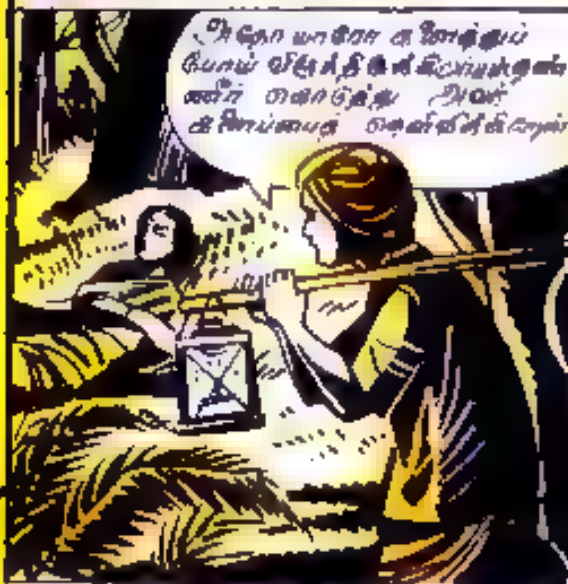
இதர விவரங்களுக்கு எழுதவும்:

NAV RATNA KALPA PHARMACY
JULLUNDUR CITY (India)

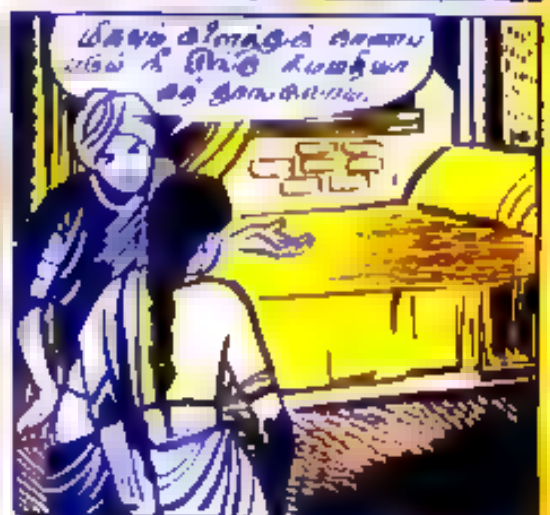
விசீக்திரச் சலாங்கை

4

...கொடுத்த...
...வாங்கொடுத்த...
...பட்ட...
...பெரிசு...

மாங்கோஷ் தன் மகள் ஜிஸேத்திராவுக்குச் செய்த பேருபகாரத்தைக் கேட்ட அரண் திகைத்துப் போனான்.

பிறகு ஜிஸேத்திரா மாங்கோஷிடம், "எவ்வளவு அழகாக இருந்த உன் உருவம் இப்படி மாறிய போய் விட்டதே! உன் முகத்தை நான் உற்று நோக்கியபோகிட்டால் உன்னை நான் எளிதில் கண்மூடித்திருக்கவே முடியாது. உனக்கு என்ன நேசித்தது? சென், நீ மூதலிள் உட்கா!" என்று சொன்னான்.

உடனே அரணும் "அப்பா, மாங்கோஷ்! உட்கா, உன்னைச் சந்திக்கவேண்டும் என்று யிகவும் ஆவல் கொண்டிருக்கிறேன். உட்கா! உன் அழகம் இன்றுதான் என் துணை மூர்த்தி ஆகிறது" என்றான்.

மாங்கோஷ் அரனுக்கு எதிரில் இருந்த ஒரு நாற்காலியில் உட்கார்த்தான். பிறகு அவன், கலாவும் தானும் மகாராஜா மட்டணத்தினிருந்து புறப்பட்டது. வழியில் நேர்ந்த பல கஷ்டங்கள், கவலையில் கலாவுக்கு தாழ்வும் மிக நேர்ந்தது எல்லாவற்றை மூடி கலாவுக்கு சொன்னான்.

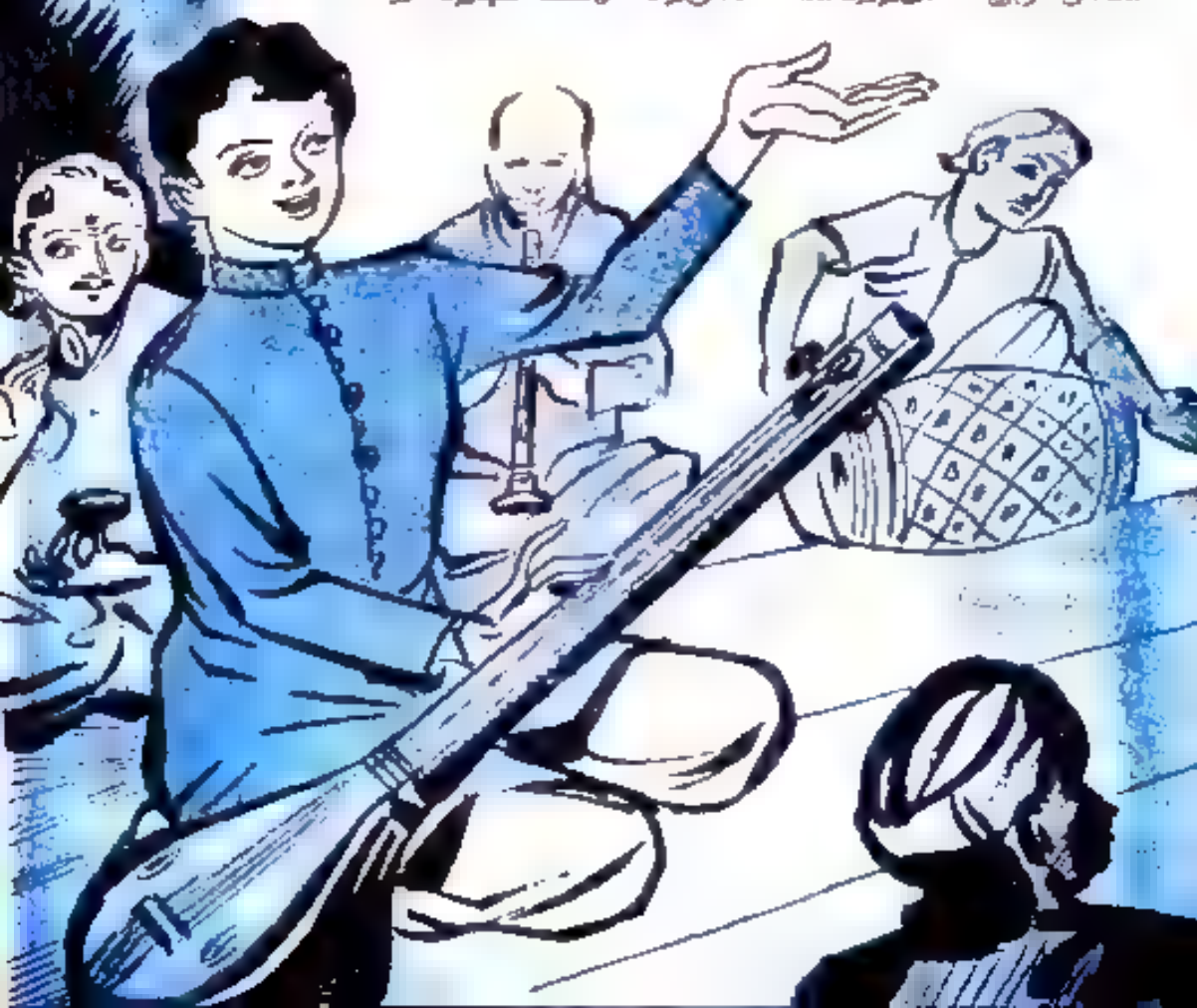
மாங்கோஷ் ஜிஸேத்திராவிடம் யிகவும் உறுத்தத்தூடம், "நீ எப்படியாவது உன் தந்தை கலாவைத் தேடிக்கண்டு

பிடிக்க உதவி செய்பவென்றும். அதை உன் லுண்டை உடனடியாக எண்ண வேண்டும்" என்று கண்களில் நீர்மல்கக் கூறினான்.

மாங்கோஷ் சொல்லியதைக் கேட்டவுடன் ஜிஸேத்திரா அரணைப் பார்த்துக் கிரித்தாள். அரணும் பொருள் பொதித்த புன்னைக் புரித்தான். மாங்கோஷ் அவர்கள் எதற்காகச் சிரிக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரித்து கொள்ளாமல் விழித்தான்.

உடனே ஜிஸேத்திரா "மாங்கோஷ்! இந்தச் சங்கீத மகாநாடே நீயும் கலாவும் ஒருவரை பொருவர் சந்தித்துக் கொள்ளத் தான் ஏற்பாடாகிறது. நீ இப்பொழுது எதிர்பாராமல் அடைபய் போகும் ஒரு சந்தேகஞ்ச் சந்திப்புகுத்த யாராயிரு" என்று சொல்லிக் கொண்டே ஒரு சீப்பந்திக் குச்சைக் காட்டினான். அப்பொழுது கலா திடீரென்று அங்கே வந்தாள். எதிர்பாராத விதமாகக் கலாவைப் பார்த்ததும் மாங்கோஷுக்கு ஒரு அதிர்ச்சி ஏற்பட்டது போல் இருந்தது. தனது நாற்காலியை விட்டு எழுந்திருந்தான். "கலா, கலா!" என்று அழைத்துக்கொண்டே அவள் கரங்களைப் பந்திக் கொண்டாள்.

அவர்கள் இருவருக்கும் துக்கத்தினால் தெருளா வடைத்தது. இருவருடைய

கண்களிலிருந்தும் நீர் தாது தாரையாகப் பெருகிற்றே தவிர, அவர்கள் வாயிலிருந்து ஒரு வார்த்தையும் வரவில்லை.

பிறகு அரசனும் ராணியும் மால்கோஷையும் கலாவையும் மிகவும் அன்புடன் உபசரித்தார்கள். சில காலம் அரசன்மீதுமேலேயே தங்கிப் போகும்படி அவர்களைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

மால்கோஷ் மறுநாள் தன்ருக லாரியோடு தனியுடனும் பாய்ளவென்ற முகத்துடனும் கழக்கமாக அணிந்து கொள்ளும் நீண்ட சட்டையுடனும் நல்ல வெள்ளிப் பைலாமாவுடனும் தோன்றினார். அரசனுக்கும் ராணிக்கும், ஜிஸத்திரனுக்கும் தாங்கள் அடைந்த அனுபவங்களைப் பற்றி மால்பகாஷும் கலாவும் விவரமாகச் சொன்னார்கள். இரண்டு நாட்கள் அவர்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகக் காலைக் கழித்தார்கள். மூன்றாவது நாள் அவர்கள் இருவருக்கும் தங்கள் தகப்பனார் மால்மான் நீண்ட அடிக்கடி ஓர் ஆரம்பித்தது. சந்தோஷமாக இருந்த அவர்கள் மூகம் சஞ்சலத்துடன் உறையப்பட்டது.

“அண்ணா! எனக்கு அப்பாஎவன் பார்க்க வேண்டும் போலிருக்கிறது” என்றான் கலா பிடுத்த ஆசைப்புடன்.

“ஆமாம், உன்மாதிரி எனக்கும் ஆசைதான். நாம் எதிர்பாராத விதமாக ஒருவரை யெருவர் சந்தித்ததே பெரிப ஆச்சரியகரமான விஷயம். ஆனால் அதைப் பற்றிச் சந்தோஷப்ப முடியாத நிலையில் அல்லவா இருக்கிறோம்! மாயப் பந்து காணாமற்போய்விட்டது. அது இல்லாமல் அப்பாவிடம் எப்படிப் போக முடியும்?”

“மாயப் பந்து காணாமல் போய் விட்டதா? எப்படிப் பேசுகிறது?”

“நான் சரிவான நிலையில் இல்லாமலிருக்கும்போது ஒரு நாள் என்னைப் பார்த்துக் குறைத்தது. அதை அடித்துத் துரத்தக் கற்கிங்க காணாததால் பந்தைய அதன்மீது விட்டெறிந்தேன். அது நாயின்மேல் விழாமல் நேரே ஒழிற ஆற்றில் விழுந்து வெள்ளத்தோடு போய் விட்டது! நான் உடனே ஓடிப்போய்த் தேடிப் பார்த்தேன். பந்து அகப்படவில்லை.”

“அடடா! இரண்டாவது முறையாகத் தன்னளிரில் விழுந்து விட்டதா? அப்படியானால் அதன் சக்தியை அல்லவா அது இழந்திருக்கும்!”

மாயப் பந்து

ராஜ்

“அது சத்தியம் இழந்தால் என்ன? அதை வேறு ஒருவரும் உபயோகிக்க முடியாவிட்டால் நமக்கு தல்வறுதலானா? ஆனால் பத்து இல்லாமல் அப்பாவிடம் போகக் கூடாது!” என்று கூறி மால்கோஷ் வகுத்திருன். கலாவும் அதைக் கேட்டுக் கண் கலங்கினாள்.

செவ்நீர மகாதாட்டில் பாட்டிய் போட்டி ஆரம்பியப்பதற்கு முன்னால் மால்கோஷ் அரண்மனைக்குள்ளே அகழக்கப்பட்டான் அல்லவா? அந்தச் செய்தி செவ்நீர மகாதாட்டில் கூடியிருந்த ஜனங்கள் அனைவருக்கும் தெரிந்தது. சங்கவொருவரும் சங்கவொரு விதமாக மால்கோஷைப் பற்றிய பேசு ஆரம்பித்தார்கள்.

செவ்நீர மகாதாட்டில் நடந்த பாட்டிய் போட்டியில் முதன்மை கதாசம் பெற்ற செவ்நீர விதவாளுக்குத் தங்கப் பதக்கத்தை அரசனின் முன்னிலையில் அளிப்பதற்குப் பிரமாதமான ஏற்பாடுகள் நடத்தின. அரசன் தங்கப் பதக்கத்தைப் பரிசளித்து விட்டு மால்கோஷையும், கலாவையும் அங்கு கூடியிருந்த செவ்நீர விதவாள்வருக்கும் மதிரவர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்தினான். அவர்கள் யார் என்பதையும் செவ்நீர மகாதாட்டை ஏற்படுத்தியதற்கே அவர்கள்தான் முக்கிய காரணம் என்பதும் அங்கீகரிப்பதில் விவரம் காவதற்கும்கூட உருக்கமாகவும், எருக்கமாகவும் சொன்னான். அரசனுடைய விருப்பப்படி தகுந்த பக்க வாதியங்களுடன் மால்கோஷை அப்பொழுது பாடப் போகிறான் என்றும், அவனுடைய பாட்டுக்குத் தகுந்தபடி கலா ஆடும்போதிலுள் என்றும் அதிர்ச்சிக்கப்பட்டது. கடனே கையிலில் இருந்தவர்கள் அனைவரும் கரகோஷம் செய்தார்கள். மால்கோஷ் ராகத்தையே எல்லா விதவாள்வரும் பிரமிக்கும்படி மால்கோஷ் பாட, கலா மாவரும் விளக்கும்படி ஆடினாள்.

செவ்நீர மகாதாட்டுக்குப் பஸ் தேர்தலில் உள்ள செவ்நீர விதவாள்வரும் மத்திய வரும் வந்திருந்தார்கள் அல்லவா!

அவர்கள் சங்கவொருவரும் தங்கள் தேர்தலுக்குத் திரும்பச் சென்றதும், செவ்நீர மகாதாட்டில் மால்கோஷும் கலாவும் எதிர் பாராதவிதமாகச் சேர்ந்ததைப் பற்றியும் அவர்களைப் பற்றிய விவரங்களையும் தங்கள் உறுதினர்களுக்கும் சேநெதிக் கனாக்கும் சொன்னார்கள்.

அந்தச் செய்தியைக் கேட்ட மத்திரக் கிழவி மிகவும் சந்தோஷமடைந்தாள். தான் கையாண்ட புகழ்மீன்படி மூன்று தாண்டுகளை உபயோகித்ததினால்தான் மால்கோஷ் மீண்டும் தன் உப புகழ்தியை அடைந்திருக்கிறான் என்று நிச்சயப்படுத்திக் கொண்டாள். மால்கோஷிடம் அவன் தம்பயுள்ளி கொடுத்த மாயப்பத்து இல்லை என்று அவள் ஏதனாலே அதிர்ந்திருக்கிறான் அல்லவா? அதைப் பற்றித்தான் அவள் கவலைப்பட்டாள். அது விஷயமாகத் தன்னிடம் கட்டாயம் அவர்கள் வருவார்கள் என்றும், தன்னால் ஆன உதவியை அவர்களுக்குச் செய்ய வேண்டும் என்றும் சிந்திப்பார்த்தாள். மால்கோஷும் கலாவும் மாஞ்சிறாப்பி மரினனுடன் சந்தோஷமாக இருக்கிறார்கள் என்ற செய்தியை அதிர்ந்ததும், எழுதித்திரக் குளனர்கள் அடைந்த சந்தோஷத்துக்கு அளவே இல்லை.

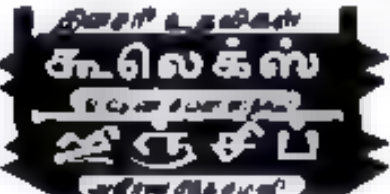
மகாராஜா பட்டணத்து அரசன் தினத்தோறும் மால்கோஷைப் பற்றிய தல்வ செய்தியை எதிர்பார்த்த கண்ணமாவியே இருந்தான். செவ்நீர மகாதாட்டுக்குப் போய் வித்த அரண்மனை செவ்நீர விதவாள் மூலம் எல்லா விஷயங்களையும் அதிர்ந்து கொண்டாள். மால்கோஷ் மத்திரவாழியிடமிருந்து நான்குமாரி ‘சூடிகா’ கைக் காப்பாற்றினாள் அல்லவா? அரசுமாரியை மால்கோஷைக்கு மணம் முடித்து வைக்க வேண்டும் என்று நினைத்து மத்திரவாழி மால்மகைச் சேதிக்க ஏற்பாடு செய்தான்.

மாவருக்கும் சந்தோஷத்தை அளித்த அதே செய்தி கார்க்குருவுக்கும் சந்தோஷம் உண்டாக்கவில்லை. மால்கோஷ் எய்நிலவுடன் இருக்கும் செய்தி அவனைத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. (தேரடும்)

சத்வைத்தியசாலை (சங்கம்) ஸிமிடட் “நஞ்சன்குடு”

சுயநிர்வாக விவகாரம்

அவர்களின்

இதில் குடுப் பகுத்தல் — சிபர்த்தித் துருது

கைவருடைய காரியச் சங்கம் விவகார — சிபர்த்தியாசனாகைய

கோல் குடு: ஆக்டெட் கைவரு, 84, மகாத் தெரு, கோல்கை (மதுரை, கோல்கை, மதுரை)

ஜனவரி 10 வெளியீடு

அசோகா
பிக்சர்ஸ்...

பூனாக ரம்பை

மேலும் தெரியுமா?

டைரக்டர்
D.பொன்னாங்க

கால்கேட் குளோரோபில்* ஈறுகளை பலப்படுத்துகிறது வைத்திய சோதனை நிரூபிக்கிறது!

ஈறுகளைப்
பலப்படுத்து
கிறது!

வாய்நாற்றத்தை
அதி தீவிரமாய்
ஒழிக்கிறது!

சொத்தையாக்கும்
கிருமிகளை
ஒழிக்கிறது!

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பெஸ்டை
வழக்கமாகத் தேய்ப்பதால், குளோரோபில்
மூலம் அது ஈறுகளைப் பலப்படுத்துகிறது.

வேறு சாதாரண பற்பசையை விட மிக
மிகத்தீவிரமாக வாய்நாற்றத்தை
கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பெஸ்ட்
ஒழிக்கிறது என்பது குவாலன் உண்மை.

கால்கேட் குளோரோபில் தேப்பெஸ்டை
ஒவ்வொரு முறையும் சாப்பிட்டவுடன்
தேய்ப்பதால் பல் எலும்பை அரிக்கும் ரகச
அமிலங்களும், அவற்றை விளைவிக்கும்
கிருமிகளும் குறைவிடையாகும்.

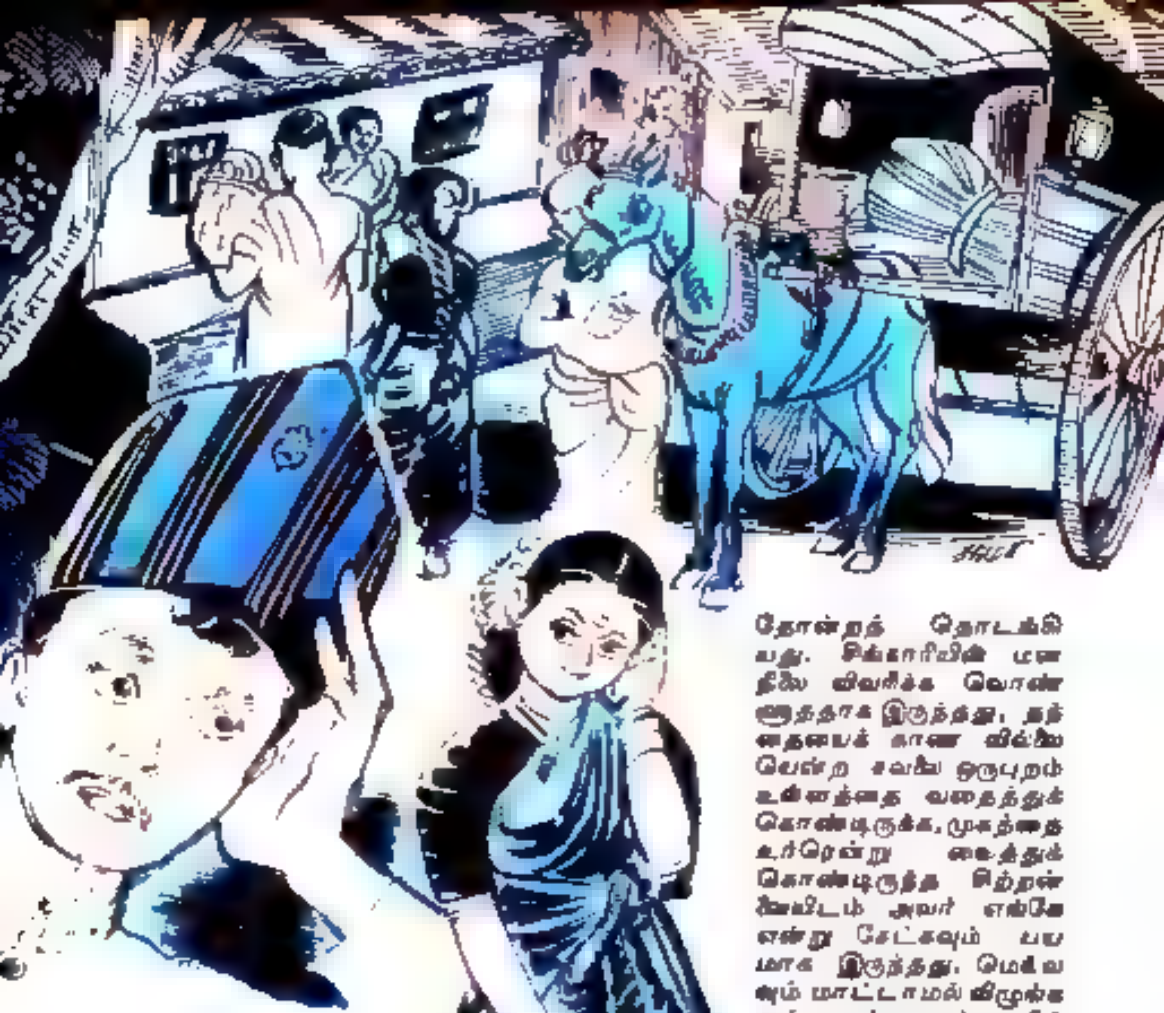
வேறு எந்த பற் பசையினும் கிடை விட அதிக
விரிய குளோரோபில் கிஸ்ஸ்!

கிதோ! பெரிய எக்கானயி
அளவில் கிடைக்கிறது

குளோரோபில்
பரிசுரமாய்
மயக்கிவிட உபயோக
மிக மிக
விருப்பமானது.

ஆளும் அத்தியாபம்

பாட்டுப் புலியும்
போலீஸ் புலியும்

இரவு நேடுநேரமாகவும் தக் கணவன் விடு திரும்பாததைக் கண்டு கண்ணம்மாள் கலவரமடைந்து போனாள். பத்து மணி வரைபில் எங்கே பாவது னார் கற்றிக் கொண்டிருப்பார், வந்து விடுவார், வந்ததும் சண்டை பிடிக்க வேண்டும் என்றுதான் கறவிக் கொண்டு இருந்தான். ஆனால் அதன்பின்னும் அவர் வராமற் போகவே அவளுக்கு அச்சம்

தோன்றத் தொடக்கி வது. சிகாரிவிட மன நிலை மிவரிக்க வொண்ணாததாக இருந்தது. தன்னைபக் காண மிக்கியுபென்ற சவகி ஒருபுறம் உகிசத்தை வதைத்துக் கொண்டிருக்க, முகத்தை உரிநென்று கைத்துக் கொண்டிருந்த சிற்றன் கிவியிடம் அவர் எங்கே என்று கேட்கவும் பயமாக இருந்தது. மெகிலவும் மாட்டாமல் கிழங்கவும் மாட்டாமல் தவித்துக் கொண்டிருந்தாள் அகல். கடைசியாகக் கண்ணம்மாள் அவளை அடப்புகி கேட்டாள்.

“எங்கேயடி போனார் உன் அப்பா? உன்சிட்ட ஏதாக்கம்சொன்னாரா?”

“இங்கேயே, கிண்ணம்மா! நீங்க அவரை சினிமாக்க் கொட்டைக வாசலில் பார்க்க கிங்கிவா?” என்றாள்.

“பார்த்திருந்தால் உங்கிங்கே கேட்கவைக்கென்ன கொழுப்பா பிடிச்சிருக்குது?...உன்சிட்ட சொகாமவா போயிருப்பார்! இருட்டியே அவர் எங்கே

காணஸ்டபிள்

சுந்தகசாமி

ஏ.கே.பட்சோமி

போனாரோ? என்ன செய்கிறாரோ? என் செய்வது கன் தெரியாமல் கிறவர் கீழே விழுந்து கவச்சிருப்பாரோ?'' என்று அவரைப் பற்றிச் சிந்தித்துக் கவனிப்பு வேலை கேட்டான் கண்ணம்மாள்.

கிங்காரிக்குப் புகேருகிறது. அவன் பேசாமல் தப்பிப்பாரின் அதறவில் போல் உட்காரித்து கொண்டான். சாப்பிடக் கூடப் போகவில்லை. 'என்கெயாவது கீழே விழுந்து கவச்சாகு!.....' என்று அவனது சிற்றண்ணை கூறிய நாராசர் சொல் காதுகளில் ரீங்காரம் செய்து கொண்டே யிருந்தது. திடுவோடு உறக்கம் பிடிக்காமல் உட்காரித்து கொண்டிருந்தான். இரவு மணி பன்னிரண்டு. ஒன்று என்று வேகமாகச் சென்றுகொண்டிருந்தது.

தூரத்தில் ரிப்பன் கட்டடக் கடி காரம் மணி இரண்டு என்பதைப் பாட்டுப் பாடி ஒலித்துக் காட்டியது. நாடகக் கொட்டகையிலிருந்து புறப்பட்ட கத்த சாமிக்கு இந்த அகால நேரத்தில் விட்டுக் குப் போகப் பிடிக்கவில்லை. என்கெயாவது பார்க்கிக் போல்ப் படுத்து விட்டால் என்ன என்று சிந்தித்தான். அவனது விட்டுக்குப் போலும் வழியில் 'டைமண்ட் பாரிக்' என்ற ஒரு பெரிய உபவணம் இருந்தது. ஒழுங்காக வைத்து வகரிக்கப்பட்டிருந்த பூப்பச் செடி வரிசைகளாகவெடையே விராமமான கிமெண்ட் பெருக்கன் போடப் பட்டிருந்தன. இரண்டு மிச்சப் பகுதியை அங்கே கழித்து விடலாம். காலைப் பிள்ளை விட்டுக்குப் போல் உடுப்பை மாட்டிக் கொண்டு உத்தியோகத்திக்குக் கிளம்பி விடலாம் என்று அவன் லாடிவு செய்தான்.

கருமவான பனி கொட்டிக் கொண்டிருந்தது. கிரீர் கிரீரென்று விசை குவிர் கெற்று உடம்பில் பட்டதும் நேக கொட்டுவது போலிருந்தது. தூரத்திலே தெரிந்த பூங்காவின் ஓரத்தில் அடர்ந்து வளர்ந்திருந்த மரங்களின் உச்சியில் மின் மிளிர் பூச்சிகள் 'மினுக் மினுக்' என்று ஒலித்துக் கொண்டிருந்தன. அவனது மனம் ராவண கான சபையில் நடந்த ஆச்சரியமான சம்பவங்களைப் பற்றி எண்ணமிட்டுக் கொண்டிருந்தது.

திருடனைப் பிடித்துத் தண்டிக்கச் செய்யவேண்டிய அவனே. திருடன் தப்பி யோடுவதற்கு ஒத்தானைச் செய்து விட்டான்! லாசுக் பிடித்துக் கொண்டு மோட்டார் 'தொண்டுகி'ச் சீழ்ந் திவதை நினைத்ததும் அவனுக்குத் தனியே எரிச்சல் வந்தது. நான் செய்த தவறை வேறு பாராவது பார்த்து விட்டிருந்தால் என்ன கதி!.....பார்த்திருந்தால் உத்தி

யோகம் போவது மாத்திரமல்ல. திருடனுக்குத் துணியோவவன் என்று அவன் ஒருவேளை வசமாக மாட்டியவைத்து விடுவார்கள். இந்த மூட்டான்தனத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாக எப்படியாவது அந்த மாதவி வேஷக்காரனை மாத்திரம் அவன் கண்டு பிடித்துவிட்டால்!.....

பூங்காவின் மத்தியிலே சென்ற அகல மான பாதை. அதை இரு பகுதிகளாகப் பிரித்துக் கொண்டிருந்தது. மலுண்ட் ரோடையும் மத்தாரப் பேட்டைகளையும் இணைத்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் பாதையில் மட்டும் இங்கொன்றும் அங்கொன்றும் மக்களான வினக்குகள் எரித்து கொண்டிருந்தன. தோட்டத் தின் மற்றப் பகுதிகளில் இருள் குழந்திருந்தது. வசப் பக்கத்தில் தோட்டத்

துக்கு அப்பால் உவம் தடு சத்தியின் தி ஆனம் போல் தகரித்து கொண்டிருந்தது. கத்தசாமி படுப்பதற்கு வசதியாக ஒரு பெருகைத் தெரிந்திருந்த அமைத

கைக்குட்டையால் தட்டினான். இதே சமயம் கரடியின் உறுமலைப் போல் ஒரு மெல்லிய சத்தம் கேட்டது.

அவன் திடுக்கிட்டான். இருந்த இடத்தில் அசையாமல் நின்று கவனித்தான். மெல்லிய குரலில் யாரோ பேசுவது போல் இருந்தது. சுனா நேரத்தில் அவன் மனம் பலப்பல எண்ணியது. இத்தனை பெரிய நகரத்தில் திணந்தோறும் எத்தனையோ திருட்டும் புரட்டும் கொள்ளுமும் களவும் நடக்கின்றன. சந்தேகமின்றி இங்கும் அத்தகைய செயலுக்காக யாரோ சதி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும்! இல்லாவிட்டால் இந்த நேரத்தில் இந்த ஏகாந்தமான இடத்தில் வந்து ரகசியம் பேசவேண்டிய அபாயம் என்ன? சின்ன வயதில் அவன் கதைகள் கேட்டிருக்கிறான், திருடர்கள் கொள்ளையடித்த பொருள்களைக் காடுகளில் மரத்தடியில் பங்கு போட்டுக் கொள்வார்கள் என்று. அதைப் போல் ஏதாவது இருந்தாலும் இருக்கலாம்!

மீண்டும் அதே முனகல் தொடர்ந்து கேட்டது. சத்தம் வந்த திசையை நோக்கி ஒசைப் படாமல் அடிமேல் அடிவைத்து நடத்தான் கந்த

சாமி. ஒரு பெரிய குரோடன்ஸ் செடிக்கு அப்பாலிருந்த ஆசனத்தில் யாரோ உட்கார்த்திருப்பது தெரிந்தது. உற்றுக் கவனித்தான். ஆனால் அவன் சந்தேகித்தது போல் சதிப்பேச்சு அல்ல; கரஃப்பான தொண்டையில் யாரோ ஒப்பாரிக்கண்ணி பாடுவது போலிருந்தது.

“கண்ணக்கரியவனே
கருஞ்சாந்து மேலியனே
உன்னைச் சரணடைந்தேன்
ஒட்டிலுமாய் துன்பமெல்லாம்...”

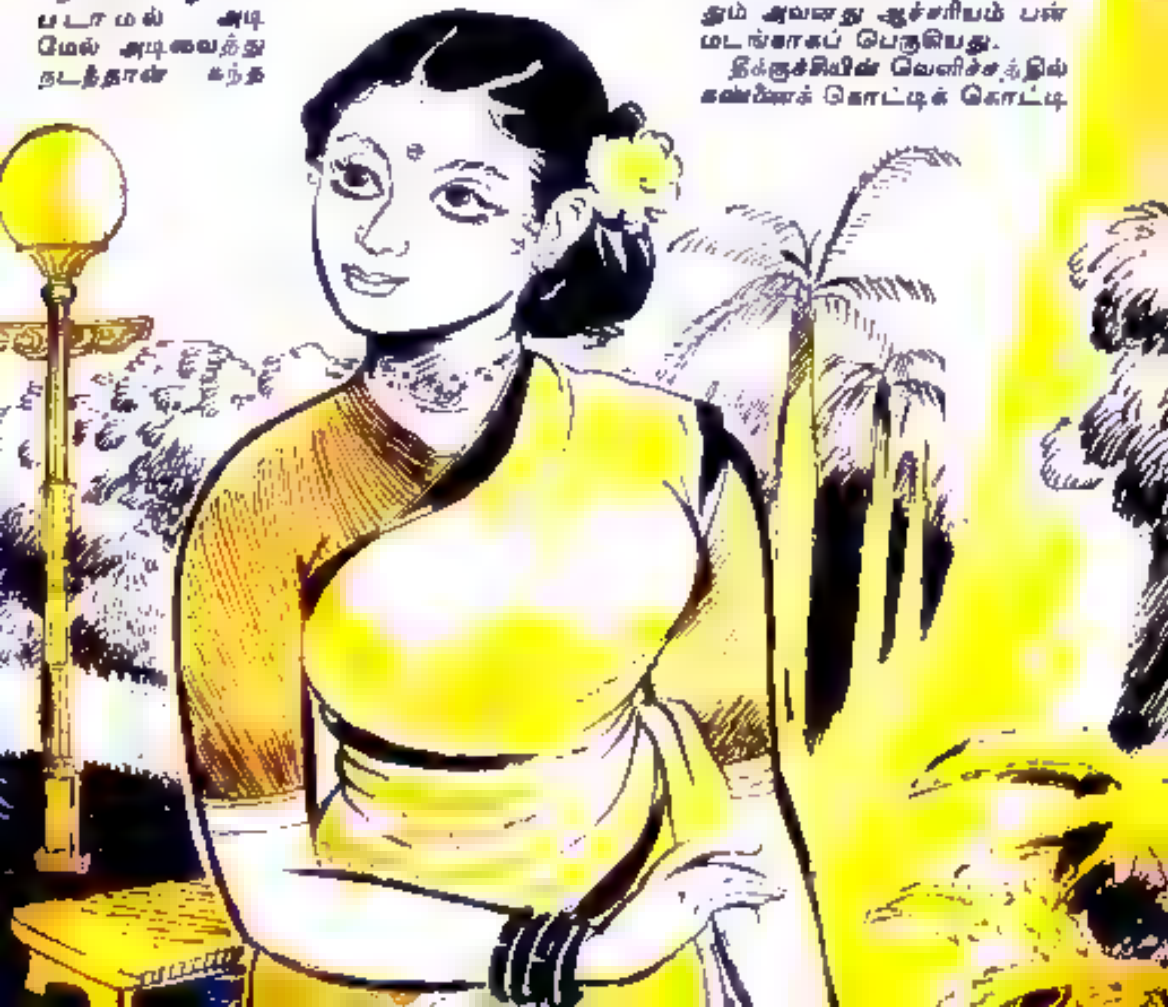
கந்தசாமிக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இந்த நேரத்தில் இங்கே வந்து உட்கார்த்து பாடுகிறவன் யாராக இருக்கும்! ஒருகால் ஸப்ததியக்காரனோ?

“யாரது!” என்று அதட்டல் போட்டான் அவன்.

பாட்டுக்குரல் ‘டபக்’ கென்று தின்றது. அவன் தைரியமாக அருகில் சென்றான். தன்னத்தையாக ஒருவன் சிமென்ட் பெஞ்சின் மீது உட்கார்த்திருப்பது தெரிந்தது. சட்டைப் ஸ்பாய் விரிந்து நெருப்புப் பெட்டியை எடுத்து ஒரு குச்சியைக் கிழித்தான். எதிரே

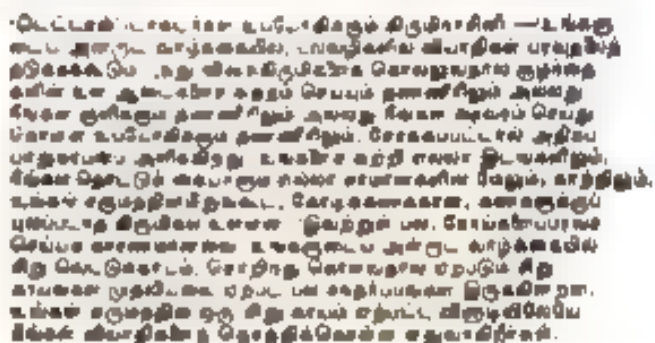
யிருந்த ஆசாமியைப் பாரித்ததும் அவனது ஆச்சரியம் பன்மடங்காகப் பெருகியது.

திக்குச்சியின் வெளிச்சத்தில் கண்ணைக் கொட்டிக் கொட்டிக்

[illegible]

இலவசம் 'Modern Hygiene for Women' - நிபுணர்
உதவியுடன் சிறந்த இலவசப் பதார்த்தம் பெற
அடையுங்கள். (மாடர்ன், மில்) (இலவசமாகச்
சாப்பிடுவதற்கு) உலகம் F.B.I. நுகர் முயற்
பெ. 1967 மார்ச்சு 15 அன்று தொடங்கியது.

451 1299

**மறுமலர்ப்பான
சுகமான
கூவரத்திற்கு...**

வாழ்விக் பெற்றி கண்டவர்கள் வேறொரு தயாரிப்பை

மேலாமல்

பாமாலிவ்

வேலிங் கிரீமைத்தான் உபயோகிக்குங்கள்

தாராளமாக அனைத்து இடங்களிலும் கிடைக்கின்ற இந்தப் பொருளைப்
பாதுகாப்பில் வாங்குமே உயர்ந்த ரகம்

பாதுகாப்பு

**குழந்தைகளின் காய், குழைக்கடி விபாதங்களுக்கு
ஜம்மியின் "விவர்க்யூர்"**

மாதாந்திர விநியமம்

எந்த காய்க்கவையானாலும் தடுக்கவும், மோகவந்ததையும் முன்னிட்டு
எந்த டாக்டர் சித்தக்கண்ட இடங்களில் நுகர்வோரு மாதமும் குறிப்பிட்ட தேதி
களில் விநியமம் செய்யுமா. அப்பொழுது அவரை நேரில் காண்பது ஆரோக்கியமாகும்.
கூடுதலாக மேல்: குறிப்பு—காலை 9 முதல் 11 மணி வரை; மாலை 5 முதல் 6 மணி வரை

இடம்	தேதி	இடம்	தேதி		
தஞ்சாவூர்	17	காலை & மாலை	விருத்தநகரம்	22	மாலை
பட்டுக்கோட்டை	18	காலை	திருப்பரம்	23	காலை & மாலை
திருத்தவாரப்பேட்டை	18	மாலை	கடலூர் N. T.	24	காலை & மாலை
மன்னார்குடி	19	காலை	பாண்டிச்சேரி	25	காலை
திருவாரூர்	19	மாலை	திண்டிவனம்	25	மாலை
சாகப்பட்டினம்	20	காலை	விழுப்புரம்	26	காலை & மாலை
கன்னியம்	20	மாலை	காஞ்சிபுரம்	28	காலை & மாலை
மாயவரம் & அயர்	21	காலை & மாலை	கோட்டை	29	காலை & மாலை
சீர்காழி	22	காலை	குடிவந்தம்	30	காலை

ஜம்மியெட்டி: ஒவ்வொரு மாதம் கடைசி ஸ்ரீரத், காலை & மாலை
சாக்கிடுக்கை ஆரோக்கியமாகக் & கிட்டாய் மோகவந்த கட்டிடத்தி
கரக்யூர்: 4; காலை & மாலை 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 109, 110, 111, 112, 113, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 121, 122, 123, 124, 125, 126, 127, 128, 129, 130, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 138, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150, 151, 152, 153, 154, 155, 156, 157, 158, 159, 160, 161, 162, 163, 164, 165, 166, 167, 168, 169, 170, 171, 172, 173, 174, 175, 176, 177, 178, 179, 180, 181, 182, 183, 184, 185, 186, 187, 188, 189, 190, 191, 192, 193, 194, 195, 196, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 204, 205, 206, 207, 208, 209, 210, 211, 212, 213, 214, 215, 216, 217, 218, 219, 220, 221, 222, 223, 224, 225, 226, 227, 228, 229, 230, 231, 232, 233, 234, 235, 236, 237, 238, 239, 240, 241, 242, 243, 244, 245, 246, 247, 248, 249, 250, 251, 252, 253, 254, 255, 256, 257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264, 265, 266, 267, 268, 269, 270, 271, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 282, 283, 284, 285, 286, 287, 288, 289, 290, 291, 292, 293, 294, 295, 296, 297, 298, 299, 300, 301, 302, 303, 304, 305, 306, 307, 308, 309, 310, 311, 312, 313, 314, 315, 316, 317, 318, 319, 320, 321, 322, 323, 324, 325, 326, 327, 328, 329, 330, 331, 332, 333, 334, 335, 336, 337, 338, 339, 340, 341, 342, 343, 344, 345, 346, 347, 348, 349, 350, 351, 352, 353, 354, 355, 356, 357, 358, 359, 360, 361, 362, 363, 364, 365, 366, 367, 368, 369, 370, 371, 372, 373, 374, 375, 376, 377, 378, 379, 380, 381, 382, 383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390, 391, 392, 393, 394, 395, 396, 397, 398, 399, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 408, 409, 410, 411, 412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419, 420, 421, 422, 423, 424, 425, 426, 427, 428, 429, 430, 431, 432, 433, 434, 435, 436, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447, 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455, 456, 457, 458, 459, 460, 461, 462, 463, 464, 465, 466, 467, 468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 475, 476, 477, 478, 479, 480, 481, 482, 483, 484, 485, 486, 487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494, 495, 496, 497, 498, 499, 500, 501, 502, 503, 504, 505, 506, 507, 508, 509, 510, 511, 512, 513, 514, 515, 516, 517, 518, 519, 520, 521, 522, 523, 524, 525, 526, 527, 528, 529, 530, 531, 532, 533, 534, 535, 536, 537, 538, 539, 540, 541, 542, 543, 544, 545, 546, 547, 548, 549, 550, 551, 552, 553, 554, 555, 556, 557, 558, 559, 560, 561, 562, 563, 564, 565, 566, 567, 568, 569, 570, 571, 572, 573, 574, 575, 576, 577, 578, 579, 580, 581, 582, 583, 584, 585, 586, 587, 588, 589, 590, 591, 592, 593, 594, 595, 596, 597, 598, 599, 600, 601, 602, 603, 604, 605, 606, 607, 608, 609, 610, 611, 612, 613, 614, 615, 616, 617, 618, 619, 620, 621, 622, 623, 624, 625, 626, 627, 628, 629, 630, 631, 632, 633, 634, 635, 636, 637, 638, 639, 640, 641, 642, 643, 644, 645, 646, 647, 648, 649, 650, 651, 652, 653, 654, 655, 656, 657, 658, 659, 660, 661, 662, 663, 664, 665, 666, 667, 668, 669, 670, 671, 672, 673, 674, 675, 676, 677, 678, 679, 680, 681, 682, 683, 684, 685, 686, 687, 688, 689, 690, 691, 692, 693, 694, 695, 696, 697, 698, 699, 700, 701, 702, 703, 704, 705, 706, 707, 708, 709, 710, 711, 712, 713, 714, 715, 716, 717, 718, 719, 720, 721, 722, 723, 724, 725, 726, 727, 728, 729, 730, 731, 732, 733, 734, 735, 736, 737, 738, 739, 740, 741, 742, 743, 744, 745, 746, 747, 748, 749, 750, 751, 752, 753, 754, 755, 756, 757, 758, 759, 760, 761, 762, 763, 764, 765, 766, 767, 768, 769, 770, 771, 772, 773, 774, 775, 776, 777, 778, 779, 780, 781, 782, 783, 784, 785, 786, 787, 788, 789, 790, 791, 792, 793, 794, 795, 796, 797, 798, 799, 800, 801, 802, 803, 804, 805, 806, 807, 808, 809, 810, 811, 812, 813, 814, 815, 816, 817, 818, 819, 820, 821, 822, 823, 824, 825, 826, 827, 828, 829, 830, 831, 832, 833, 834, 835, 836, 837, 838, 839, 840, 841, 842, 843, 844, 845, 846, 847, 848, 849, 850, 851, 852, 853, 854, 855, 856, 857, 858, 859, 860, 861, 862, 863, 864, 865, 866, 867, 868, 869, 870, 871, 872, 873, 874, 875, 876, 877, 878, 879, 880, 881, 882, 883, 884, 885, 886, 887, 888, 889, 890, 891, 892, 893, 894, 895, 896, 897, 898, 899, 900, 901, 902, 903, 904, 905, 906, 907, 908, 909, 910, 911, 912, 913, 914, 915, 916, 917, 918, 919, 920, 921, 922, 923, 924, 925, 926, 927, 928, 929, 930, 931, 932, 933, 934, 935, 936, 937, 938, 939, 940, 941, 942, 943, 944, 945, 946, 947, 948, 949, 950, 951, 952, 953, 954, 955, 956, 957, 958, 959, 960, 961, 962, 963, 964, 965, 966, 967, 968, 969, 970, 971, 972, 973, 974, 975, 976, 977, 978, 979, 980, 981, 982, 983, 984, 985, 986, 987, 988, 989, 990, 991, 992, 993, 994, 995, 996, 997, 998, 999, 1000

ஜம்மி வெங்கடரமணய்யா & சன்ஸ்
சென்னை - திருச்சிராப்பள்ளி - கும்பகோணம்

கொடுத்த புலவர்களை நாடாக வைத்துக் கொண்டு அத்தனை செஞ்சியும் காணாது கூடக் கொடுக்காத பரோபகாரம் பின்பிடுவீர்களே! கருணையே வடிவான இந்த மனிதன் எங்கே!

"வேண்டாமப்பா! நீ அன்போடு சொன்னதே போதும்!" என்று தாது குழைக்கக் கூறினார்.

சிறிது நேரம் இருவருமே மௌனமாக யோசித்தனர். பிறகு விழுவர் பேசினார்:

"தம்பி! நீ அடிக்கடி என்னை வந்து பார்ப்பா! உனக்குக் கவிதைகள் இயற்றக் கற்றுக் கொடுத்து உன்னைப் புலவருக்கி விடுகிறேன்."

"என்னையா!"

"ஏன்?"

"ஒன்னுமில்லீங்க, கம்மத்தான் கேட்டேன். அது மிடக்கட்டும். முதலில் விட்டிருக்கே என்ன பதில் சொல்லுவதுன்னு யோசனை பண்ணுங்க!"

புலவருடைய மனம் மீண்டும் படுத்தி விட்டது. இது பெரிய பிரச்சனாயிற்றே!...

கத்தசாயி ஒரு யோசனை கூறினார்:

"பேசாமல் நான் சொல்லுகிறபடி செய்வகை. 'பணத்தை எவளோ' 'பின்பாக் கேட' அடிக்கட்டான்,

போலீஸ்காரன் துரத்திக் கொண்டு போய் அவனைப் பிடித்துக்கொண்டான்" என்று சொல்லுங்க."

அவன் யோசனை கூறிக் கொண்டே போனதில் முதல் புலவர் குறுக்கிட்டுப் பேசினார்:

"போலீஸ்காரன் என்னைப்பிடித்துக்கொண்டான்?" என்று கத்தசாயி கேட்டதுடன், "இருக்கட்டும், சௌக்க, 'அப்புதம் என்னையும் கட்டெழுத்துக்கு அமைத்துப் போனாங்க. ராத்திரிவிசாரனை செய்து கேஸ் எழுதி முடிப்பதற்கு ரொம்ப நேரம் ஆகிப் போச்சு, அப்புதம் தெரிஞ்சுவங்க விட்டிலே படுத்திருக்கிறேன்" என்று சொல்லி வைத்துக்க."

"அவன் நம்ப மாட்டானே அப்பா!"

"நான் வந்து உங்களுக்குச் சாட்சி சொகினால்!"

"சொன்னால் அத்தாட்சி என்ன என்று கேட்பானே!"

"அத்தாட்சி என்னவா? போலீஸ்காரன் பேச்சைக் கூடவா அவன் தம்பி மாட்டானா?" என்று கத்தசாயி,

"போலீஸ்காரனா?"

"ஆமாங்க, நானும் ஒரு போலீஸ்காரன் தான்."

"நீ போலீஸ்காரனா? ... எத்தனை நேரம்வாப்பா நீ! சாயத்திரம் ஒருவன் சினிமாக்க் கொட்டவைப்பதில் என்ன இம்சை பண்ணி விட்டான் தெரியுமா? உம், உன் பெயர் என்ன?"

"கத்தசாயிங்க!"

பொழுது விடியப் போகிறது என்பதைத் தீர்மானத்தில் தோன்றிய மங்கிய ஒளி அறிவித்தது. மரங்களின் மீதுருத்த பறவைகள் உறக்கம் கவித்தெழுந்து விதயிதமான குரலொலிகளை எழுப்பி உதய ஒளியை வரவேற்றன.

"பொழுது விடியப் போகுது. கதிரியமா உப் போலீஸ்காரனாயே வந்து சொல்லச் சொல்லுகிறேன் என்று அடிக்கப் போகிற. நான் அப்புதமா வந்து பார்க்கிறேன்" என்று கூறிக் கொம்பினான் அவன்.

முத்துப் புலவர் உதராகத்தொடு எழுந்த கொண்டே, "தம்பி! எனக்கு ஒன்னு தோணுது. உங்கிட்ட சில ரொம்ப முக்கியமான விஷய மெல்லாம் பேசவேணும். நீ தயவுசெய்துநாளைக்கு வா!" என்றார்,

"ஆகட்டும்" என்று தன்னை ஆட்டிக் கொண்டே சென்றான் கத்தசாயி.

நீந்தைவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டு இரவு வேகு நேரம் வரையில் விழித்திருந்த சிங்காரி அங்காடியில் என்னவார்த்து விட்டான். திடீரென்று எண்ணம் மாளிக் இரைச்சலாக் கேட்டுத் திரைக்கிட்டு விழித்தான்.

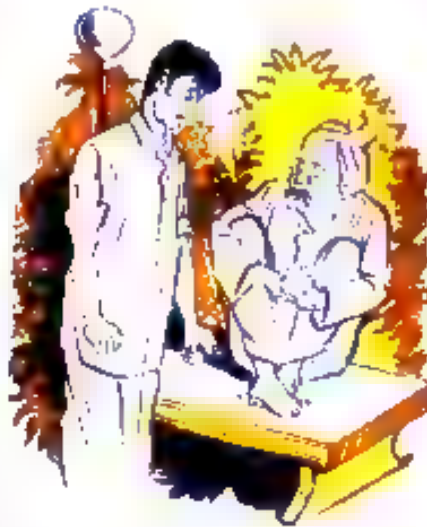
"எங்கேயடி அந்தக் கிழம்? இன்னும் வந்ததா இல்லைவா?"

"காணொமே, சின்னம்மா..."

"காணொமென்று நுகர்வேய் இடிச்ச புளிமாதிரி உட்கார்ந்திருந்தாங்க!"

"போய்த் தேடிப் பார்க்கிறேன்" என்று புறப்பட்டான் அவன்.

கவித்திருத்த தன்னைக் கொதிச்செரிப் படுத்திக் கொண்டு, புடவைத் தலைப் பால் முக்கத்த தன்னைத் துடைத்த வண்ணம் முடிபுறத் தோட்டத்தில் வந்து நின்று கொண்டு யோசித்தான். மனம் சலிப்புற்ற நேரங்களில் புலவர் அடிக்கடி 'டைமண்ட்' பூக்காவில்

யோய் உட்கார்த்திருப்பது வழக்கம் என்பதை அவர் அறிவாது. முதலில் அங்கே போய்த் தேடிப் பார்த்து விடலாம் என்ற எண்ணத்தோடு நோட்டக் கதவைத் திறந்து கொண்டு வந்தான்.

முத்துப் புலகை? வழியனுப்பி விட்டுத் தன் வீட்டை நோக்கி நடக்க வந்த சாமி, அக்காவிடம் பேசுவதா வேண்டாமா? அவர் ஏதாவது கேட்டாக் கப்படிப் பதிலளிக்க வேண்டும் என்கிற எண்ணம் மனத்திலுள் நினைக்கவண்டாய் நடை போட்டான். தேரு முனைய படைத்ததும் அவனது விட்டு வானில் ஒரு துட்ட வண்டி திறக்கக் கொண்டது. வண்டியிலிருந்து மான் தருமவிக்ஷமும் அவரது கை முனியம்மாவும் இறங்கிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்ததும் அவனுக்கு அஞ்சலி ஏற்பட்டது. போனமல் வந்த வழியிலிருப்பீப் போய் விடலாமா என்றுவுட எண்ணினார். ஆனால் அவனது போலிக் உடை விட்டதல்லவா இருந்தது?

தனியைத் தொக்கப் போட்டுக் கொண்டு உடனே நுகழத்தான். மாமன் வந்திருந்த மனிட்ச்சியில் முத்தம்மாது அவர் வந்ததைக் கவனித்தேன். முடிமலர்ச்சியோடு அவரைக் குரலில் விசாரித்த வரவேற்புடன் எழுப்புகுந்தான். ஆனால் முனியம்மானின் கருத்துப் பார்வைக்கு அவர் தப்பிக்கி. உடத்தில் உட்கார்த்திருந்த அவர் அவனிடம் வந்ததும் எழுந்திருந்த தானிடம் கோனிடம் கொண்டு ஏதேனாவது ஒருதான்.

"எங்கே தப்பியிருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார் தருமவிக்ஷம்.

"இதோ இருக்கிறேன். மாமா! எப்போது வந்தீர்கள்?" என்று கேட்டுக் கொண்டே வந்தான் கத்தாசாமி.

"கொண்டியைத்தான், அப்பா. அப்படி இருக்குது உன் உத்தியோகமெல்லாம்?"

"அதை ஏன் கேட்கிறீர்கள். ஊரிலே நிகட்டுப் பக்கம் தொத்தாமைவாய் அநிகரித்துப் போகல!"

"நம்ப ரொம்பத்திலேயுட அந்த நிலைதான் கத்தாசாமி போன வரலம் தொகு வத்தியை உட்காட்டித்தான் உழவு மாட்டை எவ்வாறு அடித்துக்கொண்டு போய் விட்டான். தனியோடுகவ்வையையா முயற்சி பண்ணிப் பார்த்திருக்க. ஆனால் ஒரு தடைபடும் கிடைக்கவில்லை!"

கத்தாசாமியை மாமனிடம் அறிவாகவையக் கொண்டு சென்றிருந்தான் வந்தே

"என்ன மாமா, உன் தனியோடுகவ்வைய என்ன பட்டகத்துப் போலிக் கார ஜனங்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்?"

தம்பி மாமனுடன் கொண்கலமாரைப் பேசுவதைக் கண்டு பூரித்துப் போன

முத்தம்மாது அவர்வாது போலிக் மனிட்ச்சியுடன் வந்த கொண்டான்.

"எப்ப தம்பி மாதிரி? ஒரு வாரத் துத்த ரொம்பத்திலேயுட இருந்திருக்கலாம் அப்படித் தங்கே இருந்துப் பயிற்சி இருக்காது!"

"ஹாம், ஒருவாரம் கத்தாசாமி; ஒரு மணி நேரம் இருந்தால் போதாது? பக்கவாது நினைக்கக் கட்டிடமட்டேனா!"

கத்தாசாமியை விடப் பிரதாபனின் அவர் வரலம்மேயே கேட்ட முனியம்மாவுக்குச் செரிப்பு போத்துத் தொன்று வந்தது. புடவையத் திணிப்பதும் வரலம்மாரைத் தான் நோக்கித் திட்டு இடிமேல் நினைத்த அவர் வெறுப்போடு பார்த்தான் கத்தாசாமி.

"என்ன முனியம்மா வயசுப் போனது இப்படியா நினைக்கிறது!" என்று அவர் போடு கத்தாசாமி முத்தம்மாது.

கத்தாசாமி பக்கத் திறத்ததும் பவனாது அருந்தினார். உடை மாட்டிக் கொண்டிருக்கையில் தருமவிக்ஷம் எதிரே வந்து நின்று கொண்டார்.

"என்னமோ கத்தாசாமி, நீ 'முனியம்மா'யைப் பார்த்தேனா, கொண்டு வந்து விட்டு நோத்து' என்று சொல்லுபாய். நானும் அருந்த வந்து விட்டேன். அந்த மாதிரியே முத்தம்மாது வந்ததுத் தொன்னாது."

கத்தாசாமி சித் உடைக்கக் கத்தாசாமி கொண்டு முத்தம்மான ஒரு தடவை முகத்தைப் பார்த்தான்.

"இப்படி வரலம் மாமா, இப்ப தம்பி அவசரமாக உத்தியோகத்துக்குப் போவது அப்படித் தவறானதாகப் போனது" என்று தனியைக்கவ்வையக் கவ்வையக் கத்தாசாமி முத்தம்மாது.

"இருக்கிறது பார்த்திருக்க!" என்று மனிட்ச்சிக்குத் கத்தாசாமி கொண்டு கொண்கலம் அவர்.

உடமையில் முத்தம்மாது தானிடத் தான் அவர் விட்டிருந்ததுத் கொண்கலம் வேண்டும். மாதிரியாக் கிடைத்திருக்கிற கிடைக்க உட்கார்த்து உணர்வாகவையக் கொண்டு வந்து வந்ததுத் கத்தாசாமி இக்கவ்வையோடு பார்த்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் கத்தாசாமியை மனம் அக்கப் பட்டிருக்காது முனியம்மானிடம் நோத்ததும் கிடைக்க திணித்ததும் பட்டபாது பட்டிருக்கவையக் கத்தாசாமி எதிரே நின்றுகொண்டிருக்கிற கிடைக்கவைய அவர் கவனித்தேன்.

"ஏய்! மனிட்ச்சித் திறந்த உடை கவ்வையக்குத் தெரியுமா?"

கத்தாசாமி இருக்கிறது நினைத்துப் பார்த்தான். எதிரே மாதிரியே அருந்தித்தான் நின்று கொண்டிருந்தான். (நெட்டும்)

கலை தேரீர் தயாரிக்க நிறை

அதிகமாக கொதிக்க வைக்காதீர்கள்

இது அறிமுக (அறிமுக அளவுக்குப் புகழ்) கொதிக்க வைக்கப்பட்டால் உங்கள் தேர்வு அளவுக்கு உடனடி கவனம்.

குந்தி குந்தி விதிவிலகி பின்பற்றுவதில்

1. தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விதிகளை கவனமாக பின்பற்றவும்.
2. புதிய கை எழுத்துகளைக் கவனமாக கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும்.
3. கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும்.
4. கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும்.
5. கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும். கை எழுத்துகளை கற்றுக் கொடுக்கவும்.

தயவுசெய்து Le - க்கு கவனம்

இப்படி மாதங்கடாடும் பழகம். மகழ
தூதிக் கொண்டிருந்தது. அதைவிடும்
அயிர்த்த எழுதிக் கொண்டிருந்தேன். எழுது
வதற்கு இதமான குழந்தை. எழுதிக் குவித்த
தாங்கல் மெல்லியப்பயல் குவித்த மெத்தை.
தடயங்கடாடும் எழுத்து ககரத்த கொண்
டிருந்தது. இந்த மகழக் காவத்தைப்போக,
எழுத்தானதுக்கு வசதியான காவம் கொடு
கூடுகக் குடிவாது. கெவிலிருந்து தெடி
கருகிறகாவம் இருக்க மாட்டார்கள். கெவ
யில் புறப்பட்டுச் செல்வதும் தொன்றது.

இக்கவைய அருமைப்பாடு காவப்பயல் குறி
படுத்திக் கொடுத்த மகழையை காழ்த்திக்
கொண்டே இவகவையப் படைப்பை நடத்திக்
கொண்டிருந்தேன். பத்திரிகை ஆசிரியர்
'கெடு' கெடுத்தவிட்டார். இன்னும் பத்திரிக்கு
தாட்சயில் அதை நாவலுக்கு மகழையாக முடித்
துக் கொடுக்கவேண்டும். இதோ அவருடைய
அவரைக் கடிதப்புகட மொழியைக் கிடக்கிறது.
எத்தக் காவத்தையுமே கொத்தமாக நன்றி
கவர்த்து செவ்வகத்தைக் காட்டிலும் இன்
மெருகர் பிக்குவிருந்து துண்டிக் கொண்
டிருந்தாக் கெவம் ஏற்படத்தான் செவ்வயி
கத்த வேத்திக் காவதயும் மதந்து. எதற்கும்
தவிர்த்து. செவ்வகமே குவிந்த குவிப்படி

கவரு. அத்தகைய குவிப்பொரு
குவித்த தலை திரியாமல் கெவனைக்
கவித்ததிக் கற்பனையை கவர்த்து,
கருகாதிக் கொண்டிருந்தேன். ஆகிற
கெவனம் போல் கதை போவல்
கொண்டிருந்தது. மகழ
கொடுமகழகாக தலைத்த
கொண்டே தெருவிக் கவ
கிட்டி காவயில் பதந்து

நா. பார்த்தசாரதி

வந்தவாசல்.
இந்த நான் எழுதி
உருப்பிட்டாந்

வடிக் குறுங்குழி
இளம் கரங்க
யிடம், பரிசை,
மிகவும், தீவரம்,
மற்றும் எவ்வ
பக தீதம்

தேவதாசுட்
டக் குழிதென்
காட்டி மனித
தன், அட்ட
மாந குழி

ஒருங்குத் தீவரம் தேவதாசுட்டமினோடத்

தட்டிதல்,
கைத்தேவக,
மாருகத்தெ
யிட்டு மற
யார்த்ததென்.
தன், ஒருங்
தீவரம் இட
இருந்த தெ
தொன் ஒரு
யாட்டென்

வந்தவிட்டார்கள்.
இன் தான் எழுதி
உருப்படட்டாற்
பெரவத் தான்.

காகம்னி யாபிற்று. ஆய்
மனி யாபிற்று; கோகாபட்டம்
திருநெல்வாய்மங்கலம் எனப்படும்
பகுதியும் திருநெல்விட்டையார்
பகுதியும் பெரும்பாலும் உதாரணம்
அளவிடும் இடங்கள். ஆய்ந்த
தல் மூலம் மூலம் கொண்டு
இருப்பும், மேலும் பேச்சுமொக
லும்மொகலித் தொடகிவிட்
டனர். எழுந்த துப்புரவாக

பயத்தினை ஒரு உள்பாதுமையுடன் உட்காந்திருக்கிற நான் எனக்குப் பிள்ளைத் தாய் தந்தை இருக்கிறார்கள். நேமையானது நேருகம் இருக்கிறது. "இந்த இடத்தில் உட்காந்து அப்பப்பப்பா? நான் என் அபித்திரிதானம் போட்டிருக்கிறேன்? தீக்கம் நேமையானது"

தமிழகம் தீவிர கோலாட்டம் போடத் தயாராகி விட்டதாகும். மாற்று அரிசன வாக வறுமையைப் போக்கல்க்கை. தெருவில் அது ஒரு அமலமான இடம். கமழும் கத்திரடி முதல், புடவை ஏதும் போட அருகிற துணி வியாபாரி வகையில் தெருநிலை தொடர்ந்தது அந்த இடத்தான். கோலாட்டம் போட வந்த பெண்களும் தெருவிற்கு அமலமான அந்த இடத்தைப் பதையெடுத்தார்கள்.

போர்ஹான்ஸ்

தேப்பேஸ்ட்டை

எண்ணற்ற ஜனங்கள் ஏன்

விரும்புகிஞர்கள் என்பதற்கான சில

முக்கிய காரணங்கள்

சுறுகளின் ஆரோக்கியம் :
ததம் கையும் சுறுகள், கீப்பிய
சுறுகள், புண்ணுளும், உதம் சுறுகள்
இவைகளுைய போன்றவை குத்தியை
வெளியே இப்போது தெய்வியெனும்.
ஆதவன் உடனேயே வெடயுடன்
ஆரோக்கிய திசையுடனும், மேல்
தொடர் குத்தியையுடனும், உதம், உதம்
கு. மே. போன்றவை பதையுடன்
படுத்திய பன் தெய்வியிடுதது கீப்பிய
பதையுடன் ஆகியதும் துறையுடன் வெளியுடன்
வெளியுடன், இத்தையுடன் மேல்
தொடர் குத்தியை, சுறுகள் வெய்த
வெளியுடன் தெய்வியிடுதது, தித்த
பதையுடன் ஆகியதும்.

3 ஆரோக்கியமான பற்கள் :
 விசேஷ தயார்ப்புப் பொருள்
 கொண்ட போர்னாம்பல் சூதப் போல்
 கொண்டு அனாடும் பல் மிகைவிடுவர்,
 கொட்டாதுதான் காணாமல் திருவிடை
 முற்றிதான் அழிந்துவிடும், இத்தியானில்
 உபேததின் தன்மைதான் போர்னாம்பல்
 போல், அதன் முற்றிதான் திடமாவும்,
 ஆரோக்கியமாய் பற்களான 45-மிதத்து
 33-வாதித்து மட்டவா எனும் கவந்தி
 கொண்டபிற, தவனாண்டவ பற்களின்
 திராவித, தாங்கள் அனாடும் தங்கமும்
 போர்னாம்பல் சூதப் போல் உபயோகித்து
 உறுவதே காணாமல் அலர்கள் வாய்கும்
 உரிமை

3 வாய்க்கு கறுமணம் : பேரஃ
றான்னு குதேயோட்ட, ஸரஃ தா
தந்த அகறதி. உயகன் ஸரஃ கு
றியும தத்தாரக ஸரஃகும். ஸரஃ தா
தந்த அகறதி உயகன் தாதும், மேல்
வாய்க்கு உதயகன் குதேயோட்ட
மெளபகாது ஸரஃகத்தின் கையாறகன். உய
கன் தாத்க்கு தாதிது பேரஃறான்னு
குதேயோட்டக ஸரஃகது, குதேயோட்ட
அகறது ஸரஃகின் பிதூறகன் துறப்பகும்.
பேரஃறான்னு குதேயோட்ட உயகன்
தாதுகறகன் மற்றும பிதூறகன் ஸரஃகின்
அகறதி.

[illegible]

ஒரு பல் ஸ்தத்தியசல்
தயாசிக்ஷப்பட்டது

GEORGE MANNERS & CO.
PRIVATE LTD

விஷ வெட்டுக் காயங்கள்

ஜாம்-பெக்
உபயோகித்து உடனேயே
குணமடையுங்கள்

கால் புண், கட்டிச் சிரங்கு, கொம்ப
ளங்கள், தீப்புண் மற்றும் விஷப் புண்
களிலிருந்து ஏழே நாட்களில் குணம்
பெறுங்கள். வெட்டுக்கள், சிராய்ப்பு
கள், மற்றும் பூச்சிக் கடின்களை மூன்றே
நாட்களில் போக்குங்கள். எக்ஸிமா
மற்றும் பொட்டு, சொரிகளை உட
னேயே அகற்றுங்கள் . . . எவ்வித
சுகும் உபாதைகளுக்கும் ஜாம்-பெக்
மூலம் நிவாரணம் பெறலாம். பிடுக்க
கொழுப்பு மற்றும் எண்ணெய்கள்
வேராதது என்பதற்கு உத்தரவாதம்.

Zam-Buk

ஜாம்-பெக்
முலிகைக் களிம்பு

எண்ணெய்ப் பசையற்ற
மெழுகினால் கீரிமான ஜாம்-பெக் உப
யோகியுங்கள் . . . சுகும் நோய்க்கு
திவாரணமும், அழகூட்டும் தன்மையும்
வாய்ந்த ஒரே களிம்பு!

எல்லா மருத்து விவரங்களிடமும் கிடைக்கும்.
ஸி. இ. பும்பேன்ட் (இந்தியா) பிரைவேட் லிட்.

சோல் ஏஜன்டுகள்:

தாதா அண்டு கம்பெனி
86, காளியப்ப காயக் தெரு, சென்னை-3

நரஸ்

காபி

அருந்தி அதன்

பிரத்யேகமான

ருசியை

அனுபவிப்புகள்

நரஸ் மான்யுபாக்சரில்
கோ. பிரைவேட் லிட்.,
சேலம் & சென்னை

“எனது செவிமொழி? இவ்வாறு தெரிந்த
மொழிகளாக” என்று சொல்லிக்கொண்டே
புறங்கித் தன்னைவரும் எதிரே நின்று
பொன்முத்த அத்தப் பெண்ணின் தலையில்
விழுந்தேறினான்.

“நீங்கள்! இன்னும் ஒரு விவாக இவரு
நினைவானா, உங்கள் கண்ணைத் திறந்து
இந்த யானை அபிமானம் தான் போட்டதாம்.”

“என் உத்தேசத்தைப் போட்டுப் ஒரு பெண்
ஈழத்தாள்வினா. அப்படியேதான் நின்று
கொண்டிருந்தாள்! அந்தத் தனிக்
கை போட்டப் போட்ட தனித்த போல்
அப்பியதற்கு எதற்கும் முழுச் சலுகிக்குத்
தான் யானை நின்று! அந்த போட்டுப்
பார்க்க! அந்த அத்தப்! திரிந்த தன்
னைப் பட்ட உடல் போடபோடவென்று தடுக்கி
வந்த. காலிக் பிடித்தப் கொன்முத்த
போல் தந்த போனாட்டப் குதிக்கத் தந்த
அத்தினை தாமதமாக முட்டுவதென்று
பெருமான் அத்தத் கொண்டான். அவர்
பார்க்க என் முத்தத் திட்டு கைகளை
இடக்க, கிழிப்பென்று பிழைத் திரும்பி
வந்த. “அப்போ! தந்தப்போது தந்த
தந்த, எல்லோரும் இப்படி கைகளை
வந்த முத்தத் தந்த கொன்முத்த. இந்த
கைகளை எத்தனை காலி தன்னைத் தந்த
கொண்டு வந்த போட்ட முத்தியோ போட்
ட்டும், பார்த்து விடலாம். தந்தப் பிழை
வந்தப் பிழைத் தெரியும்.” — யோவும்
தந்தத் தந்தக் அவர் இப்படி கட்டி
விட்ட போது கைகளை வென்று அத்தனை
பெண்ணும் முத்தத் வந்த தந்தனர்.

“எனது எதிர்ப்பு விடப்பட்டு ஓர் அனாதை
வினா! இந்த ஒரு பெண்ணின் கைகளைத் தந்த
இவர்களைப்போல இவ்வாறு எத்தனை!
எனது பிழைதான்! உங்களைத் தெரிந்து
தந்த்! கொன்மு. கொன்மு பழகத்த அந்
பெண் யானை இத்தப் பிழை கைகளைத்
கட்ட இப்படி ஒரு கைகளைப்போல!”

அத்தப் பெண்ணிடம் கைகளைப்போல்
பார்த்த போனும் கைகளைப்போல் கைகளைப்போல்
இடக்க அனாதைவினா. “இவ்வாறு யானை! இத்தப்
கைகளைத்தந்தத் கொன்மு தான் பட்ட
போட்டான். பக்காட்டு தந்த கைகளைப்போல்
கொன்மு. எது போல் போனும் இத்தினைத்
போனென்றான்! அந்த உத்திக்கு அந்
உத்த பெண்மு?” என்று கத்திடுவான்.

“முத்தினைத் அத்தினைத்; உத்தினைத்;
இத்தினைத் கட்டிவிடக்க! இவ்வாறுப் பத்த
எது தான் பக்காட்டு எதற்கும் போட்டு
தொத்தினை முத்தினைத்தான் இந்த இடத்
தித்தான் தான் கொன்மு போட்டப் போட்டப்
போனென்றான்!” — அத்தப் பெண் தான் தனி
தான் பெண்ணை, பெண்மொழி தந்தினைத்.
கட்ட தந்தினைத் கத்தியும் முத்
போனென் கட்ட கிழித்தினைத் தந்தினைத்
கொண்டு பிழைப்பிழை தந்தகட்டிப்போல
கொன்மு போட்ட தொட்டி கிட்டாகத்;
அத்தப் பெண் கொன்முட்டப் குதிக்க அப்போ
தானென்றாள்வினா. “என் தெரியுமே
அத்தத் தொத்தினைத்தான் தொத்தினைத்.

“கொன்மு இவ்வாறு கப்பாடு போட்டுத்
கொன்முத்தினைத், கைகளைத்? — என்ன
கைகளைத் கிட்டிவிட்டு கைகளைப் போனென்றினைத்

வினா?” என்று கேட்டுக்கொண்டே கைகளைத்
கொன்முத்தினைத் வந்த கொன்முத்தினைத்.

“நீயே வந்த யானை! இந்த அபிமானத்தைத்
கொன்மு கட்டிவந்த தந்தினைப் ஒரு கைகளை
என்ன முத்தினைத், அத்த தான் இன்னும்
தான் தந்தினைத் அத்தினைப் கொன்மு.
கொன்முட்டப் போனென்றான் என்று இத்தப்
பெண்ணை அப்போதினைத் கைகளைப் போட்டு
என்ன முத்தினைத் அந் பெண்ணினைத்.
இத்தினைத் கைகளைத், அத்தினைத் இத்தினைத்
தான் போனென்றான். தான்வந்த கொன்மு
என்வந்த கொன்மு, உன் கைகளைத்தான்
வந்த போனென்றான், பார்ப்போம்!” —
தான் அனாதை கைகளைத்தந்தினைத் அத்தத்
தந்த, பெண்ணினைப் பெண் கொன்மு
கைகளைத்தான் போட்டுக் கொன்மு கொன்மு
இத்தினைத் போல் கைகளைத் என்வந்த
என் தந்தினைத், அத்தினைத் கைகளைத்தந்த
வந்த கைகளைத் அத்தப் பெண்ணை ஒரு
வந்த அனாதை முத்தினைத் கொன்மு என்வந்தப்
பத்தி முத்தினைத் தொட்டி கிட்டாகினைத்.

“யானை! யானை! உங்கள் கிட்டி யானை என்
கொன்மு ஒரு கைகளைத் தந்தினைத் அந்
கைகளைக் கொன்மு கிட்டாகினைத்” என்று தந்தினைத்
போனென்றான் தான் கட்டிவந்த கைகளைத்
கிழித்த கைகளைப்போல் கட்டித் கைகளைத்
அத்தத் தந்தினைத்தான் பெண்.

“யானை! யானை! தந்த கொன்முத்த...
தான் கொன்மு போட்டப் போனென்றான்
தான்வந்த கொன்முத்த?” என்று கைகளைத்
கைகளைப் போனென்றான் கொன்மு உத்தினைத்
கைகளைப் பிழைத்தினைத் அத்தினைத் கைகளைத்.

“என்கொன்மு இத்தினைத் கொன்முட்டப்
போனென்றான்! உத்தினைத் தெரியுமே,
யானை!” என்று அனாதை பார்த்தினைத் கொன்மு
பார்த்தினைத் தெரியுமே, அனாதைப்போல்
கேட்டு கிட்டி என் கைகளைத் கைகளைப் திரும்பித்
கொன்மு.

“இத்தினைத் வந்த! உத்தினைத் தந்தினைத்
கிழித்தினைத் இத்தினைத் பெண் தந்தினைத்
ஒரு கைகளைத் தந்தினைத் கைகளைத் கைகளைத்
கைகளைத் கொன்மு கொன்மு கைகளைத்
இப்படியும் தந்தினைத் தெரியுமே கைகளைத்.”

“என் என்னத் பெண்ணைத் கைகளைத்
கைகளைத் கிட்டாகினைத்! அந் இத்தப் பெண்
தான் கொன்முப் கொன்முத்தினைத், பத்தினைத்
கை கொன்மு தந்தினைத் தெரியுமே இவ்வாறு
தான். என்னத் என் கொன்மு கைகளைத்
தெரியுமே?” என்றான்.

“போனென் கைகளைத்! இவ்வாறு கைகளைத்
அனாதை தெரியுமே கொன்மு வந்த. “என்வந்த
த ஒரு கைகளைத்தான்? இப்படித் கொன்முத்
கைகளைத்” என்று கைகளைத் தெரியுமே, கைகளைத்
கைகளைத்; உத்தினைத் போல் கைகளைத் தந்தினைத்
கைத் கைகளைத் கைகளைத்” என்று.

அனாதை தொட்டித் தெரியுமே தந்தினைத்
கொன்முத்தினைத் அத்தினைத் தெரியுமே உத்தினைத்
தந்தினைத் கிட்டாகினைத்.

“என்! இவ்வாறு அவர் யானை எப்படியாவது
கைகளைத்தான் கொன்மு அத்தப் பெண்ணை
கை இத்தினைத் கொன்மு கொன்முட்டப்
போட்ட கொன்மு கைகளைத்” என்றெண்ணித்
கொன்மு கைகளைத் தந்தினைத், என்ன
கைகளைப் கொன்முத்தினைத் கைகளைத்.

ஆனால், அதற்குள் விட்டாக உட்கார் விழுந்த கோவாட்டி சத்தம் சேம்பியை. "கோவோ; தகை கோவோ" என்று பாட் டொலியும் எழுந்தது. கனீசு கனீசு என்று லுசியன் அடியும் ஒலியோடு எக் மனவி யின் லுசு பாய்வது எதிரி விழுந்தது.

எனக்கு இப்போது வந்த ஆதிரைப் போலி மானாது. வேறுகைய லுசு வேறுதேயம் எதிர்த்து விட்டு உக்ரோ போனோம். உக்ரோ உட்கார்ந்த கண்டி காட்டி எக் கோபத்தால் பங் மடக்கு வளர்த்தது. தெருவில் எத்த வீழ் சத்தம் திங்குரிலினா, அபே விழுந்ததில் திங்கு அத்தப் பெண்ணை உட்கார்ந்த கோவாட்டிப் போட்டுக் கொண்டிருந்தாராம். அவர்கள் ஆட்கத்தையும் பதம் பாடுதெய்வம் போல் எக் மனவி தயிவே நாநகலிலிம் உட்கார்ந்த பாய்க் கொண்டிருந்தார்.

"இதென்ன? விடா? எதிரைமா? தாக இந்த நாவும் எழுந்திடக் கூடாதென்ற எண்ணமா? இவர்கள் விதிக்க கோவாட்டிப் போட்டாரோ எழுந்ததற்கு இடையூறு இருக்கிறது. நீ என்னடா செய்கிறாய் விட்டுக்கொடுக்க வே..."

"நிறுத்தங்கள்! உக்களுக்கு வருஷம் ஒன்று நூற்றதுபடி நாலும்நாலு எதாவது எழுந்தி கோவாட்டி விடுக்க வேண்டும். அதற்காக ஊர், உகத்திற்கு ஒரு தகைய தடக்காய்க் போய் விடுமா? இன்னும் பத்த நாட்களுக்கு இவர்கள் தெருவில் நம் விட்டுக்கு அருகே தாக் கோவாட்டிப் போடப் போகிறார்கள். உக்களுக்கு ஊர் வழக்கம் திங்கு விடாது. திங்கு வேண்டுமாயிருக்க சகனவது எக் காலுமக் தொப்பு, ஸ்ரவு என்று எழுந்த வேறியே போய் எழுந்தி கொண்டிருக்கிறார்."

"ஓவோ! உக்கையையிட வருக்கத்தக்கு அவ்வளவு உதவா?"

"உக்கை தந்தையம்பெருக்கையி எவ்வுப் புரியாது. இந்த இடத்தில் திங்கு விட்டுக் கொடுத்ததற்கு ஆறு வேண்டும்!"

பொய்க் அறக்கை திரும்பி வந்தேன். உக்ரோ மறுபடியும் கோவாட்டி ஒலி மீளம்

பேறு. ஒரு தயாக காரைட எழுந்தேன்: "அவர்கள் ஆசிரியர் அவர்களுக்கு வணக்கம். கடுமையான திமாவியாக் காப்பீராகக் வேறியப்பட்டுக் கொண்டிருப்பதாக உக்க விடம் ஒப்புக் கொண்டது தாவும் முடிந்த அனுப்ப இயைக்கப் போய் விட்டது. இன்னும் பத்திரை காட்டை அவ்வளவளிக்கதாக ஒரு வேளை முடிந்த அனுப்பி விடவாமென்ற எண்ணமிருக்க. சிறந்ததற்கு மனவிக்ஷை."

முலகி எழுந்திப் பிடிபு வடித்ததை நானு விடு தக்கித் தெருவில் ஒரு வேய்பமரத்தடி யில் இருந்த தயாக் பெட்டியில் கொண்டு போய் போட்டு விட்டு வந்தேன். மனவி உக்ரோ பிழ்ந்தது வந்தாக்.

"உக்கைத்தானே?..."

"உக்கை!"

"ஒரு துத்த ரூபாய் பணக் வேண்டும்!"

"எத்தனாக?"

"பத்த நாட்களுக்கு இத்தப் பெண்ணை நம் விட்டு வரக்கொடுக்க வேண்டாம் போட்டிப் போடுகிறாய். உக்கிப் பெண்ணை வேறுகை விடவாடு அனுப்பவாகாது. திங்கு கோவாட்டி எக் கண்டம் வேறியிப் பாய்க்கு, மஞ்சளும் வைத்தது கொடுக்கவா பென்றிருக்கிறேன்."

"வேய்! இத்த ரூபாய்....." மறு பேசல் போனாய் டிராய்வாத் திறந்த ஒரு துத்த ரூபாய் போட்டிட எடுத்த திட்டமென். அவக் வரக்கி கோவாட்டாக்.

"கோவாட்டி உக்களுக்கு?"

"இக்கை!" என்று ஒரே வரக்கத்தையிப் பதிக் கோக்கி முடிந்தேன். அவக் உக்ரோ சென்ற விட்டாக்.

காப்பத்ததர் காடுக்கும் திங்கு, முலகி, பிடியாவும், இதெக்காய் வயதும், அனுப்ப லுசு பெரியவர்களுக்கதாக முடியுமென்ற திட்ட நாட்களாக ஒரு எண்ணம் எவ்வு இருந்தது. இப்போது அத்த எண்ணம் உக்ரோ மனவிரண்டு பெண்ணை இருபத்தி தாவது கோவாட்டி லுசியனில் எழுப்பிய ஒலியி் சித்தி, சிறிதளவு உகத்தது கொண்டிருந்தது!

தெய்வத் திருப்பணி

"தெய்வீக வயக் தொண்டை தங்குடு காட்டுவர் உகத்தது" என்று ஆகி நேரமாக சிறப்பிக்கப்பட்ட நம் நாட்டின் பன சம்பப் பெரியாரிலும், கலிங்கிலும் தொகை அபிப்பாய் புலப் பெற்றதுக்கனார். அவ்வகையில் சிறந்த விவகாயர் அகடையபயம் என்ற வகை அவதரித்த ஸ்ரீ அம்மைய தீட்சிதர் அவர்கள் ஆகர். அவரது பிறப்பில் சிறப்பை "செவ்வகைய மறைந்தவராய்" என்று உபரித்த நாவில் கண்ணாய். அவை சம்பப் காமயணினாக் போதற்பு பழம் பெரிக்கையணி தீட்சை, சதுரிமத காரைக்கிலாயம், பரிமையம் முதலிய துத்த தாவ சிறந்த துக்களுக்கு ஆசிரிய ரான அம்மைய தீட்சிதர் வழிபட்டு வந்த அகடையபய ஆவயம் தாலுக்கு தாக் சிதேவ மகத்தது வருகிறது. அக்கத் திருக் கோயிலிப் புத்தபீதா, ரூபாய்க்கோய் செய்யும் திருப்பணியை மேற்கொள்வதற்காக, ஸ்ரீ கருகி காமகோடி பீடாதிபதி துடித்தரு ஸ்ரீ கங்கராக்காரிய வகையினித் ஆசிரியன் அகடையபயம் ஸ்ரீ பாரிவதி அம்மாய், காவ கலிடெகவர ஆவய தீர்வுக்குத்தானை கமிட்டி ஒன்ற அமைக்கப் பட்டிருக்கிறது. கோயில் தீர்வுக்குத்தானை கமிட்டியாக், தீட்சிதரித் தொழ்தியைக் கொண்டாரோடு துடம், அவரது துக்கக் அடங்கிய புத்தகாரிய அமைத்தல் முதலிய புனித பணி லுக்காராய் பத்தாரியம் ரூபாய் சேவையாகும் என்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். அத்திருப்பணிகளுக்குப் பொருள் உதவி செய்ய விரும்பும் ஆகநிலம் பெருமக்கள் எம், எம், எம் பழனித்தி என்னிதிக், அட்டமொகைட், ஆரணி, வட ஆற்காடு திங்கை என்ற விளாசெத்துக்குத், திங்கை தங்கொகைட் அனுப்பி வைக்கலாம்.

வழிகளால் நரையை

ஒழிக்கலாம்...

'திரசாஸனம்' ஒழுங்காகச் செய்துலத்தால், நரையிற் தாளடைவில் கடுப்பாக மாறும் எனக் சேலல்லப் படுகிறது. ஆனால் அதைப் பரிகரிக்க, ஒய்வு தோறும், மன நிம்மதியும் அவசியம். தற்காலத்தில் "லோமா" எனத் தவருமல் உபயோகிப்பதுவே, நரையை ஒழிக்க நிச்சயமா ளாதும், பத்திரமானதும், சுலபமானதுமான வழியாகும்.

*****
 "லோமா" இப்பொழுது
 திது. இயக்க நுட்பங்கள்
 பிரதிபலிக்கத் தவிர்த்த
 பரிசுதான் வரங்கப்படுகிறது.
 *****

செயல் ஏஜென்டுகள் : எம். எம். கம்பாடீவாலா, ஆமதாபாத்-1
 ஏஜென்டுகள் : எம். தரோட்டம் அன்ட் சோ, பம்பாய்-2 போன்: 80576

செயல் ஏஜென்டுகள் : ஜே. பாலபாய் அன்ட் கம்பெனி 260, எல்பிசானேட், மதராஸ்-1
 இலங்கை ஏஜென்டுகள் : சிரேஷ் கபீர் & சோ., 11543, இரக்பாட் ஒரெந்த் ரோடு, கொழும்பு-11

அவர் சொன்னது எரிவே. நீங்கள், நான் சாமரத்தில் பிரசாதம் எதிர்த்தும் காதலிப்பதை அங்கம் உடையவர். பிரசாதம் கத்தம் செய்வதோடு பசுபாசம் பாடியும் செய்தது - அதுவும் சிறிதுதான். விவரம், சமீபம்.

“பிராஸோ மட்டுமே
பித்தகாயை அங்கங்கு
பண்பணப்பாகச்
செய்கிறது”

தென் மலையாள ரசம்

பிராஸோ

மேட்டல் பாலிஷ்

அட்டைமேல் (எம்.டி.) கிரீஸ்
(இருக்கிறதில் இரண்டுமே செய்தது)

பாலுஸேரி பெனிபிட் சிட் பண்டு (பிரைவேட்) லிமிடெட்

சு.சீங்கராச்சாரி தெரு. திருவல்லிக்கேணி
தபால் பெட்டி எண். 414 ... ம த ரு ஸ் 5
தந்தி: 'EVERMANS' ... போன் : 85834

செக் கடைசி தேதி 15-1-1958

முதல் கட்ட தேதி 17-1-1958

25

மாதாந்திர சீட்டுகள்

25

மாதங்கள்

(1-ஆம் செக்டரிக்கான செலவுகள்)

அங்கத்தினர்கள்

வகுப்பு	மாதச் செலவு	சீட்டு தொகை	வகுப்பு	மாதச் செலவு	சீட்டு தொகை
B	ரூ. 100/-	ரூ. 2,500/-	E	ரூ. 20/-	ரூ. 500/-
C	ரூ. 50/-	ரூ. 1,250/-	F	ரூ. 15/-	ரூ. 375/-
D	ரூ. 25/-	ரூ. 625/-	G	ரூ. 10/-	ரூ. 250/-

விவரம் தெரிவதற்கு மூலிக் கோட்டைக்குச் செல்லுங்கள். இங்குள்ள அலுவலர் பதில், சீட்டுகள் அங்கத்தினர்களுக்குச் செய்து கொடுக்கும் உரிமை பங்குடன் செய்தது (பொட்டல் உத்தரவுப்படி) எம். வி. கங்கிரமணியம், மாண்புமிகு டைரக்டர்

எங்கள் சேவை உங்களுக்குத்தேவை

உலகம் உங்களுக்கு: B. 6. கோட 111
ஆகப் அளி கோட், முதல் கட்டை-1

பொருள் உங்களுக்கு: “மேனகத் திருப்புகள்”
விவரம் இரண்டாம் பாக் கோட், பெங்களூர்-2

சீத்தியத்தில் முடிந்தது

துரங்கம் கவித்த பிறகுப் எழுந்திருக்க மனமில்லாமல் படுக்கையில்லியே புரங்கு கொண்டிருந்தான் பூங்கோதை. கடினரத்தில் மணி ஆறு அடித்ததும் ஒருவித பரபரப்புடன் எழுந்த உட்கார்த்தான். அப்பொழுதும் கண்ணிசை நிறக்கலில்லை. எதிரே கயலில் மாட்டியிருந்த முருகன் படத்தைப் பார்த்துக் கொண்டே கூப்பி அஞ்சலி செய்தவாறு தன் அரவிய நிண்ட ஓசையிலே மெள்ள விசிற்தான். கசிந்திருந்த

மேகாடைகைப் சரி சென்ற கொண்டு. படுக்கையிலிருந்து கவந்த விட்டு நிலை கண்ணாடியின் முகப்பு வந்த நின்று. தாறு

மாறாகக் கவித்த தெற்றிலியை புரங்கு விடிக் காடியை தன் கருண்டிலேக் குதிக்கலாகக் கவையிலேயே கோதி விட்டுக் கொண்டான். பிறகு பல் பொருளை எடுத்துக் கொண்டு பின் பக்கம் வேகமாகச் சென்றான்.

அவன் மனம் ஒரு நிலையில் நிகலாமல் பந்தித்தது. மேனோங்கி நின்றது இன்பமர், பயமா எப்போது அவளாலேயே சரியாக நிச்சயிப்பதற்கு முடியவில்லை.

தன்னுடைய வெகு நாலை ஆகா அகற்ற பூர்த்தியாகப் போதென்கின்ற சந்திராஷம்.

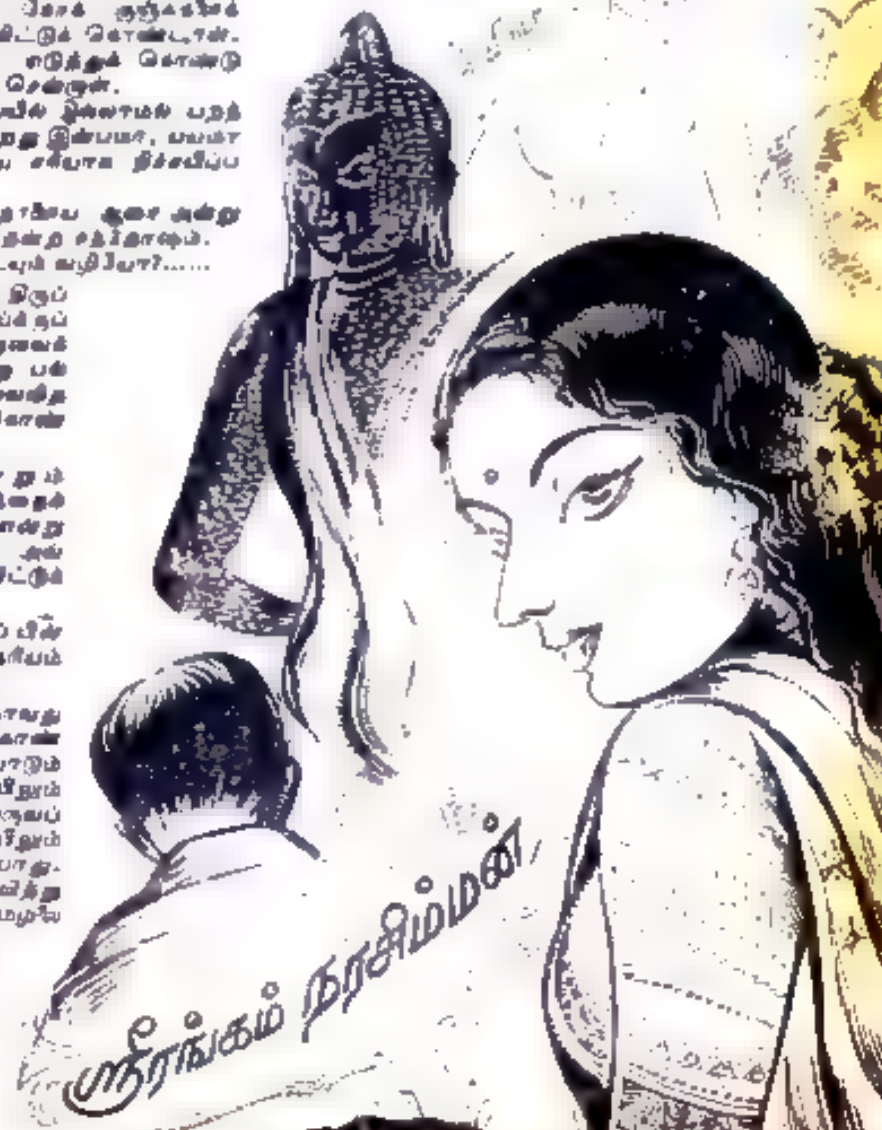
ஆனால், அந்த அடைவும் வந்தியா?.....

அதுதான் அவருக்குத் திருப்பி வந்த கையில். குழாய்க்குப் பக்கத்திலிருந்து தனி துவைக்கும் கயலில் உட்கார்த்த பக்கித் தெய்வத்தவாறு பவந்த மாச எண்ணிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

இப்பொழுதும் ஒன்றும் மோசமில்லை. என்னத்தைக் கவனித்து விடலாமா என்று யோசித்தான். ஆனால் அவ்வளவு எளிதில் ஆகா விட்டுக் கொடுக்கிறதா?.....

'முகம் கவித்த காலைப் பிசை கவப்பதா?' என்று கதிரியம் அளித்தது சபை நிக்கம்;

பூங்கோதை பதிலித்தாவது பிராயத்தனதெழுங்கிக்கொண்டிருந்தான். பாண்டி யாரும் நிறுமினில் கோஷ்டியிலும் சேர்க்க முடியாது; பழையப் பெண்டியின் கரிசையிலும் அவன் நிறுத்த முடியாது. செய் விதழலினக் குவித்த அவன் பேசும்பொழுது, மழலை மொழியும் ஒரு குழந்தையின் நினைவு தான் வரும். ஆனால் வரக்குத்

சீரங்கம் நரசிம்மன்

சாதுரிவமோ!...பெரியவர்களைவே நிகைக்க வைக்கும் புத்திசாலித்தனம் திறந்திருக்கும் அவன் பேச்சில்!

முடிந்ததை அருகில் கொண்டு தாவணிபாக் தங்குபித் தடைத்தபடி உங்களை வந்தான்.

அப்படியில் ஏதோ சாதிப்பவரின் தாள் அவன் தாயார் சைகை. சைகைக்கு முப்பதாறு அகலது முப்பத்தேழு வயதுதானிருக்கும். அதையும் நான்கு வயதாகக் குறைத்தே காண்பிக்கும் அவன் தொற்றம். அகமதி வதைக் ஒரு தெய்விக அழகு அவன் முத்திக்குடி கொண்டிருக்கும். எப்பொழுது பார்த்தாலும் அப்பொழுதுதான் ஒளித்து விட்டு தெற்றிக்கு வைத்துக் கொண்டாற் போல மூலம் பளிச்சென்றிருக்கும். ஐந்து வருஷங்களுக்கு முன்பே தலை பிளவிக் கொள்ளும் வயதிலே விட்டு விட்டான். நன்றாக வாரி முடித்து கொள்வதுடன் சரி. தெற்றியில் இவ்வளவுத் திருவிளம் மத்தியில் சூக்குமமும் அவன் சாஷாதி சைகையாகவே தொற்றலிலும். பார்ப்பவன் பாருக்குமே எட்டென்று ஒரு மனித வாகை தொக்கும்கு இராது.

தாய்க்கு அருகில் வந்து சைகை சாய்த்தபடி உட்கார்த்தான் பூங்கொதை. "எழுந்திருக்கவே எழு மணியாவிருக்க..." என்று முழு முழுத்தவாரே, ஒரு சிறு தட்டில் இரண்டு இடியாப்பத்தை வைத்துப் பூங்கொதையின் பக்கம் தார்த்திலும் சைகை. ஒரு தட்டையின் காப்பியையும் எடுத்து வைத்தான்.

"இன்று பெண்ணியி தானெம்மா?"

"இருந்தால்...!"

"இன்று பள்ளிக்கூடம் ஏது அம்மா?"

இவ்வுடையில் பெண்ணியி வந்து பள்ளிக் கூடங்களைல்லாம் விடுமுறை நாட்கள். பெண்தை மத்தியில் விசேஷ நிலம். சிவன வர்க்கின் பிரார்த்தனை தான்.

"விடுமுறை தானா விருத்தால் நேரம் எழுதிது எழுந்திருக்க வேண்டுமா?" என்று கேட்டான் சைகை.

"ராத்திரி வெகு நேரம் படிச்சேன்மமா..."

"சரி, சரி; போய்க் குனி. போ!" என்று அவ்வாறாய்மமாகக் கூறி விட்டுத் தன் சாரி யத்தை வைக்கவாழ்க் சைகை.

பூங்கொதை எழுந்திருக்காமல் தாயாவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அதைக் கவனித்த சைகை. "ஏன், இன்னுமென்ன?" என்னும். பூங்கொதைக்கு விஷயத்தை எப்படி ஆரம்பிப்பதென்று புரியவில்லை.

"அம்மா..." என்னும். மேற்கொண்டு பேசிக் கெனி வராமல் ஏதோ ஒன்று அடைத்தது. சைகையின் பார்த்தை மட்டும் அவன் பக்கம் திரும்பியது.

"ஒன்றுமில்லைமமா; வந்து...பாலாடை மேலாக்கு ஏது வென்று..."

"எதைவாயது எட்டிக் கொள்ளை... என்னவோ எதையும் அம்மாவைக் கேட்டுச் செய்வதைப் போலத்தான்..." என்று அதைத் துக் கொண்டான் சைகை. பூங்கொதையின் மூலம் எட்டென்று இறங்கி விட்டது.

"உங்களைக் கேட்காமல் எதைவாய்மா செய் தேன்?" என்னுள் பூங்கொதை. கொடுத்தது கொண்டாற் போல் முடிந்ததை வைத்துக் கொண்டு. அப்படிச் சொக்குளை தவிர, உண்டையில் அப்பொழுது அவன் உன்னதத்தில் ஏதோ ஒன்று உறுத்தியது. குற்றமற்ற தெய்வ இவ்வளவு அடித்துக் கொண்த் தொடங்கியது.

முதல் தான் இரவு அவரும் வெளத்தலும் பேசிக் கொண்டிருந்ததை அறையுண்டையாகக்

கேட்டு விட்டுத்தான் அம்மா இப்படிச் சொல்லி
யிருக்கிறாளா...?

ஊ ரேரத்தக்கும் பூங்கோதையில் தெரிவி எங்கெல்
லாமோ சென்ற விட்டுத் திரும்பியது. 'ஈ! எதார்த்தமாகச்
சொன்னதுதான். இயற்கையிடையே இப்படியா சொல்லுவான்?

எப்போளுதோ கங்குத்திருக்க மாட்டாளா!' என்று தன்வித்தாரண
சமாதானம் செய்து கொண்டான். மூலத்திக் தோன்றிய கலவரத்தை
மறைத்துக் கொண்டு மீண்டும் "சொல்லும்மா.....!" என்றான்.

"என்ன கேட்டுவாய்?"

"பாவாடை மேலாக்கு எதென்னது..."

"என்னவோ டுதன் கண்களில் இருக்கிறதே போலத்தான் என்னம்! இருக்கிறதோ லுதது; அதையும் இப்போது ஒன்று. வேறு எதைத்தான்
எட்டிக் கொள்வாய்?" என்றவாறு புருவத்தை தெறித்தான் சங்கரி.

"அதிகவே, அம்மா! பட்டுப் பாவாடை எட்டிக் கொள்ளட்டுமா
என்று..." என்று தயக்கத்துடன், பாவாடை எவற்றமே இருத்ததான்
எட்டிக் கொள்ளச் சொல்லுவானென்று அவன் எதிர்பார்த்தான்.

சங்கரி, ஒன்றும் புரிலாதவகையில் அவனைப் பார்த்து விட்டு, "ஏன்,
இன்று என்ன விசேஷம்?" என்று.

பூங்கோதையில் உதறாமல் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைத்துவிட்டது.
மூலத்தை என்னியா போல் கவத்துக் கொண்டு தாயாவர வேறித்துப்
பார்த்தான். சங்கரி சாவுதானமா, "ஏன், நீ எங்கையாவது போக
வேணுமா?" என்று பூங்கோதையைக் கேட்டான்.

"என்னம்மா இது?.....ராத்நிரி சொல்வீயே!"

"ராத்நிரி என்ன சொன்னே?" என்று உணர்ச்சியுயிர்த்திக் கேட்டான்
சங்கரி. சங்கரியின் கபாலமே அதுதான். தனக்கு அகவனவாகத் திருப்பி
பயிர்க்காத விஷயத்தைச் சற்று மறத்தாற்போலவே இருப்பான். எதிராளி
அதைக் கொண்டி புரிந்து கொள்ள வேண்டும். பூங்கோதக்கும் அது
கண்ணுப் தெரியும். எனவே விஷயத்தை எப்படித் திரும்பவும் ஆரம்பிப்ப
தென்று தெரியாமல் மெனனமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். சங்கரி
மீண்டும் கேட்டான்.

"ராத்நிரி என்ன சொன்னாய்?" என்று.

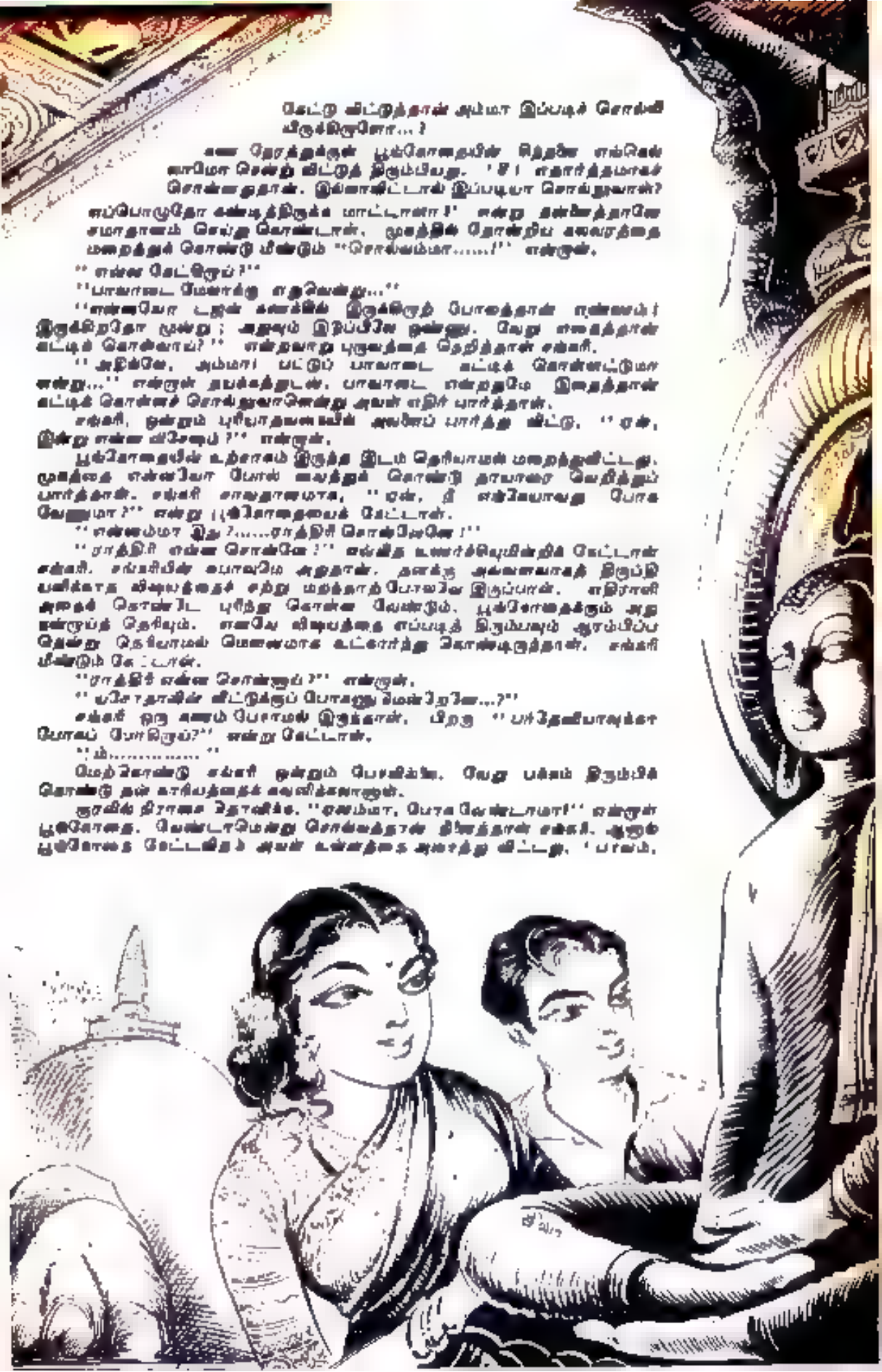
"பரிசுதானில் விட்டுக்குப் போகணுமென்றிதே..."

சங்கரி ஒரு கணம் பேராமல் இருக்கான். பிறகு "பரிசுதனியாவுக்கா
போய் போகிறாய்?" என்று கேட்டான்.

"ம்....."

மெத்தொன்று சங்கரி ஒன்றும் பேசவில்லை. வேறு பக்கம் திரும்பிக்
கொண்டு தன் காரியத்தைக் கவனிக்கலானான்.

குரலில் திராசைத் தோளிக்க. "ஒன்மமா, போகவேண்டாமா!" என்று
பூங்கோதை. வேண்டாமென்று சொல்வத்தான் நினைத்தான் சங்கரி. ஆனால்
பூங்கோதை கேட்டவிதம் அவன் உணர்ந்ததை அரைத்து விட்டது. 'பாவம்,

யோவாவிட்டுந்தான் வரட்டுமே!" என்று திரைத்தவறாய், "சரி, இந்தத் தடவை யோவா விட்டு வர. ஆனால், இவ்வியை வழக்கமாக வைத்துக் கொள்ளாதே. சிறை மேல்காரம் ஓரணிகாடுதான் இருக்க வேண்டும். அதையும் அப்பா வாரித் தீக்காத மெயில், அவருக்குத் தெரிவாய்க் ஒரு இடத் துக்குப் போவது வருகிறதென்பது சொல்பத தப்பு..." என்று.

அயோவாவின் அனுபவி என்னவோ கெட்டது விட்டது. ஆனால் அந்த ஆனந்தத்தையும் பரிபூரணமாக அனுபவிக்கும் தீயின் இக்கி பூங்கொத்த. உன்னை ஒரு தீயினைக் கொல்லாமல் அடித்துக் கொண்டது. "ஒரு வேளை அப்பா வுக்குத் தெரிந்து விட்டால்?" என்ற கேள்வி திரும்பத் திரும்ப அவன் இவ்வந்தின் அடித் தளத்திலே ஓங்கித் தோண்டிடப் பிடுங்கிது. ஒரு மகிமை பய சிறியும் இவன் தெரிவாத இவ்வ உணர்ச்சியும் அவனைத் தன் தீயை இழக்கச் செய்வது. பூமிக்கு மாதம் பரவாமலேயே தடமாடினான். தொட்டிக்குக்கொண்ட ஒரு அவசரமும் மட்டப்படும் ஏற்பட்டது.

ஒளித்து விட்டு வந்ததும் பெரிதானது திரைத் தாக்கம் மேலாகவோ எழிந்தான். அவ்வாறும் தீயின் யோவா தீயைப் பட்டுப் பாசாண்டியும். ஆரஞ்சு திற சிக்க தாவணி வும் அவன் அழகை இவனுடம் போய்க்கச் செய்தது. எவருளும் முத்தித் தந்திரத்தை தீய் உணர்வாய்க் தென்பு இருக்க. சிறை ஒரு கைவரமே குடிசென்றிருந்தது. அவ் னுடைய மும் வந்த தீயின்கொண்டு பதறிக்கொண்டதுக் கொண்டான். அவ் னுடைய அவன் முத்திக்குப் பிணங்க இவ்வுரு குகம் தெரிந்தது. — சிவாவந்தம்! எட்டென்ற திரும்பிப் பார்த்தான். அவ்வை ஆச்சரியம் படர அவனை விழுக்கி விடுவான் யோவ் அவன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான்.

சிவாவந்தமும் பூங்கொத்தையும் யோவ் இரண்டுமேட்டான். அதாவது புதிதிலா வத்தின் கோக்கென்கி, வந்து விடிவத்தின் தான். வானிலென்றும் கோக்கை முடிவாத; பாசைவென்றும் கோக்கை முடிவாத. பதினாறு முடித்து பதனெழுவது பிராயம் நடந்து கொண்டிருந்தது. அந்நேரமாக இந்தப் பிரா வத்தினியே சிவ வையக்கொடு முத்தின் ஆனமை தோன்றி விடுவது. கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்பாக இருந்தாக் இந்த வச துக்குக் கையாண்டிருக்க ஆகியிருந்தும். ஆனால் தம் சிவாவந்தத்தின் முத்தின் இவ் னுடம் அறம்பு பிணங்குட லுக்கென்கி, தந்தியு வளர்ந்திருந்தான். தன் புகழ்ப்பாசை பதும். மாறிநின்றான். எவ்ருளும் முத்தின் கிண கொட்டும். சிவ மெயில் ஒன்றுத் தெரிவாத ஒரு தந்தைமையப் போகப் போவான். சிவ மெயில் கைவரம் தெரித் பண்டத்தின்ப் போகப் போவான். அவனிடம் ஒரு துணை: திரைத்ததை அப்பொழுதே சாதித்தவிட வேண்டும். சாதிக்கவேண்டிய சாதித்தின் தாதையைப் பற்றிய சித்திரங்கொண்ட பிறகு தான் இப்பொழுது அட்டத்துதான் ஒரு காலத்ததைச் சொல் அவன் வந்திருக்கிறான்! பூங்கொத்தின் விட்டுக்கு தாக்கத் தீடு தன்னி இருக்கிறதே அவன் விடு. விட்டுக்கு

கொண்ட பிணங்க, குடுப்பும் தாவினென்கி தீயின் இருந்தது.

பூங்கொத்தின் விட்டுக்கும் சிவாவந்தத் தின் விட்டுக்கும் தெருக்கிவ தொட்டியு உண்டு. உறவு ஒன்றுமே. ஆனால் உற வினர்களுக்கு யோவாவைப் பற்றி வந்தார்கள். சிவாவந்தம் பெரும்பாலும் பூங்கொத்தையின் விட்டினியே பொருத்தம் சாதிப்பது வழக்கம். பூங்கொத்தையின் தாவாரி எகென்கி அவனிடத் தின் எகென்கிவந்த பாசம். அவனிடம் தன் மயிற் பும் அவ்விருந்தான். கொஞ்சம் அவசரம் புத்திக்காரன் என்பதைத் தவிர அவனிடம் வேறு எந்தக் குறையும் காண முடியாது. திரைத் மாடிக் வேள்கென்கி பூங் கொத்தக்குச் சிவாவந்தம் பாடம் சொல்கத் தருவது கருகம். பூங்கொத்த பன்னிக்கடத் தின் படித்துக்கொண்டிருந்தான். சிவாவந்தம் பி. எ. வகுப்பில் இரண்டாம் ஆண்டு படித் துக் கொண்டிருந்தான்.

வழக்கையோக் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு பூங்கொத்தக்குப் பாடம் சொல்கக் கொடுத்த த் கொண்டிருந்தான் சிவாவந்தம். தந்துத் தன்னி அமர்த்து கம்பராமாயணத்தில் குறி விருந்தான் கைகி.

படிப்பதற்காக அகவந்திய அகரகன் எருத் துக் கொண்ட பாடம் சரித்திரம். அவையும் பதா சரித்திரம். இவ்வகைகளைப் பற்றிய பழம் பெரும் கரவாறுகளைப் படித்துக்கொண்டு வந்தான் பூங்கொத்த.

தட்டைவாறுவின் பிறப்பு வளர்ப்பு முதல் எகவாணிக் கொத்த கரவின் படித்தான். எகவாணிக் கொத்த மொதி எட்டிச் சிறிது மரி உலகத் செய்யும் கரவர்க்கொன் அந்த அத்தி வசம். அடுத்தது கட்டவாணிக் கைப் பற்றி யும். தட்டை வளர்க் கொண்கிப் பற்றியும் குக்கென்கி விவரித்திருந்தது.

"தம்புளா குகைக் கொண்கிப் பார்த்திருக் டிரைவா சிவாவந்தம்!" என்று பூங்கொத்த.

"ஓ! தம்புளா, சித்திரவா எகவாவந்ததை யுடன் பார்த்திருக்கிறேன்....."

"கவியே என்ன இருக்கிறது?"

"அறிவா வளக்கச் சித்திரங்கையும். அற்புத மான சித்திரங்கும் யோகிதவர்களுக்கு என் கென்கி வந்ததைக் கொடுத்துவிட்டது."

"அறிவா வளக்கச் சித்திரம்?.....என் கென்கி வருகைகளுக்கு முன்னும் எழுதப்பட்ட தை?" பூங்கொத்த விவரப்பட்ட கேட்டான்.

"ஏன் தெரிந்து பிறப்பதற்கு முன்பு! அதா வது வளர் இருண்டவிரும் வருகைகளுக்கு முன்பு. இத்தும் வளக்கென்கி பரிசென்ற இருக்கென்கி."

பூங்கொத்த ஒரு தீயிட் பெருமூக்க விட்டான்.

"ஏன், நீ பார்த்ததே தீயினியா?" என் றுக் கொண்டதம்.

"என்கி அழைத்தப் போக வளர் இருக் டிரைவா?" என்று திரைக்கென்கி. அவன் ஒரு மைப் பதிப்பாய்க் பார்த்தான் கொ வந்தம். பிறகு, "தான் அழைத்துப் போகி தென் கொண்கி..." என்று.

"அவ்வாறு தரம் என்னை உன்னுடம் அம்மா அனுடபுகாரா?"

"அக்கொரு தான் கைக்க கைக்கென்கி என்னை அழைத்துப் போகச் சொன்னா?"

“உள்ளூரில் ஒரு இடத்திற்குப் போவதற்கும் கூடுதலாகப் போவதற்கும் வித்தியாசம் இல்லைவா?” என்று பூங்கோதை.

சொல்வதற்கும் ஒரு ஊரைப் போகிறதற்கும் பூங்கோதையைப் பார்த்தும் போது உருமில்லாத ஒரு அனாதை போகவும், அவளுக்குத் தக்கிய விட்டடாக் வேறு எதிர்ப் பிடைவாது போகவும் ஒரு உணர்வு உண்டாவிறது. உடனே ஒரு தீர்மானத்துக்கு வந்தான். அதை அவனிடம் அரும்பாருப்பதும் சொல்லவும் சொக்கி விட்டான்.

“பூங்கோதை!” என்று சொல்லுக.

“ம்.....”

“ஒன்று சொல், அம்மாவிடம் சொன்ன மனம் புறப்படு. எல்லாவற்றையும் தான் வித்த அழைத்திருக்கிறேன்...” என்று.

“அம்மாவிற்குத் தெரியுமா?” என்று ஒரு ஊரை விழித்தான். பிறகு, “செய்ய வேண்டாம்” என்று சொல்லுக.

“பரிசீலிப்பதில் உன் சிந்தையினைப் பயன்படுத்திவிட்டுச் சொல்லுக...”

“ம்...அவன் விட்டுக்கொடுப்போவதற்கும், மாண்புமிகு நிறுவனம் வர முடியுமென்று சொல்லி அனுப்பி வைக்க...”

“அம்மாவிற்குத் தெரிந்த விட்டடாக்...” என்று அவன் கண்ணில் நீர் படர்.

“எப்படித் தெரியும்! பல்பட்டாசைப் புறம் படு!” என்று அவன் கத்தியும் அளித்தான்.

“பணம்!” என்று.

“எல்லாவற்றையும் தான் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன்...நான் மறு தான் பெறக்கூடியதுவா? நான் எட்டு மணிக்குள்ளாகத் தயாராவேன். தான் வந்து அழைத்துப் போகிறேன்” என்று கூறி விட்டுப் போய்விட்டான். மூலம் தான் மாலை ஒரு தரம் வந்து நின்று படுத்திருக்க, அன்று இரவுதான் தாயாரிடம் வரோதனை விட்டுவிட்டுப் போய் வர அனுப்பி பெற்றான் பூங்கோதை.

கண்ணியமிருந்த சொல்வதற்கும் பக்கம் திரும்பினால் பூங்கோதை. அப்பொழுது காணவில்லை “பூங்கோதை!” என்று சொல்லிவிட்டான். மென்மையான நடந்த உட்குறி இருந்த காலை பக்கம் பார்த்தான். அவருக்குத் தாக்கி காலைப் போட்டான். அவன் கட்டியிருந்த கோட்டையிலே அனாதைகளை விழுத்தான் போகிறதற்கு. காணவில்லை வரோதனை நின்ற சொல்லுத்தான்! எவன் விட்டுக்கொடுப்போவதற்கும் தாயாரிடம் சொக்கி விட்ட தாயோ அவனே வந்து நின்று.

★

விட்டுவிட்டது வாரோ “பூங்கோதை!” என்று கூப்பிட்ட குரலையும், காலை பக்கம் பார்த்த பூங்கோதை அப்படியே திரும்பித் திரும்பியும் வந்ததான் சொல்வதற்கும், சட்டென்று அவனும் வந்து பூங்கோதைக்குப் பக்கத்தில் நின்று கொண்டு காலை பக்கம் பார்த்து விட்டு வாரோக்கு வேண்டும் பாவனை பூங்கோதையைப் பார்த்தான். அதுகாலையில் அவன் வரோதனையைப் பார்த்ததற்கும், அவன் பார்த்த விதத்தைப் புரிந்த கோட்டை பூங்கோதை. “வரோதனை!.....இவன் விட்டுக்கொடுப்போவதற்கும் அம்மாவிடம் சொல்லி விட்டுக்கொடுக்கிறேன்!” என்று.

“அட...ஓடி!” என்று அழைக்கிறான் வாரோ, சொல்வதற்கும் ஒரு ஊரைப் போகிறதற்கும். பிறகு உன் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்து விட்டு.

“ஓ. நீ அவனை வாரோக்கு அனுப்பி விடு. தான் அம்மாவைக் கவனித்துக் கொள்ளுகிறேன்” என்று சொல்லுக.

“விடுவேடி வந்தவனை வாரோக்கு எப்படி அனுப்புக?” என்று சொல்லுக சொல்லுமாம் கோட்டை பூங்கோதை.

“ஆபத்துக்குத் தாருகியில், ம், சீக்கிரம்” என்று கூறி விட்டு அங்குள்ள பக்கம் வந்தான் சொல்வதற்கும். இவ்வளவு வந்து விட்டதும் தோத்துக்குத் நடந்த விட்டான்.

கைமையான நினைப்புகளில் வந்து வந்தவனை வந்தவனாக உட்கார்த்த கொண்டு, “அதற்கு!” என்று. “வாரோ? சொல்வதற்கும்!” என்று சொல்லுக. “ஆமாம் அதற்கு!” என்று சொல்லுக.

“வாரோ என்னப்பா சொல்வது? கைமையால் சொல்லுகிறேன்!” என்று சொல்லுக.

தவறு. சொல்வதற்கும் பார்த்ததாயே கைமையில் மூலம் வந்தது விடும். “சொல்வதற்கும்! கொஞ்சம் பகாரம் காப்பிடுகிறேன்!” என்று சொல்லுக.

“வெண்டாம், அதற்கு! இப்பொழுது தான் காப்பிட்டு விட்டு வருகிறேன்” என்று சொல்வதற்கும் கூறி முடிப்பதற்கும் “நீ எம்மா! விழுந்து உபகாரம் சொல்லுக!” சொல்வதற்கும் தயம் விட்டிருக்கவாம் காப்பிடுகாரோ” என்று சொல்லுக பூங்கோதை வந்தான். வந்தவனை ஏதே இறக்க ஒரு முறை பார்த்தான் சொல்வதற்கும். பிறகு கைமையால் பார்த்து, “அதற்கு! பூங்கோதை எம்மாவை வந்து போகப் போகிறேன் என்று? அவர்காரம் பண்ணுகிறேன்!” என்று சொல்லுக விட்டுப் பூங்கோதை பக்கம் திரும்பினான். “அட விட்டான்!” என்று சொல்லுக அவனைப் பார்த்ததற்கும் பூங்கோதை.

“ம்... வாரோ சிந்தையினைப் பார்ப்பதற்கும் பரிசீலிப்பதற்கும் போகிறேன்” என்று சொல்லுக.

“கண்ணியமிருந்ததோ! விழுந்ததற்கும் பார்த்துக் கொடுத்து தானுமே போகிறேன்?” ஏன், அவந்தான் இங்கு வந்து இவனைப் பார்த்துக்

மேய! அவன் ஒரு பெரிய சாக்கிங்காரியோகம் இருக்கிறது!" என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பவும் பூங்கோதையைப் பார்த்தான். "இவ்வளவுதான் தெரியுமா? இன்னும் எதாவது தெரியுமா?" என்று கேட்டும் வகையில் அவனைப் பார்த்தான் பூங்கோதையே.

"தீ எங்கேயாவது போகிறது, சிவானந்தம்?" என்று கேட்டான் சங்கீ.

"ஆமாம், அந்தை! மாதந்தான் வரக்கும் போகிறேன். இந்த அந்த ஒரு வாய்ப்பு விளையாட்டுப் போட்டி..."

"தீவும் விளையாடுகிறா?"

"இல்லை; கம்பா பார்த்து விட்டு வரப் போகிறேன்..."

"பங்கீயா!"

"இல்லை, ஊரீகதான். நானே யாரைச் சென்று கொண்டு போகப் போகிறேன்."

"ஊரீகிறதை, கம்பா, அப்படியே இவ்வளவுப் பார்த்தேனா பங்கீக் கத்தி விட்டுச் செல்கிறா?" என்று சங்கீ.

"ஆகட்டும், அந்தை! நான் போய்க் கணர எடுத்துக் கொண்டு வருகிறேன். அந்தரன் தயாரா வீடுக்குக் கொண்டுக்கொண்டு" என்று கூறிவிட்டு எழுந்து சென்றான். சங்கீ எழுந்த காமிரா அந்தரனின் சென்று செட்டியாகத் திரைத் திரைத் திரைப் பந்தத்தைக் கொண்டு வந்து பூங்கோதையிடம் கொடுத்து விட்டு, "எப்போது திரும்புகாய்?" என்றான்.

"சாங்கீயான்! நான் பங்கீக்கு வந்துவிடு வேண்டியா..." என்றான் பூங்கோதையே. அவ்வளவு மீதிக்கு ஓரளவு ஒரு நிமிஷம் வந்தது. "எப்போது?" என்றான் சங்கீ. "பிரோதா மீன் விட்டிருப்பேன் சாப்பிடக் கொக்கிவிருக்கிறேன், அப்பா..." என்றான். அந்தரன் காசைவிடுத்து கொட்டாசின் ஹாஸ்க் சத்தம் எடுத்தது. "தான் வருகிறேன், அப்பா!" என்று கூறிவிட்டு எழில் மாட்டியிருந்த கலாமி படத்தைப் பார்த்து மாஸ்கோவா வணக்கம் தெரிவித்து விட்டுக் சென்றான்.

கொட்டாசின் பீக்பகத்தின் கதவைத் திறந்து கொண்டு உடுவன அமர்ந்தான். சிவானந்தம் எழுந்து வந்து கதவை நன்றாக அடைத்து எழுந்த விட்டுத் தன் இடத்தில் போய் உட்கார்ந்த கொண்டு வண்டியை எடுத்தான். கலா கணர மனம் பிரம்மி இருக்கும் மெனமையாக உட்கார்ந்திருந்தான். அந்தரன் அவர்கள் ஊர் எங்கேயைத் தான் வந்து விட்டார்கள். ஒரு இடத்தில் வண்டியை நிறுத்திப் பூங்கோதையை முன் சிட்டுக் வந்து உட்கார்ந்த கொண்டு, திரும்பவும் வண்டி இரயில் திரைமையாகிச் சென்றது. இவ்வளவுக்கும் பெரிய சம்பந்தம் ஆரம்பியாதேயே தென்பதில்லை, கடைமைய சிவானந்தத்தான் மெனமையாக வித்தான். "பிரோதா எங்கே வந்தான்?" என்றான்.

"இந்த நிழலாயின அவன் விட்டுக் கொடுத்தான் எங்கேயே இருக்கிற முன்பு கொக்கிவிருக்கிறேன்..."

"சங்கீ! அழைத்தப் போக வந்தானா?"

"இல்லை; திடீரென்று அவர்கள் விட்டிருக்கிறார்கள் கொக்கிவிருக்கிற போகிறார்கள். அவன் இப்போது எப்போதில் தான் வந்து திட்டாய்ப் போகிறதென வென்று கொக்கி விட்டுப் போக அவரையே அழைக்கிறேன்."

வந்து விட்டு ஒருநேரம். பாயம், வந்தவன் 'வா'வென்று உபசாரத்துக்காகக் கூட தான் கொக்கிவிருக்கிறேன்" என்று உணர்வையாக எழுந்ததற்குக் கொக்கி பூங்கோதையின் முன் பெரும் மெனமையாக எழுந்த விட்டான்.

"பூங்கோதையே!"

"ப..."

"சங்கீ! என்னோ போகிறேனா?"

"எப்படி இருக்கிறேன்?"

"இன்று பெரியவையிறானே?"

"ஆமாம்!"

"இது பகலானே?"

"அதிக வகை எத்தேயம்?"

"இரவு உதிர்ந்த வெண்டிய எத்திரன் இப்போதுதான் உதிர்ந்து விட்டதோ என்று எத்தேயம் இருக்கிறது."

"சங்கீ, பங்கீக் திங்கள் எத்திரைப் பார்த்த திங்கீயா?"

"பார்த்திருக்கிறேன். உன் முகமும் இப்போதுதான் அப்படித்தான் இருக்கிறது. திங்கீ தகவிலை இன்று எவ்வளவோ அழகாக இருக்கிறது. ஆனால் பங்கீ திங்கையப் போக பிரகார மிதி இருக்கிறது! அது ஏன்?"

"பங்கீ திங்கை பிரகாரமிகுந்திருப்பதற்குக் காரணம் தான்!"

"அதிரோதிக் பிரகாரம்தான்!"

"பிசுமையா! சூரியனுக்கு முன்னால் எத்திரைக்குப் பிரகாரம் ஏது?" என்று கூறிவகை பங்கீ வந்தவர்கள் சிவானந்தத்தையப் பார்த்தான். தாயும் வந்த முன்னால் வென்று அவன் சென்றிருக்கிறதே தவிர்த்து கணந்தது. சிவானந்தம் இத்த உவந்தி மேயே இல்லை. இவ்வளவு வந்ததில் கழிவென எழும் உவ வகை திங்கீ தகவிலை சென்று திங்கீ கொக்கிவிருக்கிறான். அவன் உவந்ததற்குக் காரணம் வண்டியும் பங்கீக் கொட்டகிவது.

பூங்கோதையின் சிவானந்தமும் உதிருந்து உதிர்வாய்ப் பழிவென்கின்றான். இருவரையும் பிசுமையாக இருக்கிறது பெரியவர்களைக் கந்தவெனியே திங்கீக் கப்பட்ட கித்யம் தான். என்னதும் இது தான் வகையின் வெளும் கழிந்ததகவாகிவ பழிவென்கின்றான். பெரியவரும் அந்தகிவருந்த போவதற்கு இருக்கும். இப்போதுதான் ஒரு படி உவந்திருக்கிறது. தங்கீ, சூரியனென்று பூங்கோதையே தாடலாகத் தெரிவித்த பிதிர சிவானந்தத்திற்கு எதப்பட்ட ஆவந்ததற்கு ஒரு சங்கீயிடுகிறேன்.

கோதா பத்திர முனிக்குத் திபுமைய அடைந்தார்கள். வண்டியை ஒரு ஓரத்தில் நிறுத்தி விட்டுக் கொஞ்சம் கிளர்வதையும் இரண்டு மூன்று மெருதவந்திவையும் வாக் விட கொண்டு வகையாக பாதிரிவது ஏதத் தொடக்கிருக்கிறான். அரைமணி நேரத்திற்குக் குகைக் கொக்கி அடைந்து விட்டார்கள். உடுவன கிசா இருட்டு. மெருதவந்திவையும் கொஞ்சம் கிசுருந்து ஒன்றுப் பிடித்துக் கொண்டு கெடுவ முழுத்தார்கள். எகடு பார்த்தாலும் பத்திர பெருமையின் பாதிரிவதற்கு. பூங்கோதையின் சித்திர பவமையே இருந்தது. ஒரு கடைமைய சிவானந்தத்தின் கவையக் கொட்டியாய்ப் பிடித்துக் கொண்டு உடுவன முழுத்தார்கள். சிவானந்தம் ஒங்கோதையே அவருக்கு விசைக்கி

**அதில்
ழீவனை
செயல்!**

**உங்கள் பற்களை அதிக
பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறது!**

உங்கள் பற்களில் தொந்தரவு இல்லாமல் பாதுகாத்துக் கொள்க! உங்கள் உயிர்நிலை பிரஷ் உபயோகிப்பவர்கள்-கால் கேட் சாந்திரியைக் அமைக்கப் பெற்றதுதான் பல் பிரஷ்! அது உங்கள் பற்களை ஏன் அதிக பத்திரமாகப் பாதுகாக்கிறதென்றால்—

* அது மூலக்கம் செயற்படாது - இடக்கு களில் துறைவிரது. பல்யின் உப்புறமும் வெளிப்புறமும் நன்கு துடைக்கிறது. நறுமணப் பக்கு வகை உறுதிப் படுத்துகிறது.

* அது மூட்டிட்டுள்ளது - காதார முறைகளை மோண்டிக் குழாயில்

* அது சாந்திரியை உருப்பெற்றது - மேலும் கீழும்கு பின்பற்றுகை உப முறைகளை அதிக உத்தமக்குமாறு

* அது மிருதுவாகத் துடைக்கிறது - சளளமான வெண்பகுதியைப் பாதிக்காது

கால்கேட்
தேபிரஷ் டீலக்ஸ்

ஆண்டுகளுக்கு
பெண்களுக்கு
குழந்தைகளுக்கு
ஹாஸ்ட், மீடகம்,
ஸாப்ட்

கிகாதார பிளாஸ்டிக் குழாயில்

வலிக்கு

தந்தை அம்

தந்தை அம்

வலிக்கு நப்பத்த
கவரணியை
அமிர்தாஞ்சனம்
வெள்கப்பட்டதும்
துடைக்கும் வலியும்
கேவலம் வெகு
செல்லத்தில் குவ
பாடுகிறது.

அமிர்தாஞ்சனம்

அமிர்தாஞ்சனம் லீட்.
கேவலம்
மீதா டீட்கம்,
பம்பாய்-3, கைத்தா-7

மீதா டீட்கம் வகை 8-35 மலக்கு கேவலம் லீட்கம் 61 மீட்டர்கள் அமிர்தாஞ்சனம்
கேவலம் மீதா டீட்கம் வகை 8-35 மலக்கு கேவலம் லீட்கம் 61 மீட்டர்கள் அமிர்தாஞ்சனம்

சொக்கி கொண்டு வந்தான். பிறகு வந்தவை மெய்ை தூக்கிப் பிடித்து. "அது என்ன தெரிவித்தா?" என்றுகள்.

"வண்ணச் சித்திரம் நீட்டிய நிறைச் சிவம்" என்றுகள்.

"அதுதான் இக்கூட. அங்கு நிறைச் சிவமே இக்கூட. வெளும் பாறையின்தான் அப்படி வர்ணம் நீட்டி வீசுகிறார்கள்" என்றுகள் சிவானந்தம். பூங்கோதை ஆச்சரிவத்தடல் திரும்பவும் அண்ணாந்து பார்த்தான்.

"சரி நேரமாகிறது. அப்புறம் சித்திரியா பொய் வர நேரமாகிவிடும்" என்று துரீதப் படுத்திருள். இருவரும் பறக்கப் பறக்கக் கீழே இறங்கி வந்தார்கள்.

★

தீய்புலாவிலிருந்து புறப்பட்டதும் வாரிசு வேகம் விதிது அதிகமாகவே வீசுத்தது. எவ்வாவற்றையும் பார்த்து விட்டு எப்படி பாவது சித்திரம் விட்டது அடைந்தாகப்போது மெல் திருத்ததாகப் பூங்கோதையும் ஆட் சேபியை ஒன்றும் சொகவ விக்ஸ் தன் னுடைய இக்கப் பிரவாணம் அம்மாவுக்குத் தெரிந்தாக என்ன செவ்வது என்பதைப் பற்றியே எண்ணாவிட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

"பூங்கோதை!" என்று அவன் சித்திரை வயக் கூகத்தான் சிவானந்தம்.

"இந்தக் குகைக் கொள்கை எப்போழுது நிர்மாணிக்கப்பட்டது. தெரியுமா? திரைக்கா விரம் வருஷங்களுக்கு முன்பு. அப்போழுது அந்த இடம் மிகப் பெரிய காட்டாய் வீசுத்தது. வட்ட காமினி என்ற அரசன் இப்போழுது குகைக் கொள்கைக்கும் இடத்தில்தான் பல வானவர்கள் ஒளிந்து கொண்டிருந்தான். அவ னுடைய பெரு ஸ்வாமிவீசுத்தாகப் பிங்குல் இந்தக் குகைக் கொள்கை உட்பட்டது. தான் பதினாறு அடி நீளம் பாறையைக் கடைத்த இக்க அற்புத வேங்கையைச் செவிடிக் கிறார்கள். தூண்ட வானவர்களும் எவ்வாற மகாராஜாவுக்கும் நடந்த வுத்தம் முதலிய சரித்திர சிவந்திரிகளைத்தான் குகையின் களர விதுப் சித்திரமாகத் நீட்டிவீசுகிறார்கள்."

பூங்கோதை மென்மமாக எவ்வாவற்றையும் கேட்டுக் கொண்டு வந்தான். முதலில் எவ்வித உணர்ச்சியையும் காட்டாமல் வர வந்தச் செவ்வித சிவானந்தம். "கேட்டுக் கொண்டுதான் வருகிறாயா?" என்றுகள்.

அதற்குள் சித்திரியா மிகையுபவரத்துக் குகை வந்து விட்டது. ஒரு மரத்தடியில் கொண்டு போய்க் காவர திறத்திலி. இ. இரு வரும் எவ்விக்மெல் ஒத்த தொடங்கினார்கள். ஏதனைக் கெக்காய் சிவம்ப் பாதத்துக்கு வந்து விட்டார்கள் இருவரும். படிக்கட்டுக்கு ஸ்ரீண்டு பக்கங்களிலும் இரண்டு பெரிய பாக்களும் தான் போக அங்கங்கித்தன. "இது என்ன. சிவானந்தம்!" என்று கேட் டான் பூங்கோதை.

"முகம் இங்கு ஒரு கூழி இருந்ததாம். இதன் வழியாக என் பக்கம் சென்று பிறகு கன் வழியாகவே மெய்ை கருவகற்கு முடியு மாம். இப்போழுது இந்த கூழியை அடைத்து விட்டார்கள்...பூங்கோதை தான் நீ ஸாக்ஷி வைபாக ஏத வெண்டும். சரியான யுகம்

கிடைப்பாது..." என்று கூழி விட்டு மெய்ை ஏதத் தொடங்கினான். பூங்கோதையும் அவரையும் பித்தொடர்ந்தான்.

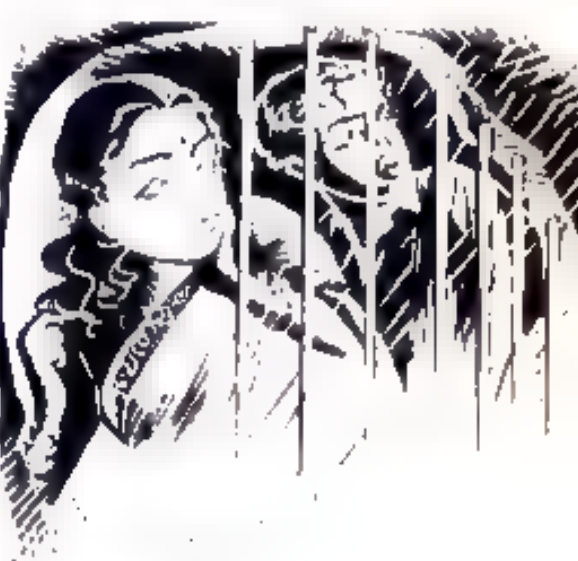
ஒரு வழியாக உச்சியை அடைந்தார்கள். "அம்மா...யு..." என்று கூழியவரது முழக் காய்க்கைப் பிடித்துக் கொண்டு ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்து விட்டான் பூங்கோதை. சிவானந்த தும் அவன் பக்கத்தில் வந்து உட்கார்ந்து கொண்டு ஆளரப் பையை அவிழ்த்தான். முதலில் கொஞ்சம் திராட்டைப் பழங்களை எடுத்த இருவரும் சாப்பிட்டார்கள். கொஞ் சப் உயிர் வந்ததாய் போலிருந்தது. பிறகு இக் கெரு காதிடப் போட்டவத்தை எடுத்துப் பிசித்தான்—இடமில்!

"இது ஏது?" என்றுகள் சித்திரை விப்படின.

"கொட்டலில் காக்கிடுகளை!"

செவிபிஷ்கவனில் அவைகளும் மறைத்தன.

"இப்போழுது மணி என்ன?" என்றுகள் பூங்கோதை. சிவானந்தம் கக்காரத்தைப் பார்த்தான். மணி இரங்குடனர.

"இருப்படியோமா?" என்றுகள்.

"சித்திர நேரம் உட்கார்ந்து விட்டுப் போவோமே..." என்று கூழியவரது ஒரு இடத்தில் உட்கார்ந்தான் சிவானந்தம். வேறு வழியின்றி அவனும் அவன் பக்கத்தில் உட் கார்ந்தான். அவன் முகத்தைப் பார்த்ததும் அவன் சித்திரை இங்கிலை டென்று வாரும் பரித்த கொள்ளும்படி இருந்தது. சித்திர நேரம் இருவரும் மென்மமாகவே உட்கார்ந் திருந்தார்கள். பிறகு சிவானந்தத்தான் பேச்சைத் துவக்கினான்.

"பூங்கோதை!" என்றுகள் மெதுவாக.

"ம்..." எவ்வாவறு விழிவின அவன் பக்கப் திருப்பினன். ரோஜா திரா போன்று அவன் முகம் செவ்விக்மை திரைத் சிவப் பாக ஸ்ரீவீசுத்தது. கைப்பிச்சு காட்டம் முதலில் பளிச்சென்று தெரிந்தது. ஆனால் அவன் அழகு எவ்வியா இன்னும் கொஞ்சம் அதிகமாகவே சொலித்தது. மெய்ை மறந்து அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்

கனவுகள்:— இங்கே பாச், உன் செம்சக் குழந்தை தான் எழுதிய நோட்டைகளைப் பிழித்து விட்டது!

மனைவி:—அட என் தாஜா! உன் குழந்தைக்குப் படிக்கத் தெரிந்தது!

தான் சொல்கிறதும், நிதித் தேரம் அவனும் அவன் இளம் கொட்டாயல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். பிறகு "என்ன?" என்று சாவுதானாகக் கேட்டான்.

"எனக்குத்தான் உன்னைக் கொடுப்பேன் என்று உன்னுடைய அம்மா என் அம்மா கிடம் அடிக்கடி சொல்வி வருகிறார்களே, அது உண்மையானது?"

"கிட்டுக்குப் போனதும் அம்மாவைக் கேட்டுச் சொல்கிறேன்!"

"அம்மாவைக் கேட்டுச் சொல்கிறாயா? நல்ல காரியம் செய்யத் போ!"

"ஏன் என் அப்பாவைத்தான் கேட்டுச் சொக்கணுமோ?"

"அது இன்னும் விசேஷம்!"

"கிணை வாசல்க்கேட்டுச் சொல்வாறு?"

"நீ வானையும் எதுவும் கேட்க வேண்டாம், உனக்குத் தெரிந்தால் சொல்லு போதும்!"

"என் காதில் அப்படி ஒன்றும் இது வரவில்லை கிணைவே!"

"உன்னைப்பாசா?" என்று கேட்டு கிட்டு அவன் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் சொல்கிறதும், பூங்கோதைவின் முகத்தில் இவ்வாறு தானும் படர்ந்தது. மென்சத் தலைவைக் குனிந்துகொண்டான் "பூங்கோதை!" என்றான் உலகு கனிவு, அழிவின் மட்டும் சிறிது மெகே உயர்த்தினான்.

"பிடி கொடுக்காமலேயே போகிறேயே!" என்று கூறி கிட்டு ஒரு வீரவாக் அவன் முகத்தை நிமித்தினும், அங்கு கிணைக் கூவிக் அன்பு கனிவுப் பார்த்தான் பூங்கோதை, அவன் பார்த்த விதம், "இதோ என் அழிவின் பார், உன்னை என் இரண்டு கண்ணிலும் கைத்துப் போற்றுகிறேன், என் அழிப்பிராயம் வேறு எப்படி இருக்க முடியும்?" என்று சொல்லுவது போலிருந்தது. இருந்தாலும் வாயாலும் ஒரு வார்த்தை சொல்லும், "சொல்கிறதும்! உன்னைப்பால் அப்படி

தட்டதாக்கி தான் ஒரு பெரிய அழிவுட்டாளி தான்! தாழியாவிறது. தான் புறப்படுவோமா?" என்றான்.

ஒரு கணம் உணர்ச்சி வசப்பட்டவனாகச் சிலிபோல் உட்கார்த்திருந்தான் சொல்கிறதும், பூங்கோதை திரும்பவும் கேட்டான்: "புறப்படவாமா?" என்றான்.

"புறப்படுவோம், முதலில் பிளாஸ்கையும் காசி செவ்வு கிட்டுக் கிணைப்புவோமே!" என்று கூறிவருவது பிளாஸ்கை எடுத்தான். தாருக்காக அந்தத் தன் கைவிக் வாக்விட கொண்டான் பூங்கோதை, பிளாஸ்கின் முடியில் கொட்டி இரண்டு முறை சொல்கிறதும் கொடுத்துக் கொடுத்தான். பிழிவைத் தானும் குடித்து கிட்டு, "தாது மணிக் குன் கிட்டுக் குப்போய்கிட முடியுமா?" என்று கேட்டான் எழுந்தான்.

"இந்த மணிக் குன் போய் கிடகாம்..." என்றான் சொல்கிறதும்;

"தாது மணிக் குன் திரும்பி கிணைதான் அம்மா கிடம் சொல்விவிடுக்கிறேன்..." என்றான் அவன் சிறிது கைவிக்.

"அதனால் என்ன? ஒரு மணி கித்தியாசத்தின் என்ன வந்துவிடப் போகிறது? பறப்படாமல் வா" என்று எதிர்ப்பம் சொல்கிறதும் சொல்கிறதும், அங்கேயே நின்றுகொண்டு ஒருமுறை பார்த்துவிட்டான் பூங்கோதை.

"இந்தப் பிரயாணம் எப்போதும் நமக்கு குர்பம் இருக்குமல்லவா?"

"எதற்கு?" என்று கேட்டான் பூங்கோதை எங்கோ பார்த்தவாறு.

"இந்த இடத்தில்தானே தான் மனம் கிட்டுப் பேசுகிறேன்?"

"மற்ற தாட்களிலும்?"

"மற்ற தாட்களிலும் மனம் கிட்டுத்தான் பேசுகிறேன், இருந்தாலும் இன்று தான் பேசிய விஷயம் மிகவும் முக்கியமானதல்லவா?"

"அதை இங்கேதான் பேச வேண்டுமா?"

"கிணை இங்கேயா? நாம் பேசுவது என் வளவு உயர்த்த விஷயம்! அதை இவ்வளவு உயர்த்திப் பேசினால்தான் அழகு" என்றான் சொல்கிறதும் சிறித்துக்கொண்டே, பூங்கோதைவும் கெட்டுத்தளும் புண்ணைச் செய்தான்.

அவர்களைப் பாதி தூரம் இறங்கி வந்திருப்பார்கள், விவரிக்க முடியாதவாறு ஒரு கிணைத்திரச் சத்தம் காற்றிலே மிதந்த வந்தது, "எங்கோ ஆகாச விமானம் பதக்கிறுப் போகிறுக்கிறது" என்றான் சொல்கிறதும்,

"இல்லை, எங்கோ வெகு தூரத்திலு் அப்பாச் எங்கு கைகிறுப் போகிறுக்கு..." என்றான் பூங்கோதை.

அவர்கள் கீழே வரவரச் சத்தம் அதிகமாகிக் கொண்டு வந்தது, அவர்கள் கிணைப் பாதம் வந்த பிறகுதான் விஷயம் என்ன வென்று தெரிய வந்தது.

உண்டுள்ள பதக்கத் தொட்டிக் கிட்டை, தாறு, ஆவிரம், பதினாறாம் என்று எங்கே பார்த்தாலும் வண்டுகள் ரீக்காரம் செய்து கொண்டு நிற்கின. அவைகள் பதக்கத் தொட்டிக் கிட்டாக் ஆனத்தத்தான், அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களைப் பதினாறாம் பதக்கத்திலு் தூக்கித் தொற்று கிரும், சரீ பத்தில்கூட இரண்டு மானைகள் வண்டுக் கூட்டத்துக்குப் பவிவானாக் கொண்பதை

தரையே இருந்தது. ஆனால் மேற்கொண்டு போக முடியாதவாறு ஒரு இடத்தில் போட்டானார் நின்றுமடியுயர்த்து. காரணம் ஒரு பெரிய மரம் விழுந்து விட்டிருந்ததாம். அதற்குத் தாமின் இருபுறங்களிலும் பெரிய தோட்டங்கள். கனதுபுறத் தோட்டத்திலிருந்து விழுந்திருந்த ஒரு பிரும்பாண்டமான மரம், பாகைக்கு மனிக்கவர் எட்டிவந்துப் போன இடது புறத் தோட்டத்திலுள்ளயின் திண்டு விட்டதது. அதைப் பக்கத்தில் மனிதக் காந்தித் மெடலாக. "இப்பொழுது என்ன சொந்தை? இப்பொழுது என்ன சொந்தை?" என்று திரும்பத் திரும்பச் சொட்டாகப் பூக்கொடுத்தது.

மெதுவாக மேலேவந்ததற்குப் பிறகு, "இந்த தாமின் போக முடியாதது. பூக்கொடுத்தது தாமின் மரத்தை எடுத்துப் பிறகுதான் போக முடியும். வேறு வழி இல்லைவா?" என்று சொன்னதும் வருத்தத்துடன். எடுத்த விடுவதைப் போல அவனைப் பார்த்ததால் பூக்கொடுத்தது. பிறகு, "என் தம்பியைக் கவனிப்போட்டு விட்டாயோ?" என்று அருமைவாய் ஆத்திரமுடைய விஷத்தகைக் கவனித்தது.

பூக்கொடுத்த இப்படித் தவிரவும் கார்த்தவையே சொன்னதத்தின் தம்பியை ஒரு பெரிய பாகைக்கல் விழுந்ததால் போக இருந்தது. அவன் கார்த்த இவ்வளவு கரும் கொடுவதை அவன் எதிர்பார்த்திருக்கவில்லை. திகைத்துப் போய் அவனைப் பார்த்ததாம்.

"தாமின்கு எப்படி விட்டுக்குத் தவிரவது? படிவெற விடுவானா, அம்மா? அப்படியே தாமின் விட்டதாதுப் எந்த மூலத்தடல் அம்மாவைப் பார்த்து முடியும்?" என்று குரலில் கடுமையாகத் தொனிக்கக் கேட்டதாம். அவன் கவனிப்பைப் பார்த்தவையே அந்தமாயிருந்தது. பதிவியாசைப் மிக உதிரியை மாறி அருமைவையித் உட்கொடுத்த பெருக்கொண்ட கருக்கொண்ட

பார்த்த விடுவதற்கு இவன் என்ற சொன்னதத்திற்கு எந்த காரணம் இருந்தது.

"உத்கொண்ட, நிம்மதியாக இருக்கிறாயா?" என்று கூறி விட்டு ஒரு வித வேறுப்புடன் அவனைப் பார்த்ததாம். சொன்னதம் பதிலே சொன்னதில், வெளியில் மனத்கொண்ட போடு போட்டிருக்கொண்டிருந்தது. சொட்டாக்கில் ஒளிதான் அதைப் பிரகாசித்திருந்ததே ஒன்றாகக் கொடுத்தது.

"அப்படியானால் வேறு வழியே இல்லைவா?" என்று அந்தக் குறையாக. எந்த நிமிஷத்திலும் பித்திருக்க கொண்டு வரும் அருமைவைய அடக்க முடியாமல் 'ஏ' வென்று எதிரி விடுவான் போவிருந்தது. சொன்னதம் குடித்துப் போய் உட்கொடுத்திருந்த காரணம் தவிர, எந்த விதமான பதிலும் சொன்னக் கூடிய நிலையில் அவன் இல்லை.

"என் கார்த்தவையப் பார்த்து வேண்டுமென்று எத்தனை நாட்களாக எண்ணியிருந்தாய்?" என்று கார்த்தவையத் தாசாளாக உயிர்த்ததால் பூக்கொடுத்தது.

"என்பதில் என்ன தவறு. பூக்கொடுத்தது கண்டு உட்கொடுத்ததும் மனதவையம் தாசாளாக சொன்னதம்? அந்த மனததை தான் வேட்டி விடுத்திருந்தது?" என்று.

"தாமின் என்ன இருக்க அருமத்திக் கொண்டு வந்தாய்?"

"அது என் தவறுதாம். என்னுடைய அவசர பதிவியைக் கவனித்த மனத்கொண்ட முடியாத தவறு. அதற்காக எந்தத் தண்டனையையும் அனுபவிக்கத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால் அது என்னுடைய தவறு மட்டும்தான் தாசாளாக வேண்டுமாய்?" என்று சொன்னதாம்.

"என்னுடைய தவறுதாம்! பெண்ணுக்குப் பிறந்து விட்டு கார் வந்த அருமைவையம் என்னுடைய முட்டாசுதாய்தாம்!" என்று உதிரியாக ஒருத்தனை வேறு பக்கம் திரும்பித் கொண்டதாம். கவனியை கவனிவிருந்த நிமித்தத்தில் உதிர்த்தன. சொன்னதத்திற்கு அவனைப் பார்த்தவையே பரிதாபமாகப் பித்தது. அவருடைய அப்பொருதைய நிலையம் தவிர உட்கொடுத்திருந்த சொன்னதத்திற்குத் தம்பியை ஒரு கார்த்தக் கட்டாயிற்று. மேலும், "பூக்கொடுத்தது!" என்று. வேண்டாவென்று புடன் அவன் பக்கம் திரும்பினான்; கவனிவிருந்த நீர் தாசாள தாசாளாக வழித்த சொன்னதத்திற்கு.

"கவனியே, பூக்கொடுத்தது என்ன சொன்னது? நடந்தது நடந்தது விட்டது. இனி தண்டனையாக என் தாமின் தயாராயிருக்கவேண்டியதற்காம்! அதற்காக இப்பொழுதித் ஏன் அழுது வேண்டியிருக்கிறது?" என்று கூறினான்.

"இனி எப்பொழுதும் தான் அது வேண்டிய பாகைதாயோ! உத்கொண்டது! ஆகியதில், தாசாள திருக்கல் விட்டததாம் தாமின்கொண்ட அதை மனத்கொண்டதாம், ஆனால் என் விஷயம் அப்படியா? என் கார்த்தவையே ஒரு கார்த்தம் இருக்கியா? ஆகியமுழுதும் அம்மா சொன்னதில் காட்டுகாயோ!" என்று கூறித் தேய்ப ஆரம்பித்த விட்டதாம். சொன்னதத்திற்கு எப்படி அவனைச் சொன்னதம் படுத்திய தென்தே தெரியவில்லை.

இருந்ததும் மனத்கொண்ட விட்டது. சொன்னதற்குப் பிறகுதான் வேண்டிய பாகைக் கட்டாயம்.

இருந்த தீவரத் திரும்பப் பெறுவதற்காக என்னை வேறு வேறுமாதம் போய்க் கொண்டு இருந்தன. 'இன்று பெண்ணைப் பின்புறம் தான் மனத்கொண்டது' என்று நினைப்பதைப் போல இவ்வளவுமாதம் பிரகாசித்தது கொண்டு வெளிப்பட்டது ஒரு தீவர, சிறிததோடு இருவரும் கார்த்த போல உட்கொடுத்திருந்தனர். திகைத்துப் பூக்கொடுத்தது, ஏதோ வெறி பிடித்தவன் போல "முடியாதது கார்த்தவையத் தான் காத்திருக்க முடியாதது! நடந்ததாம் இப்பொழுதித் விட்டுக்குப் போய் விடுவான்!" என்று இரைத்தவாறு சொட்டாக்கில் எதையத் திரும்ப முயன்றது.

“இருபத்திரண்டு கைம் இருக்கிறது!” என்று சொன்னதும்.

“இருபது கைம் இருந்தாலும் சரி; ஒட்டம் ஒட்டமாக ஒடியாவது சென்று விடுவேன்!” என்று பூங்காவை அழைத்தான்.

“இந்த இரவு வேளையா?”

“ஏம்?...பேய் பிராக இருக்குமா? கிதும் புதி எப்பிட்டு விடுவா? எதற்கும் நான் தயாரி!” என்று ரௌத்திராகாரமாகக் கூறி விட்டுத் தலைவந்த திரைத்தாள்.

அவளை இறங்கவிடாமல் கையைப் பிடித்துக் கொண்டு, “உனக்குப் பைத்தியமா? ஒரு தவறு செய்து விட்டுத்தான் விழிக்கிறேயே; அதற்குள் இங்கெல்லாம்? போகாமல் உட்கார்!” என்று நூலில் சிறிது எடுமை தொனிக்கக் கூறிவிட்டுத் தலைவந்திரைத்தாள்.

மேலும் அவர் மணி நேரம் போயிற்று. பூங்காவை ஏதேதோ புகழ்பிட்டுக் கொண்டு விருந்தான். சில சமயம் சொன்னதற்குள் பளிர்ந்து அவள் கண்ணிக்கு நாலு அரை கைக்கவாயா என்று கூடத் தொன்றியது; ஆனால் உள்நுட அங்குக்காக வருத்தினால், வாய்ப்பு திறக்காமல் அவள் கணிய விஷயம் களை வெகுவாய் திரைத்தாள் கொண்டிருந்தாள். எதிர்ப்புறத்தில் தாரத்திலிருந்து ஒரு வாரிக் கெளசியம் தெளிந்தது. கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அது நெருக்கிக் கொண்டே வந்தது. அது சமயத்தில் பின்புறத்திலிருந்தும் ஒரு வாரி வந்தது. அதற்குள் எதிர்ப்புறத்திலிருந்து வந்த வாரி மரத்துக்குப் பக்கத்தில் வந்து நின்று. வண்டியிலிருந்து இரண்டொருவர் 33ம் இறக்கி வந்து மரத்தைப் பார்த்துவிட்டு ஏதேதோபெரும் கொண்டாரகம், பின்புறத்திலிருந்து வந்த வாரும் நின்று. அதிலிருந்தும் இரண்டு பேர்கள் இறக்கி, எக்கொருமாக ஒன்றுபெற்றார்கள். சிலாண்டறும் வண்டியை விட்டுக் 33ம் இறக்கி அவர்களுக்குச் சமீபத்தில் போய் நின்று. எப்பொழுது ஒரு அவசர முடிவுக்கு வந்தார்கள். தொட்டத்தில் யெவியை மரத்துக்கு இரண்டு புறமும் கொஞ்சம் பிரித்து

விடுவதற்குள் வறிபென்று திரைத்தாள் அதைச் செல்லவும் முயன்றனர். சிலாண்டறும் கூடமாக ஏதோ செய்தாள்.

சிறிது நேரத்துக் கெவியை வண்டியைத் தொட்டத்துக்குப் புறத்து வேறு வறிபாக வெளிப்பட்டுச் சென்றது.

வண்டியை நோக்கிக் சொன்னதற்கில் வாரி வந்ததும் பதக்கத் தொடக்கியது.

வண்டியை வேகம் அதிகரிக்க அதிகரிக்கப் பூங்காவைப் புகழும், கவியும் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது. “இன்னும் சந்தைக் கெவியை விட்டால் அடைத்து விடுவோமோ அப்படியாக என்ன பதிக் கொள்வது?” என்று உள்நுட “நிக் நிக்”கென்று அடித்துக் கொண்டது. “இந்தக் வாரி எப்பொழுது விழுந்த விடக் கூடாதா?” என்று கூட நினைத்தாள்.

சீரியாக இரவு பதினொரு மணிக்குப் பூங்காவை விட்டு வாரியை மோட்டாகரைக் கொண்டு வந்து திரைத்தாள் சிலாண்டறும். தலைவந்த திரைத்தாள் 33ம் இறக்கிய பூங்காவை. தலைவந்த நடப்பைதப்பினால் நடந்து வாரியைப் பிடித்தாள். விட்டு வாரியை ஒரு பெரிய பூட்டு தொங்கிக் கொண்டிருந்தது!

நடந்தது இதுதான். அன்று மத்தியானம் வாரி பக்கவாங்கும் மணிக்குச் சக்கரியைப் பெருக்கு ஒரு தந்தி வந்தது; கொழும்பிலிருந்து அவருடைய சகோதரன் கொடுத்திருந்தான். ஒரு வாரத்துக்கு முன்பு சக்கரியை வணங்கி ஏதோ வாரியாக அப்போயிருந்தார்; ஒரு வாரத்தில்க் திரைப்பி விடுவதாகத்தான் கூறி விட்டுச் சென்றார். அவருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த சக்கரிக்கு அவருடைய தலைவனின் தந்திதான் விடைந்தது. “உன் வணங்கி விபத்திக் கிடுகி விட்டார். உடனே வரவும்” என்று தந்தியில் வைக்கப்பட்டது. தந்தியைப் படித்ததும் சக்கரியை உட்க உடன் மேகவாய் பதறின. தந்தியை எடுத்துக் கொண்டு சிலாண்டறத்தில் தந்தையிடம் ஒது வந்தான்.

ஆகத்தெத்துக்கு ஓர் புதிய ஆலயம்

செவ்வை மேக மாயப்பதத்தில் உள்நுட சில பத்திரிகைப் போது மக்களின் மெய்தந்தை உத்திரெந்து அக்கு ஒரு சக்கர மடத்தை உதாரித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கங்கையத்திக்கு ஸ்ரீ கால்கி காமயோடி சக்கராக்ஸரிய வாய்க்களின் ஆடியும் விடைத்தது. மேக மாயப்பதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தரிசுவர அளித்த உதவியால், சக்கரக் கொள்கி தெருவில் ஓர் இடம் வாங்கப்பட்டது. சில பண்டிதர்களின் கொண்டு நடத்திய பதினெண் புராணம், சாமயம், யாவது, பாரத தார காலச்செய்களின் விடைத்த தொகையைக் கொண்டும், பத்திரிகை அங்குடன் அளித்த தக்கொடைகளின் கொண்டும் ஸ்ரீ சக்கர மடம் கட்டப்பட்டு வருகிறது. ஒரு பிரமுகருடைய உதவியால் மகா மண்டபத் திருப்பனியும் தடைபெற்று வருகிறது. மேற்படி மடத்தில் 36-1-1958 ஜூலித்துக்குறையும் வாரி ஒரு மணிக்குமில் ஸ்ரீ ஆதிசங்கர பவத பாதான் பாதகா பிரதிட்டா அங்குபத்தன மகா சூப்பாயிஷைம் தடைபெற இருக்கிறது. இத்தக் திருப்பனிய் பூர்த்தியாகவும், மகா சூப்பாயிஷைம் தடைபெறவும் தக்கொடை மூலிய தடைபெற்று வரும் இப்பனியிக்கு ஆகத்தெப் பெரு மக்கள் வாய்க்கும் தக்கவர்கள் இவ்வந்த போக்கு உதவி அளித்து, பவகாள் ஸ்ரீ சக்கரரின் அருளுக்குப் பாதிரிகை ஆவாரிகள் என்று தம்புமிரும். தக்கொடை அனுப்பிவைக்கப் பவகாள்; ஸ்ரீ ஜி. ஆர். நடராஜ அய்யர், போக்கிதாரர், சக்கர மடக் சூப்பாயிஷைக் கமிட்டி, I. ஜவாஹர்லால் தெரு, திவாராய நகர், செவ்வை-17.

"சரி; இரண்டு மணிக்கு ஒரு வண்டி இருக்கிறது. அதிலேயே போய் விடலாம்!" என்று சொன்னதற்கில் தந்தை, சக்கரிக் குப் பிறகு தான் பூங்கோதையைப் பற்றிய நினைவு வந்தது. "பூங்கோதை இக்கிரே! பரிதேவிபாவுக்குப் போயிருக்கிறேன். நானு மணிக் குத்தான் வருவதாகச் சொன்னான். விவரமும் சொல்வகிப்பேய்?" என்று

கவனிப்புடன், சொன்ன தந்தை தந்தை சிறிது போசுத்தார். பிறகு "அதனுமென்ன? அவன் வந்தான் இரண்டு நாளைக்கு இங்கு இருந்து விட்டுப் போகிறான். அப்படித் தேவை யானால் தானேக்கு வருவதைத்துக் கொண்டால் போகிறது. தான் முன்னால் போக லாம்!" என்று. சக்கரிக் கும் அதுதான் சரிபென்று பட்டது. இரு வரும் இரண்டு மணிக் குக் கொழும்புக்குப் பிரகாச மானார்கள்.

சொன்ன தந்தை தாயார், பூங்கோதை வருகிறாள் என்று அவன் விட்டு வாகனிய மானி ஏழு மணி வரையில் பார்க்கத் தொண்டிருந்தான். பூங்கோதை யும் வரவில்லை; சொன்னதற்கும் வரவில்லை. பிறகு மனம் பிடித்துக் கொண்டு வந்துகொண்டி, மனமில்லாமல் வர முடியவில்லை போதுமென்று நினைத்து மனம் விடும் வரையில் அவன் நிம்மதியாக விருந்தான்.

ஒன்பது மணிக் கொல்லாம் மனம் விட்டு விட்டது. பத்து மணிக் கும் திரும்பாமல் போகவே பூங்கோதையைப் பற்றி ஒரு நிமிசி மென்று. "சென்ற இடத்தில் இருட்டி யும் மனமில்லாமல் அழைப்பவர்களுக்குப் பந்தம் அகிரேயை தக்கச் சொல்லி விடுகலாம்; ஆனால், இத்தப் புகை என் திருப்புகில்லை? காருக்கு ஏதாவது....." என்று கவனிப் பட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

பதினொரு மணிக் கு மேல் கதவைத் தட்டி லுன் சொன்னதம், வெளியில் பூங்கோதையும் திற்பதைக் கண்டவுடன் "தக்கலினை! நீயும் வந்து விட்டாயே!" என்று எத்தோஷப்பட்டா னே தந்தை, இவ்வரும் எப்படிச் சொந்த வத் தாராகனென்ற சந்தேகமே அவனுக்கு ஏறவில்லை.

"எங்கள் வீடு பூட்டியிருக்கிறதே. அம்மா எங்கே?" என்று பூங்கோதை, கத்தியும் பார்த்துக் கொண்டாட. தாயாரின் குரல் விட்டது எந்தத் திக்கிலிருந்து வருமோ என்று தடுக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

சொன்னதத்தில் தாயார் நடந்ததை விவர மாகச் சொன்னான். பூங்கோதைக்கு அருவதா சிறிப்பதானென்ற தெரிவிக்கப்பட்டது. நேரம் கழித்து வந்ததோ, சிக்கிரியா போய் வந்ததோ விட்டுக்குத் தெரியப் போவதில்லை என்பதை நினைத்துப் பார்த்த போழுது அவனுக்கு ஒரு

நிமிசி ஏற்பட்டது. ஆயினும் மனத்தினே என்ன என்னவெனவோ இவ்வாறு என் னாகல் எழுந்து இரவு முழுதும் அவனைத் தாக்க விடவில்லை.

படுக்கையில் படுத்தவாறே அன்று தட்டித் துழுவதையும் ஒவ்வொன்றாக நினைத்துப் பார்த்தான் பூங்கோதை. கடைசியில் சொ ன்ந்ததிலிடம் தான் முக்கத்தனமாக

வாயில் வந்தபடி பெக் காம் பேசுவதை நினைக் குப்போது அவன் மனம் மிகவும் கெட்டப்பட்டது! பாகம் அவன் மனம் என்ன பாடுபட்டிருக்கும்? இதை எண்ணி அவன் மனம் படாத பாடுபட் டது. அதோடு தந்தை யின் நினைவுப் பற்றிய கவலை மேலே சேர்ந்து கொண்டது.

மறுதானாகவே ஒன்பது மணிக் கு இன்னொரு தந்தி வந்தது. "கவலை வேண்டாம். நானு நாட் டனில் எப்போதும் வரு கிறேன்!" என்று அதில் வன் டிருந்தது. பிறகு தான் பூங்கோதைக்கு உயிர் வந்தது! ஆனால் உதலாகக் வரவில்லை!

சொன்னதம், ஏன் தன் பக்கமே திரும்ப மாட்

டென் என்ருன்? மத்தியானம் அவன் அறைக் குள் நுழைந்தான் பூங்கோதை. அப்போழுது சொன்னதத்தில் தாயார் தன்ருக் உறங்கிச் கொண்டிருந்தாள்.

"சொன்னதம்!" என்று பூங்கோதை, "ம்..." என்று அவன் பக்கம் திரும்பி லுன் சொன்னதம்.

"என்மீது சொல்லா? என்னை மணிக்க மாட்டாயா? புத்தியில்லாமல் என்னுடைய தகவர்க்கு உன்னை ஏதேதோ பேசிட்டி டென்" என்று பூங்கோதை.

"தவறு என்னுடையதான் பூங்கோதை, உன்மீடம் எனக்குத் துளியும் வருத்தமே இல்லாது. அதிரகம் முருகன் நேற்ற வேண்டிக் கொண்டேன். அவன் அருளாக் இப்போழுது எல்லாம் சரியாகி விட்டது. ஆனால் ஒரு பாடம் கற்றுக் கொண்டேன். எதையும் தன்ருக் ஆவொலியாமல் அவசர புத்தியில் செய்யக் கூடாதென்றும், பெரிய வர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒன்றையுமே செய் பக்கடாதிதன்றும் தெரிந்து கொண்டேன். அந்த முருகன் ஸாட்சியாகச் சொல்லுமிதேன்; இவ்வினை வார்த்தை முடியுதல் அப்படியே நடப்பினும். இது எத்தியம்!" என்று. அப் போழுது அவன் முகத்தில் ஒரு அவாதி பிர காசம் குடினெனக் கிருந்தது. சிறிது நேரம் அவன் முகத்தையே பார்த்துக் கொண்டிருந்த பூங்கோதை "நானும் அப்படித்தான்!" என் லுன். எத்தியத்தில் முடிந்த தக்கன் வாழ்க்கை எண்ணிப் பார்க்கவே இருவர் முகக்களும் பழையபடி மத்தியாசத்திடம் மறைந்தன!

இந்த பழைய
நாற்காலி புத்தப் புதியதுபோல்
தோற்றமளிக்கிறது

— ஏனெனில் அதற்கு
குட்லாஸ் நெரோலாக்
பெயரின்த் பூசப்பட்டுள்ளது

குட்லாஸ்
நெரோலாக்
பெயரின்துக்கொண்ட
உபயோகியங்கள்

அகலங்கள்
கண் வரும்
வண்ணமூட்டுவதற்கு
இணையற்றவை

குட்லாஸ் நெரோலாக் பெயரின்துக்கொண்ட பிறகுமேல் கிட்.

சென்னை:
ஹாஸ்கிங் & கிராஸ்பீல்ட் கிட்.
தரைப் பீட்டிங் மெ. சி. கோபாலன்
டி. டி. கிருஷ்ணமூர்த்தி & கோ.
தரைப் பீட்டிங் மெ. 220, சென்னை

ஆரங்கிதத்தை விடுப்பவாள் எப்பாருவர்

கம்பாய் சோப் உபயோகித்ததீராவார்

குழந்தைகள் அழுக்காவது இயற்கையே; ஆனால் அழுக்குடனேயே இருப்பது கேடுதல். காரணம், ஆரோக்கியத்திற்கு நீர் தரமாக ஆபத்து விளைவிக்கும் போலக் கிருமிகள் அழுக்கில் இருக்கின்றன.

அழுக்குடன் கிருமிகளையும் கழுவிக்கொடுத்து, உங்கள் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பது கம்பாய் சோப். அன்றாடம் கம்பாய் சோப் தேய்த்துக் குளியுங்கள்.

